

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (åttonde avdelningen i utökad sammansättning)

den 20 december 2023 *

”Ekonomiska och monetära unionen – Bankunionen – Gemensam resolutionsmekanism för kreditinstitut och vissa värdepappersföretag (SRM) – Gemensam resolutionsfond (SRF) – Gemensamma resolutionsnämndens (SRB) beslut om beräkning av förhandsbidrag för år 2021 – Motiveringsskyldighet – Effektivt domstolsskydd – Likabehandling – Proportionalitetsprincipen – SRB:s utrymme för skönsmässig bedömning – Invändning om rättsstridighet – Kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning – Begränsning av domens rättsverkningar i tiden”

I mål T-389/21,

Landesbank Baden-Württemberg, Stuttgart (Tyskland), företrädd av advokaterna H. Berger, M. Weber och D. Schoo,

sökande,

mot

Gemensamma resolutionsnämnden (SRB), företrädd av J. Kerlin, T. Wittenberg och D. Ceran, samtliga i egenskap av ombud, biträdda av advokaterna H.-G. Kamann, F. Louis, P. Gey och L. Hesse,

svarande,

med stöd av

Europeiska kommissionen, företrädd av D. Triantafyllou, A. Nijenhuis och A. Steiblyté, samtliga i egenskap av ombud,

intervenient,

meddelar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden A. Kornezov samt domarna G. De Baere, D. Petrлік (referent), K. Kecsmár och S. Kingston,

justitiesekreterare: handläggaren S. Jund,

* Rättegångsspråk: tyska.

efter det skriftliga förfarandet,

efter förhandlingen den 7 mars 2023,

följande

Dom

- 1 Sökanden, Landesbank Baden-Württemberg, har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara beslut SRB/ES/2021/22 av Gemensamma resolutionsnämnden (SRB) av den 14 april 2021 angående beräkningen av förhandsbidragen för år 2021 till den gemensamma resolutionsfonden (nedan kallat det angripna beslutet), i den del beslutet avser sökanden.

I. Bakgrund till tvisten

- 2 Sökanden är ett offentligrättsligt kreditinstitut etablerat i Tyskland. Det är knutet till Sparkassen-Finanzgruppes (sparbankernas finansgrupp, Tyskland) institutionella skyddssystem (Institutional Protection Scheme) (nedan kallat IPS).
- 3 Genom det angripna beslutet fastställde SRB, i enlighet med artikel 70.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1), förhandsbidragen till den gemensamma resolutionsfonden (nedan kallade förhandsbidragen) för år 2021 (nedan kallad bidragsperioden 2021), för de institut som omfattas av artikel 2 jämförd med artikel 67.4 i nämnda förordning (nedan kallade instituten), däribland sökanden.
- 4 Genom ett meddelande om uppbörd av den 21 april 2021 ålade Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (BaFin) (Federala myndigheten för tillsyn över finansiella tjänster, Tyskland), i sin egenskap av nationell resolutionsmyndighet i den mening som avses i artikel 3.1 led 3 i förordning nr 806/2014, sökanden att betala sitt förhandsbidrag för bidragsperioden 2021 som hade fastställts av SRB.

II. Det angripna beslutet

- 5 Det angripna beslutet består av en huvuddel med tre tillhörande bilagor.
- 6 I det angripna beslutets huvuddel beskrivs förfarandet för att fastställa förhandsbidragen för bidragsperioden 2021, vilket är tillämpligt på samtliga institut.
- 7 Närmare bestämt har SRB, i avsnitt 5 i nämnda beslut, fastställt den årliga målnivån, vilken omnämns i artikel 4 i rådets genomförandeförordning (EU) 2015/81 av den 19 december 2014 om fastställande av enhetliga villkor för tillämpning av förordning nr 806/2014 vad gäller förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (EUT L 15, 2015, s. 1), för bidragsperioden 2021 (nedan kallad den årliga målnivån).

- 8 SRB förklarade att den hade fastställt den årliga målnivån till en åttondel av 1,35 procent av det genomsnittliga beloppet av garanterade insättningar, beräknat kvartalsvis, för samtliga institut år 2020 (nedan kallat det genomsnittliga beloppet av garanterade insättningar år 2020), vilket den hade kommit fram till utifrån de uppgifter som lämnats av insättningsgarantisystemen i enlighet med artikel 16 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).
- 9 I avsnitt 6 i det angripna beslutet beskrev SRB den metod som skulle tillämpas för att beräkna förhandsbidragen för bidragsperioden 2021. I skäl 59 i nämnda beslut angav SRB att med avseende på denna period hade 13,33 procent av förhandsbidragen beräknats på "nationell basis", det vill säga på grundval av uppgifter som lämnats av institut som är auktoriserade på den berörda deltagande medlemsstatens territorium (nedan kallad nationell basis), i enlighet med artikel 103 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190) och i enlighet med artikel 4 i delegerad förordning 2015/63. Resterande förhandsbidrag (det vill säga 86,67 procent) beräknades på "basis av bankunionen", det vill säga på grundval av uppgifter som lämnats av samtliga institut som är auktoriserade på samtliga medlemsstaters territorier som deltar i den gemensamma resolutionsmekanismen (nedan kallade unionsbasis och de deltagande medlemsstaterna), i enlighet med artiklarna 69 och 70 i förordning nr 806/2014 och artikel 4 i genomförandeförordning 2015/81.
- 10 I samma avsnitt 6 i det angripna beslutet förklarade SRB även att det i huvudsak fanns två kategorier av institut som omfattas av förhandsbidragen. Den första kategorin omfattar de institut som ska betala ett engångsbelopp i bidrag med hänsyn till deras särskilda egenskaper, såsom deras storlek eller verksamhetens art. Beräkningen av förhandsbidraget för sådana institut regleras av artiklarna 10 och 11 i delegerad förordning 2015/63.
- 11 De institut som hör till den andra kategorin ska betala förhandsbidrag som justeras i förhållande till deras riskprofil, som SRB fastställde genom att tillämpa följande huvudsakliga steg.
- 12 I det första steget beräknade SRB, i enlighet med artikel 70.2 andra stycket a i förordning nr 806/2014, det grundläggande årliga bidraget för varje institut, vilket ska vara proportionellt mot beloppet för ett instituts skulder, exklusive kapitalbas och garanterade insättningar (nedan kallade nettoskulder), i förhållande till nettoskulderna för alla institut som är auktoriserade på samtliga de deltagande medlemsstaternas territorier. I enlighet med artikel 5.1 i delegerad förordning 2015/63, drog SRB av vissa typer av skulder från institutets nettoskulder som ska beaktas vid fastställandet av detta bidrag.
- 13 I det andra steget av beräkningen av förhandsbidraget, gjorde SRB en justering av det grundläggande årliga bidraget i förhållande till det berörda institutets riskprofil, i enlighet med artikel 70.2 andra stycket b i förordning nr 806/2014. Den bedömde denna riskprofil på grundval av de fyra riskpelare som anges i artikel 6 delegerad förordning 2015/63, vilka utgörs av riskindikatorer. För att klassificera instituten efter deras risknivå, fastställde SRB först – för varje riskindikator som tillämpades för bidragsperioden 2021 – intervaller (bins) som instituten grupperades i, i enlighet med punkt 3, under rubriken "Steg 2", i bilaga I till den delegerade förordningen. De institut som hörde till samma intervall tilldelades ett gemensamt värde för en

viss riskindikator, kallat diskretiserat värde. Genom att kombinera de diskretiserade värdena för varje riskindikator beräknade SRB det berörda institutets "multiplikator för justering i förhållande till riskprofilen" (nedan kallad multiplikatorn för riskjustering). Genom att multiplicera institutets grundläggande årliga bidrag med institutets multiplikator för riskjustering fick SRB fram "det riskjusterade grundläggande årliga bidraget" för detta institut.

- 14 Därefter lade SRB ihop alla riskjusterade grundläggande årliga bidrag för att få en "gemensam nämnare" som användes för att beräkna den andel av den årliga målnivån som varje institut skulle betala.
- 15 Slutligen beräknade SRB förhandsbidraget för varje institut genom att fördela den årliga målnivån mellan samtliga institut på grundval av förhållandet mellan, å ena sidan, det riskjusterade grundläggande årliga bidraget och, å andra sidan, den gemensamma nämnaren.
- 16 Bilaga I till det angripna beslutet innehåller en individuell sammanställning för varje institut som är skyldigt att betala förhandsbidrag, däribland sökanden, vilken innehåller resultaten av beräkningen av förhandsbidraget för vart och ett av dessa institut (nedan kallad den individuella sammanställningen). I var och en av dessa sammanställningar redogörs det för det grundläggande årliga bidragsbeloppet för det berörda institutet och värdet på dess multiplikator för riskjustering, både på unionsbasis och på nationell basis, och för varje riskindikator anges numret på det intervall som institutet har hänförs till. I den individuella sammanställningen redogörs det dessutom för uppgifter som används vid beräkningen av förhandsbidragen för samtliga berörda institut och som SRB fastställde genom att addera eller kombinera de individuella uppgifterna för alla dessa institut. Slutligen innehåller denna sammanställning de uppgifter som rapporterades av det berörda institutet i rapporteringsformuläret och som användes vid beräkningen av dess förhandsbidrag.
- 17 Bilaga II till det angripna beslutet omfattar statistiska uppgifter avseende beräkningen av förhandsbidragen för varje deltagande medlemsstat, i sammanfattad och aggregerad form. I bilagan anges bland annat det totala förhandsbidragsbelopp som ska betalas av de berörda instituten i var och en av dessa medlemsstater. I bilagan förtecknas även, för varje riskindikator, antalet intervaller, antalet institut som hör till varje intervall samt minimi- och maxvärdet för dessa intervaller. Vad beträffar de intervaller som avser nationell basis, har dessa värden av sekretesskäl minskats eller höjts med ett slumpmässigt belopp, varvid den ursprungliga fördelningen av instituten har bibehållits.
- 18 I bilaga III till det angripna beslutet, som har rubriken "Bedömning av de kommentarer som ingetts i samband med samrådet avseende förhandsbidragen till den gemensamma resolutionsfonden för år 2021", granskas de yttranden som avgavs av instituten under det samrådsförfarande som SRB genomförde den 5–19 mars 2021 i syfte att anta det angripna beslutet.

III. Parternas yrkanden

- 19 Sökanden har yrkat att tribunalen ska
 - i första hand, ogiltigförklara det angripna beslutet och dess bilagor, i den del det rör sökanden,
 - i andra hand, slå fast att det angripna beslutet är en nullitet, i den del det rör sökanden, och

- förplikta SRB att ersätta rättegångskostnaderna.
- 20 SRB har yrkat att tribunalen ska
- i första hand, ogilla talan,
 - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna, och
 - i andra hand, för det fall det angripna beslutet ogiltigförklaras, låta verkningarna av det angripna beslutet bestå till dess att beslutet har ersatts, eller i vart fall under en period på sex månader från den dag då domen vinner laga kraft.
- 21 Europeiska kommissionen har yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan, och
 - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

IV. Rättslig bedömning

- 22 Sökanden åberopade inledningsvis tio grunder till stöd för sin talan, nämligen följande:
- Som första grund har det gjorts gällande att artikel 81.1 i förordning nr 806/2014, jämförd med artikel 3 i rådets förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 1958, s. 385; svensk specialutgåva, område 1, volym 1, s. 14), åsidosattes.
 - Den andra grunden avser åsidosättande av artikel 296 andra stycket FEUF samt artikel 41.1 och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), på grund av brister i motiveringen i det angripna beslutet.
 - Sökanden har som tredje grund gjort gällande att rätten till ett effektivt domstolsskydd som garanteras i artikel 47.1 i stadgan åsidosattes.
 - Som fjärde grund har det framställts en invändning om att artiklarna 4–9 i delegerad förordning 2015/63 och bilaga I till denna är rättsstridiga, vilken grundar sig på att rätten till ett effektivt domstolsskydd som garanteras i artikel 47.1 i stadgan och rättssäkerhetsprincipen åsidosattes.
 - Den femte grunden avser en invändning om att artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63 är rättsstridig, vilken grundar sig på ett åsidosättande av artikel 103.7 h i direktiv 2014/59, artikel 113.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 2013, s. 1), ”principen om en riskjusterad beräkning av bidrag”, den rättsstatliga principen om tydliga bestämmelser samt skyldigheten att fullt ut beakta de faktiska omständigheterna, på grund av att förstnämnda bestämmelse inte kan vikta riskindikatorn ”Medlemskap i ett institutionellt skyddssystem” (nedan kallad IPS-riskindikatorn), genom att beakta riskindikatorn ”Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution”.

- Sökanden har som sjätte grund gjort gällande att artikel 113.7 i förordning nr 575/2013, artikel 103.7 h i direktiv 2014/59, artiklarna 16 och 20 i stadgan, proportionalitetsprincipen och principen om god förvaltningssed åsidosattes.
 - Som sjunde grund har det framställts en invändning om att artiklarna 6, 7 och 9 i delegerad förordning 2015/63 och bilaga I till denna är rättsstridiga, vilken grundar sig på ett åsidosättande av principen om en riskjusterad beräkning av bidrag, artiklarna 16 och 20 i stadgan, proportionalitetsprincipen och skyldigheten att beakta samtliga faktiska omständigheter.
 - Den åttonde grunden avser åsidosättande av artiklarna 16 och 52 i stadgan, på grund av att justeringen av sökandens förhandsbidrag i förhållande till dess riskprofil var olämplig.
 - Sökanden har som nionde grund gjort gällande att artiklarna 16, 20, 41 och 52 i stadgan åsidosattes på grund av att det gjordes en rad uppenbart oriktiga bedömningar i det angripna beslutet.
 - Den tionde grunden avser en invändning om att artikel 20.1 första och andra meningen i delegerad förordning 2015/63 är rättsstridig, vilken grundar sig på ett åsidosättande av artikel 103.7 i direktiv 2014/59 och ”principen om en riskjusterad beräkning av bidrag”.
- 23 Sökanden har dessutom i sin replik åberopat en elfte grund som avser dels åsidosättande av artikel 70.2 i förordning nr 806/2014 samt av artiklarna 16 och 17 i stadgan, dels en invändning om att artiklarna 69 och 70 i förordning nr 806/2014 är rättsstridiga, vilken grundar sig på ett åsidosättande av ”principen om en riskjusterad beräkning av bidrag”, proportionalitetsprincipen, artiklarna 16 och 17 i stadgan, rättsstatens krav och de principer som följer av dom av den 13 juni 1958, Meroni/Höga myndigheten (10/56, EU:C:1958:8).
- 24 Tribunalen ska först pröva de grunder genom vilka sökanden har gjort gällande att artiklarna 4–9 och 20 i delegerad förordning 2015/63 och bilaga I till denna är rättsstridiga, och därefter de grunder som direkt avser det angripna beslutets lagenlighet.

A. Invändningarna om att artiklarna 4–9 och 20 i delegerad förordning 2015/63 och bilaga I till denna är rättsstridiga

1. Den fjärde grunden: Invändning om att artiklarna 4–9 i delegerad förordning 2015/63 och bilaga I till denna är rättsstridiga, på grund av att de strider mot principen om ett effektivt domstolsskydd och rättssäkerhetsprincipen

- 25 Den fjärde grunden består av två delgrunder.
- 26 Det ska inledningsvis påpekas att det i artikel 4 i delegerad förordning 2015/63 föreskrivs att SRB ska, på grundval av de uppgifter som instituten lämnar, fastställa de förhandsbidrag som ska betalas av varje institut i förhållande till dess riskprofil, genom att tillämpa den metodik som anges i artiklarna 4–13 i den delegerade förordningen.
- 27 I artikel 5 i delegerad förordning 2015/63, med rubriken ”Riskjustering av det grundläggande årliga bidraget”, anges bland annat de skulder som ska dras av vid beräkningen av dessa bidrag. I artikel 6 i den delegerade förordningen förtecknas de riskpelare och riskindikatorer som SRB ska

beakta för att bedöma institutens riskprofil, medan artikel 7 i nämnda delegerade förordning anger varje riskpelares och riskindikatorers relativa vikt som ska tillämpas av SRB vid bedömningen av ett instituts riskprofil.

- 28 Artikel 8 i delegerad förordning 2015/63 avser tillämpningen av riskindikatorer i specifika fall.
- 29 I artikel 9 i delegerad förordning 2015/63, med rubriken "Tillämpning av riskjusteringen på det grundläggande årliga bidraget", föreskrivs vidare att SRB ska fastställa multiplikatorn för riskjustering på grundval av de riskindikatorer som anges i artikel 6 i denna delegerade förordning i enlighet med den formel och de förfaranden som anges i bilaga I till den delegerade förordningen och att SRB ska för varje bidragsperiod fastställa det årliga bidrag som ska betalas av varje institut genom att multiplicera det grundläggande årliga bidraget med multiplikatorn för riskjustering i enlighet med den formel och de förfaranden som anges i bilaga I till den delegerade förordningen.
- 30 I bilaga I till delegerad förordning 2015/63 fastställs slutligen förfarandet för beräkning av institutens årliga bidrag i flera steg.

a) Den första delgrunden: Ett påstått åsidosättande av principen om ett effektivt domstolsskydd

- 31 Sökanden har hävdade att artiklarna 4–9 i delegerad förordning 2015/63 och bilaga I till denna strider mot principen om ett effektivt domstolsskydd, som föreskrivs i artikel 47.1 i stadgan. Först och främst skapar dessa bestämmelser ett obegripligt system för beräkning av förhandsbidragen, eftersom det i dessa föreskrivs att information som omfattas av skyddet för affärshemligheter ska användas vid denna beräkning, vilket hindrar SRB från att ge de beslut som fastställer dessa bidrag en tillräcklig motivering. Trots det faktum att storleken på förhandsbidraget för varje institut är avhängig av uppgifter om de andra instituten, utgör dessa uppgifters konfidentiella karaktär hinder mot att lämnas ut dem till det berörda institutet.
- 32 Vidare skapar dessa bestämmelser ett system för fastställande av förhandsbidrag som kännetecknas av ett utrymme för skönmässig bedömning i flera avseenden för SRB, vilket ytterligare ökar den aktuella lagstiftningens obegripliga karaktär.
- 33 Slutligen är det inte möjligt för tribunalen att kontrollera det angripna beslutets lagenlighet, eftersom den inte har tillgång till den programvara som SRB använde för att beräkna förhandsbidragen, vilken krävs för att kontrollera beräkningen av dessa bidrag.
- 34 SRB och kommissionen har bestritt dessa argument.
- 35 I artiklarna 4–9 i delegerad förordning 2015/63 anges, såsom framgår av punkterna 26–30 ovan, de regler som SRB ska tillämpa för att fastställa det grundläggande årliga bidraget och för att justera detta i förhållande till institutens riskprofil. Dessa regler genomförs därefter mer konkret i bilaga I till denna delegerade förordning.
- 36 Enligt dessa bestämmelser ska riskjusteringen av det grundläggande årliga bidraget för varje institut grunda sig på en jämförelse med de individuella uppgifterna om alla de berörda instituten. SRB anser dock att alla dessa uppgifter omfattas av skyddet för affärshemligheter, vilket gör att den inte kan lämna ut dessa till de institut vars förhandsbidrag beräknas i det beslut som fastställer storleken på dessa bidrag.

- 37 För att det ska vara fråga om ett effektivt rättsmedel enligt artikel 47 i stadgan måste den berörda personen ha möjlighet att få kännedom om de skäl som ligger till grund för det beslut som fattats rörande honom eller henne, antingen genom att läsa själva beslutet eller genom att på begäran underrättas om skälen för beslutet, utan att detta påverkar den behöriga domstolens rätt att kräva att den aktuella myndigheten anger dessa skäl. Detta är nödvändigt för att den berörde ska kunna ta till vara sina rättigheter under bästa möjliga förutsättningar och, med kännedom om samtliga omständigheter, kunna avgöra huruvida det finns anledning att väcka talan vid behörig domstol samt för att behörig domstol fullt ut ska kunna genomföra legalitetskontrollen av det aktuella beslutet (se dom av den 26 april 2018, *Donnellan*, C-34/17, EU:C:2018:282, punkt 55, och dom av den 24 november 2020, *Minister van Buitenlandse Zaken*, C-225/19 och C-226/19, EU:C:2020:951, punkt 43).
- 38 Med hänsyn till den kontradiktoriska principen, vilken utgör en del av den rätt till försvar som anges i artikel 47 i stadgan, har parterna i ett förfarande dessutom rätt att få ta del av samtliga handlingar och yttranden som ingetts till domstolen i syfte att påverka avgörandet samt att yttra sig däröver. Den grundläggande rätten till ett effektivt rättsmedel vid domstol tillåter nämligen inte att ett domstolsavgörande grundas på omständigheter och handlingar som parterna, eller en av parterna, inte har kunnat ta del av, och beträffande vilka de inte har kunnat tillkännage sin ståndpunkt (se dom av den 4 juni 2013, *ZZ*, C-300/11, EU:C:2013:363, punkterna 55 och 56, och dom av den 23 oktober 2014, *Unitrading*, C-437/13, EU:C:2014:2318, punkt 21).
- 39 I vissa undantagsfall kan dock en unionsmyndighet motsätta sig att till den berörde lämna ut de exakta och fullständiga skäl som ligger till grund för ett beslut som fattats avseende vederbörande, genom att åberopa skäl som avser skyddet för konfidentiella uppgifter. I ett sådant fall är det nödvändigt att använda sig av metoder och rättsregler som gör det möjligt att förena berättigade hänsyn till skyddet för konfidentiella uppgifter som har beaktats vid antagandet av ett sådant beslut med nödvändigheten av att i tillräcklig utsträckning säkerställa den enskildes processuella rättigheter, såsom rätten att yttra sig och principen om ett kontradiktoriskt förfarande (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 juli 2021, *kommissionen/Landesbank Baden-Württemberg och SRB*, C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkterna 115–120, se även, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 18 juli 2013, *kommissionen m.fl./Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P och C-595/10 P, EU:C:2013:518, punkt 125).
- 40 Med hänsyn till att förhandsbidragen har en specifik beskaffenhet, ska en sådan avvägning även göras vid beräkningen av dessa bidrag. Såsom framgår av skälen 105–107 i direktiv 2014/59 och av skäl 41 i förordning nr 806/2014, syftar dessa bidrag till att i försäkringssyfte säkerställa att finanssektorn ger den gemensamma resolutionsmekanismen tillräckliga finansiella medel för att den ska kunna fullgöra sina uppgifter, samtidigt som de berörda instituten ges incitament att driva verksamhet enligt en mindre riskfylld modell. Beräkningen av förhandsbidragen grundas således inte på tillämpningen av en avgiftssats på ett avgiftsunderlag, utan grundas, med tillämpning av artiklarna 102 och 103 i direktiv 2014/59 och artiklarna 69 och 70 i förordning nr 806/2014, på fastställandet av en slutlig målnivå som ska uppnås genom summan av dessa bidrag, vilka ska ha betalats före den 31 december 2023 (nedan kallad den slutliga målnivån), och därefter på fastställandet av en årlig målnivå vars belopp ska fördelas mellan de institut som är auktoriserade i de deltagande medlemsstaterna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 juli 2021, *kommissionen/Landesbank Baden-Württemberg och SRB*, C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 113).

- 41 Den slutliga målnivån har fastställts till minst 1 procent av summan av de garanterade insättningarna i samtliga dessa institut, och varje instituts grundläggande årliga bidrag ska beräknas i proportion till storleken på institutets nettoskulder, som andel av de sammanlagda nettoskulderna i alla auktoriserade institut i samtliga deltagande medlemsstater. Det framstår mot denna bakgrund som om den princip som genomsyrar metoden för beräkning av förhandsbidragen, såsom den framgår av direktiv 2014/59 och förordning nr 806/2014, förutsätter att SRB använder uppgifter som omfattas av skyddet för affärshemligheter (se dom av den 15 juli 2021, kommissionen/Landesbank Baden-Württemberg och SRB, C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 114).
- 42 Unionens institutioner och byråer är i princip skyldiga enligt principen om skydd för affärshemligheter – som är en allmän princip i unionsrätten, vilken bland annat har kommit till konkret uttryck i artikel 339 FEUF – att inte avslöja hemliga uppgifter som en privat aktör har lämnat för dennes konkurrenter (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 juli 2021, kommissionen/Landesbank Baden-Württemberg och SRB, C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkterna 109 och 114 och där angiven rättspraxis).
- 43 Mot denna bakgrund ankom det på kommissionen och Europeiska unionens råd, vid införandet av systemet för beräkning av förhandsbidragen genom delegerad förordning 2015/63 och genomförandeförordning 2015/81, att förena iakttagandet av skyddet för affärshemligheter med principen om ett effektivt domstolsskydd, så att de uppgifter som omfattas av detta skydd inte kan lämnas ut till de berörda och att de bland annat inte kan tas med i motiveringen till de beslut som fastställer storleken på förhandsbidragen.
- 44 Detta särdrag hos systemet för beräkning av förhandsbidragen hindrar dock inte att unionsdomstolen gör en effektiv domstolsprövning.
- 45 Det finns nämligen inte något i de bestämmelser som sökanden har hävdats är rättsstridiga som hindrar att SRB, i enlighet med artikel 88.1 första stycket i förordning nr 806/2014, vid antagandet av sitt beslut om fastställande av förhandsbidragen, lämnar ut konfidentiella uppgifter som erhållits inom ramen för dess verksamhet, i sammandrag eller sammanställning, på ett sådant sätt att de berörda instituten inte kan identifieras (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 juli 2021, kommissionen/Landesbank Baden-Württemberg och SRB, C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 136).
- 46 När motiveringen av ett sådant beslut måste begränsas för att säkerställa skyddet för konfidentiella uppgifter, ankommer det på den som har fattat beslutet, när dessa uppgifter ifrågasätts vid unionsdomstolarna, att under rättegången bemöta de argument som framförs härom (se, för ett liknande resonemang, dom av den 1 juli 2008, Chronopost och La Poste/UFEX m.fl., C-341/06 P och C-342/06 P, EU:C:2008:375, punkt 110, och dom av den 15 juli 2021, kommissionen/Landesbank Baden-Württemberg och SRB, C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 145).
- 47 För att kunna göra en effektiv domstolsprövning, i enlighet med kraven i artikel 47 i stadgan, får unionsdomstolarna i förekommande fall begära att SRB inkommer med uppgifter som kan visa att de beräkningar vars riktighet har bestritts vid dem är korrekta, varvid unionsdomstolarna vid behov ska säkerställa att dessa uppgifter förblir konfidentiella (se dom av den 15 juli 2021, kommissionen/Landesbank Baden-Württemberg och SRB, C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 146).

- 48 Genom att undersöka samtliga rättsliga och faktiska omständigheter som åberopats av SRB, ska unionsdomstolen dessutom pröva om det finns stöd för de skäl för att motsätta sig att lämna ut de uppgifter som har använts vid beräkningen av förhandsbidraget som SRB har anfört (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 18 juli 2013, kommissionen m.fl./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P och C-595/10 P, EU:C:2013:518, punkt 126).
- 49 Om det visar sig att de skäl som har anförts av SRB faktiskt utgör hinder för att lämna ut de uppgifter eller den bevisning som har ingetts till unionsdomstolen, krävs det att det görs en lämplig avvägning mellan de krav som hänger samman med rätten till ett effektivt domstolsskydd, framför allt den kontradiktoriska principen, och de krav som följer av skyddet för affärshemligheter (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 18 juli 2013, kommissionen m.fl./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P och C-595/10 P, EU:C:2013:518, punkt 128).
- 50 Av det ovan anförda följer att beräkningen av förhandsbidrag på grundval av uppgifter som omfattas av skyddet för affärshemligheter, i enlighet med artiklarna 4–9 i delegerad förordning 2015/63 och bilaga I till denna, utan att dessa uppgifter ställs till de berörda förfogande, inte i sig innebär att dessa bestämmelser är oförenliga med principen om ett effektivt domstolsskydd.
- 51 När det gäller sökandens argument om det utrymme för skönsmässig bedömning som SRB förfogar över följer det av rättspraxis att även om en av unionens institutioner eller byråer, på de områden som kräver komplicerade ekonomiska bedömningar, har ett utrymme för skönsmässig bedömning i ekonomiska frågor, innebär emellertid inte detta att unionsdomstolen inte ska pröva institutionens eller byråns tolkning av ekonomiska uppgifter. Unionsdomstolen ska inte bara pröva huruvida de bevis som åberopats är materiellt riktiga, tillförlitliga och samstämmiga, utan även huruvida dessa bevis utgör samtliga relevanta uppgifter som ska beaktas för att bedöma en komplicerad situation och huruvida de kan ligga till grund för de slutsatser som dragits (se dom av den 10 december 2020, Comune di Milano/kommissionen, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, punkt 115 och där angiven rättspraxis).
- 52 Mot denna bakgrund kan enbart den omständigheten att det finns ett utrymme för skönsmässig bedömning för SRB inte innebära att tribunalen är förhindrad att göra en effektiv domstolsprövning av det angripna beslutet.
- 53 Slutligen kan tribunalen inte godta sökandens argument om att delegerad förordning 2015/63 strider mot principen om ett effektivt domstolsskydd på grund av att unionsdomstolarna inte kan kontrollera att beräkningen av förhandsbidraget för ett visst institut är riktig.
- 54 I det avseendet har sökanden begränsat sig till att hävda, utan några ytterligare preciseringar, att en sådan kontroll förutsätter att tribunalen har tillgång till den programvara som SRB använde, vilket dock inte har ställts till tribunalens förfogande. Denna omständighet kan dock inte påverka lagenligheten av artiklarna 4–9 i delegerad förordning 2015/63 och bilaga I till denna. Dessa bestämmelser utgör inte heller hinder för att tribunalen, bland de åtgärder som föreskrivs bland annat i dess rättegångsregler, vidtar de åtgärder som den anser är lämpliga för att kunna kontrollera förhandsbidragets storlek.
- 55 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan inte bifallas såvitt avser den fjärde grundens första del.

b) Den andra delgrunden: Ett påstått åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen

56 Den fjärde grundens andra del består i huvudsak av tre anmärkningar.

1) Den första anmärkningen, vilken avser att artiklarna 4–9 i delegerad förordning 2015/63 och bilaga I till denna inte gör det möjligt för instituten att i förväg beräkna sina förhandsbidrag

57 Sökanden har gjort gällande att artiklarna 4–9 i delegerad förordning 2015/63 och bilaga I till denna strider mot rättssäkerhetsprincipen eftersom de inte gör det möjligt för sökanden att i förväg beräkna det förhandsbidrag som den är skyldig att betala under en bidragsperiod, på grund av det utrymme för skönsmässig bedömning i flera avseenden som SRB har getts genom dessa bestämmelser. SRB har för övrigt använt detta utrymme för skönsmässig bedömning genom att anta interna beslut som preciserade den metodik som skulle tillämpas för att beräkna förhandsbidragen (nedan kallade de mellankommande besluten), men som varken har offentliggjorts eller gjorts tillgängliga för sökanden. Enligt sökanden visar detta att strukturen i de omtvistade bestämmelserna i nämnda delegerade förordning inte har en ”lämplig täthet” som gör det möjligt att utesluta varje godtyckligt agerande av de berörda unionsmyndigheterna.

58 SRB och kommissionen har bestritt dessa argument.

59 Tribunalen ska inledningsvis fastställa den exakta räckvidden av denna invändning om rättsstridighet.

60 Det ska konstateras att trots rubriken till denna invändning om rättsstridighet, såsom den har formulerats av sökanden, inriktar sig sökandens argument på frågan huruvida artiklarna 6 och 7 i delegerad förordning 2015/63 är förenliga med rättssäkerhetsprincipen. Sökanden har däremot inte anfört något självständigt och riktat argument som rör lagenligheten av artiklarna 4, 5, 8 och 9 i den delegerade förordningen eller i dess bilaga I som går utöver dess argument avseende artiklarna 6 och 7 i den delegerade förordningen. Mot denna bakgrund ska slutsatsen dras att denna invändning om rättsstridighet i själva verket avser artiklarna 6 och 7 i den delegerade förordningen.

61 Vidare ska det påpekas att enligt lydelsen i dessa bestämmelser ankommer det på SRB att justera institutens grundläggande årliga bidrag genom att beakta fyra riskpelare, och varje riskpelare består av riskindikatorer som i sin tur kan bestå av subindikatorer.

62 Vad beträffar de tre första riskpelare som anges i artikel 6.1 a–c i delegerad förordning 2015/63, har sökanden inte lagt fram någon konkret uppgift vid tribunalen för att bestrida deras lagenlighet på grund av att de antas stå i strid med rättssäkerhetsprincipen. Vad vidare beträffar den riskpelare som anges i artikel 6.1 d i den delegerade förordningen, kallad ”Ytterligare riskindikatorer som fastställs av resolutionsmyndigheten” (nedan kallad riskpelaren IV), har sökanden inte hävdatt att riskindikatorn ”Omfattning av tidigare extraordinärt offentligt finansiellt stöd”, vilken utgör en av riskindikatorerna i riskpelaren IV, är oklar och därför strider mot denna princip.

63 Mot denna bakgrund drar tribunalen slutsatsen att förevarande invändning om rättsstridighet avser påståendet att riskindikatorerna i riskpelaren IV inte är förenliga med rättssäkerhetsprincipen, med undantag av riskindikatorn ”Omfattning av tidigare extraordinärt offentligt finansiellt stöd”.

- 64 Efter detta förtydligande ska det erinras om att det följer av rättspraxis att rättssäkerhetsprincipen kräver dels att rättsregler ska vara klara och precisa, dels att enskilda kan förutse hur dessa rättsregler kommer att tillämpas, i synnerhet om rättsreglerna kan få negativa konsekvenser. Enligt nämnda princip krävs det i synnerhet att en lagstiftning gör det möjligt för dem som berörs därav att få kännedom om den exakta omfattningen av de skyldigheter som de därigenom åläggs och att de på ett otvetydigt sätt kan få kännedom om sina rättigheter och skyldigheter och vidta åtgärder i enlighet därmed (dom av den 29 april 2021, Banco de Portugal m.fl., C-504/19, EU:C:2021:335, punkt 51, och dom av den 16 februari 2022, Polen/parlamentet och rådet, C-157/21, EU:C:2022:98, punkt 319).
- 65 Dessa krav kan emellertid inte förstås så, att de hindrar en unionsinstitution från att i en bestämmelse som den antar använda sig av ett abstrakt juridiskt begrepp, eller att de innebär ett krav på att en sådan abstrakt bestämmelse ska ange de olika konkreta fall där den kan tillämpas. Det är nämligen inte möjligt för denna institution att i förväg bestämma alla dessa fall (se, analogt, dom av den 20 juli 2017, Marco Tronchetti Provera m.fl., C-206/16, EU:C:2017:572, punkterna 39 och 40, och dom av den 16 februari 2022, Polen/parlamentet och rådet, C-157/21, EU:C:2022:98, punkt 320).
- 66 En bestämmelse i en unionsrättsakt strider följaktligen mot rättssäkerhetsprincipen, på grund av dess oklarheter, endast om den är så tvetydigt formulerad att de enskilda inte med tillräcklig säkerhet kan skingra eventuella tvivel angående den aktuella bestämmelsens räckvidd eller innebörd (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 april 2005, Belgien/kommissionen, C-110/03, EU:C:2005:223, punkt 31, och dom av den 22 maj 2007, Mebrom/kommissionen, T-216/05, EU:T:2007:148, punkt 108).
- 67 Det faktum att en unionsrättsakt lämnar ett bedömningsutrymme åt de myndigheter som har ansvaret för att genomföra rättsakten strider inte heller i sig mot kravet på förutsebarhet, under förutsättning att omfattningen av denna befogenhet och sättet för dess användande har reglerats på ett tillräckligt klart sätt med beaktande av det legitima mål som står på spel, så att enskilda ges ett adekvat skydd mot godtycke (se dom av den 16 februari 2022, Polen/parlamentet och rådet, C-157/21, EU:C:2022:98, punkt 321 och där angiven rättspraxis).
- 68 Mot bakgrund av dessa överväganden ska tribunalen undersöka huruvida metoden för att beräkna förhandsbidragen, i den mån den har påverkats av riskpelaren IV, har fastställts med tillräcklig precision för att de enskilda med tillräcklig säkerhet kan skingra eventuella tvivel angående räckvidden eller innebörden av bestämmelserna avseende denna riskpelare.
- 69 Det ska i det avseendet påpekas att sökanden inte har gjort gällande att de begrepp som används i artiklarna 6 och 7 i delegerad förordning 2015/63 är så tvetydigt formulerade att sökanden inte med tillräcklig säkerhet kan skingra eventuella tvivel angående deras räckvidd eller innebörd.
- 70 Vad särskilt beträffar de uttryck som används i artikel 6.6 i delegerad förordning 2015/63, medgav sökanden vid förhandlingen att den förstod den innebörd som dessa uttryck skulle ges. Visserligen delade inte sökanden den tolkning som SRB hade gett vissa av dessa uttryck, bland annat uttrycket ”den övergripande affärsmodellen”, men sökanden har inte bestritt att dessa hade en innebörd som går att fastställa, så att det var möjligt att med tillräcklig säkerhet skingra eventuella tvivel angående deras räckvidd eller innebörd.

- 71 Detta gäller i än högre grad eftersom de flesta uttryck som används i artikel 6.6 i delegerad förordning 2015/63 har definierats i skäl 98 i det angripna beslutet och i fotnoterna 36–40 i det angripna beslutet, vilka hänvisar till flera bestämmelser i den tillämpliga lagstiftningen. Sökanden har inte hävdade att dessa definitioner inte framgick av dessa bestämmelser.
- 72 I likhet med sökanden ska det däremot påpekas att artiklarna 6 och 7 i delegerad förordning 2015/63 ger SRB ett utrymme för skönsmässig bedömning.
- 73 Enligt artikel 6.5 första stycket i delegerad förordning 2015/63 ska riskpelaren IV utgöras av tre riskindikatorer, nämligen, för det första, "Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution", för det andra, "Medlemskap i ett [IPS]" och, för det tredje, "Omfattning av tidigare extraordinärt offentligt finansiellt stöd".
- 74 Enligt artikel 6.5 andra stycket i delegerad förordning 2015/63 ska SRB, vid fastställandet av dessa riskindikatorer, beakta "sannolikheten för att det berörda institutet omfattas av ett resolutionsförfarande och den därav följande sannolikheten att finansieringsarrangemanget för resolution skulle användas om institutet försätts i resolution".
- 75 Det framgår av lydelsen i artikel 6.5 andra stycket i delegerad förordning 2015/63 att denna bestämmelse ger SRB ett utrymme för skönsmässig bedömning vad beträffar på vilket sätt den, vid fastställandet av dessa riskindikatorer, ska "beakta sannolikheten för att det berörda institutet omfattas av ett resolutionsförfarande och den därav följande sannolikheten att finansieringsarrangemanget för resolution skulle användas om institutet försätts i resolution", eftersom de kriterier som anges i nämnda bestämmelse ska preciseras av SRB för att kunna tillämpas i ett visst fall.
- 76 Vad beträffar den första riskindikatorn som omfattas av riskpelaren IV och som avser handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution, föreskrivs det i artikel 6.6 i delegerad förordning 2015/63 flera omständigheter som SRB ska beakta vid fastställandet av denna indikator, varav vissa kan leda till en ökad riskprofil för det berörda institutet och andra kan leda till en minskad riskprofil.
- 77 De omständigheter som kan leda till en ökad riskprofil är fyra till antalet, nämligen, för det första, "handelsverksamhetens betydelse i förhållande till balansomslutningen, kapitalbasnivån, exponeringarnas risk och den övergripande affärsmodellen", för det andra, "betydelsen av exponeringarna utanför balansräkningen i förhållande till balansomslutningen, kapitalbasnivån och exponeringarnas risk", för det tredje, "betydelsen av derivatens belopp i förhållande till balansomslutningen, kapitalbasnivån, exponeringarnas risk och den övergripande affärsmodellen" och, för det fjärde, "den utsträckning i vilken institutets affärsmodell och organisationsstruktur anses komplex ...".
- 78 De omständigheter som kan leda till en minskad riskprofil är två till antalet, nämligen "det relativa belopp av derivat som clearas genom en central motpart" och "den utsträckning i vilken ett institut kan försättas i resolution utan dröjsmål och utan rättsliga hinder ...".
- 79 Det följer av lydelsen i artikel 6.6 i delegerad förordning 2015/63 att denna bestämmelse ger SRB ett utrymme för skönsmässig bedömning vad beträffar den "betydelse" som SRB ska tillmäta "handelsverksamheten", "exponeringarna utanför balansräkningen" och "derivatens belopp" och förhållandet mellan de olika omständigheter som omnämns i denna bestämmelse.

- 80 Även om det framgår av artikel 6.6 i delegerad förordning 2015/63 att det, enligt den första subindikator som nämns i denna bestämmelse, ska göras en jämförelse av "handelsverksamhetens" betydelse i förhållande till balansomslutningen, kapitalbasnivån, exponeringarnas risk och den övergripande affärsmodellen, innehåller denna bestämmelse inte några förtydliganden om hur denna jämförelse konkret ska genomföras.
- 81 Samma sak gäller den andra och den tredje subindikatorn som föreskrivs i artikel 6.6 a ii och iii i delegerad förordning 2015/63.
- 82 Vad vidare beträffar fastställandet av IPS-riskindikatorn, följer det av artikel 6.7 i delegerad förordning 2015/63 att SRB ska beakta huruvida det belopp av medel som finns tillgängligt utan dröjsmål är tillräckligt stort i förhållande till de medel som krävs "så att [det berörda] institutet kan få ett trovärdigt och ändamålsenligt stöd" och graden av rättslig eller avtalsgrundad säkerhet i fråga om att dessa medel "kommer att användas till fullo innan ett extraordinärt offentligt stöd kan begäras".
- 83 Det framgår av lydelsen i denna bestämmelse att SRB har ett utrymme för skönsmässig bedömning vad beträffar iakttagandet av de villkor som föreskrivs i bestämmelsen, vilka hänger samman med att de tillgängliga medlen i det aktuella IPS:et är tillräckliga i förhållande till de medel som krävs för finansiering av det aktuella institutet och graden av rättslig eller avtalsgrundad säkerhet i fråga om dessa medel.
- 84 Samma sak gäller i fråga om viktningen av de olika riskindikatorerna inom ramen för riskpelaren IV, vilken föreskrivs i artikel 7.4 i delegerad förordning 2015/63.
- 85 Trots att artikel 7.4 i delegerad förordning 2015/63 klart anger de relativa vikterna för de tre riskindikatorer som utgör riskpelaren IV och som har nämnts i punkt 73 ovan, framgår det inte av denna bestämmelse hur viktningen av de olika subindikatorerna inom ramen för de två första riskindikatorerna ska utföras. I synnerhet anges det inte i denna bestämmelse huruvida denna vikt ska fördelas mellan sådana subindikatorer på ett proportionellt sätt. I artikel 7.4 i delegerad förordning 2015/63 ges således SRB ett utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller att bestämma viktningen av de olika subindikatorer som dessa riskindikatorer består av, vilka ska beaktas i enlighet med artikel 6.5–6.7 i delegerad förordning 2015/63.
- 86 Mot denna bakgrund ska det undersökas huruvida artikel 6.5–6.7 och artikel 7.4 i delegerad förordning 2015/63 kan, i enlighet med rättspraxis som har angetts i punkt 67 ovan, anses utgöra bestämmelser som på ett tillräckligt klart sätt reglerar omfattningen av det bedömningsutrymme som SRB har getts och sättet för dess användande, med beaktande av det legitima mål som står på spel, så att de ger ett adekvat skydd mot godtycke och enskilda med tillräcklig säkerhet kan skingra eventuella tvivel angående de aktuella bestämmelsernas räckvidd eller innebörd.
- 87 När en bestämmelse ger unionens institutioner eller organ befogenhet att ålägga ekonomiska bördor, ska det med beaktande av samtliga relevanta omständigheter fastställas huruvida omfattningen av denna befogenhet och sättet för dess användande har reglerats på ett tillräckligt klart sätt i denna bestämmelse, för att göra det möjligt för enskilda att förutse vilka villkor som ska vara för handen för att en sådan börda ska åläggas (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 16 februari 2022, Polen/parlamentet och rådet, C-157/21, EU:C:2022:98, punkterna 319–321).

- 88 I synnerhet ska det bedömas huruvida en omdömesgill aktör kan, vid behov genom att anlita en juridisk och ekonomisk rådgivare, med tillräcklig precision förutse hur sådana bördor kommer att beräknas och deras ungefärliga storlek. Det faktum att aktören inte med exakthet kan förutse nivån på de bördor som unionsinstitutionen eller unionsorganet kommer att ålägga i varje enskilt fall kan inte anses strida mot rättssäkerhetsprincipen (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 17 juni 2010, Lafarge/kommissionen, C-413/08 P, EU:C:2010:346, punkt 95, och dom av den 18 juli 2013, Schindler Holding m.fl./kommissionen, C-501/11 P, EU:C:2013:522, punkt 58 och där angiven rättspraxis).
- 89 I det avseendet ska det bland annat bedömas huruvida unionsinstitutionen eller unionsorganet, vid utövandet av sitt utrymme för skönsmässig bedömning, vägleds av vissa objektiva föreskrifter som gör det möjligt för enskilda att tillräckligt exakt förutse hur de bördor som ska åläggas kommer att beräknas och deras ungefärliga storlek. Till dessa föreskrifter hör bland annat de förhållningsregler som unionsinstitutionen eller unionsorganet har åtagit sig att följa på detta område och som begränsar dess utrymme för skönsmässig bedömning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 juni 2010, Lafarge/kommissionen, C-413/08 P, EU:C:2010:346, punkt 95). Sådana indikationer kan emellertid även följa av denna institutions eller detta organs fasta, kända och tillgängliga administrativa praxis (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 december 2012, Ecka Granulate och non ferrum Metallpulver/kommissionen, T-400/09, ej publicerad, EU:T:2012:675, punkt 31).
- 90 En tydlig definition i den tillämpliga lagstiftningen vad gäller det resultat som ska uppnås kan på samma sätt utgöra en relevant indikation för de enskilda som gör det möjligt att förutse hur en unionsinstitution eller ett unionsorgan kommer att utöva sitt utrymme för skönsmässig bedömning (se, analogt, dom av den 4 maj 2016, Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, punkt 100). Detta gäller särskilt om det i den aktuella lagstiftningen föreskrivs en konkret metod eller ett konkret förfarande för hur detta resultat ska uppnås (se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 maj 2016, Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, punkt 101).
- 91 För det första ska det i förevarande fall påpekas att det resultat som ska uppnås föreskrivs i den tillämpliga lagstiftningen, nämligen att de disponibla finansiella medlen i den gemensamma resolutionsfonden ska uppgå till den slutliga målnivån vid utgången av den inledande perioden på åtta år från och med den 1 januari 2016 (nedan kallad den inledande perioden), och däri föreskrivs även en metod för att uppnå detta resultat, vilket minskar inverkan av det utrymme för skönsmässig bedömning som SRB utövar vid fastställandet av förhandsbidragen. Storleken på förhandsbidraget för varje institut är avhängigt av storleken på den årliga målnivå som fastställs av SRB på grundval av dess uppskattning av det belopp som, per den 31 december 2023, ska motsvara minst 1 procent av alla garanterade insättningar i alla deltagande medlemsstater, enligt artikel 69.1 och 69.2 i förordning nr 806/2014.
- 92 Vidare framgår det av punkt 12 ovan att förhandsbidraget för varje institut ska fastställas bland annat på grundval av det grundläggande årliga bidraget, vilket ska beräknas utifrån nettoskulder för de berörda instituten. SRB gör dock inte någon skönsmässig bedömning vid fastställandet av dessa belopp. Det berörda institutet har dessutom kännedom om storleken på sina nettoskulder och det kan få tillgång till uppgifter om den totala storleken på de andra institutens nettoskulder, utan att, på grund av skyddet för affärshemligheter, kunna kräva att få tillgång till individuella konfidentiella uppgifter om andra institut för att kontrollera beräkningen av dessa belopp (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 juli 2021, kommissionen/Landesbank Baden-Württemberg och SRB, C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkterna 114–125).

- 93 För det andra ska det grundläggande årliga bidragets justeras i förhållande till det berörda företags riskprofil, varvid multiplikatorn för riskjustering ska variera mellan värdena 0,8 och 1,5, enligt artikel 9.3 i delegerad förordning 2015/63.
- 94 Denna justering ska beräknas på grundval av bedömningen av de fyra riskpelare som föreskrivs i artikel 6 i delegerad förordning 2015/63. Såsom har påpekats i punkt 62 ovan har sökanden emellertid inte lagt fram någon uppgift vid tribunalen för att visa att de tre första riskpelarna är oklara, och dessa pelare avgör 80 procent av varje instituts riskprofil, enligt artikel 7.1 i den delegerade förordningen.
- 95 Sökanden har inte heller gjort gällande att riskindikatorn ”Omfattning av tidigare extraordinärt offentligt finansiellt stöd” är oklar, vilken hör till riskpelaren IV och som enligt artikel 7.4 första stycket c i delegerad förordning 2015/63 har en vikt på 10 procent inom denna pelare.
- 96 Härav följer att de riskindikatorer som sökanden har gjort gällande är oklara och med avseende på vilka SRB utövar ett visst utrymme för skönsmässig bedömning påverkar institutets riskprofil endast i en omfattning som understiger 20 procent. Dessutom minskar dessa indikatorers inverkan på det slutliga förhandsbidragets belopp ytterligare på grund av att SRB inte utövar något utrymme för skönsmässig bedömning vad beträffar fastställandet av storleken på det grundläggande årliga bidraget och att justeringen av detta bidrag i förhållande till ett instituts riskprofil är klart avgränsad i ett på förhand fastställt intervall på mellan 0,8 och 1,5, såsom har angetts i punkt 93 ovan.
- 97 Under dessa omständigheter kan omfattningen av det utrymme för skönsmässig bedömning som artiklarna 6.5–6.7 och 7.4 i delegerad förordning 2015/63 ger SRB och sättet för dess användande inte anses vara otillräckligt avgränsat eller ha reglerats på ett inte tillräckligt klart sätt med beaktande av det legitima mål som står på spel, och kan därför inte anses ge ett inadekvat skydd mot godtycke.
- 98 Detta gäller i än högre grad eftersom sökanden är en omdömesgill aktör som, vid behov genom att anlita en juridisk och ekonomisk rådgivare, med tillräcklig precision kan förutse hur dess förhandsbidrag kommer att beräknas och dess ungefärliga storlek.
- 99 Denna slutsats påverkas inte av sökandens argument om att artiklarna 6 och 7 i delegerad förordning 2015/63 strider mot rättssäkerhetsprincipen på grund av att SRB utövade det utrymme för skönsmässig bedömning som följer av dessa bestämmelser genom mellankommande beslut som inte har offentliggjorts eller gjorts tillgängliga på annat sätt.
- 100 Det eventuella antagandet eller den bristande tillgången till sådana beslut kan nämligen tillskrivas SRB och föreskrivs inte i artiklarna 6 och 7 i delegerad förordning 2015/63.
- 101 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen att sökanden inte har visat att artiklarna 6 och 7 i delegerad förordning 2015/63 åsidosatte rättssäkerhetsprincipen.
- 102 Talan kan följaktligen inte bifallas såvitt avser den första anmärkningen i den fjärde grundens andra del.

2) Den andra anmärkningen, vilken avser att kommissionen skulle ha kunnat fastställa en annan metod för beräkning av förhandsbidragen

- 103 Sökanden har gjort gällande att kommissionen skulle ha kunnat fastställa en metod för beräkning av förhandsbidragen som endast tar hänsyn till uppgifter om det berörda institutet, så att det inte är nödvändigt att använda konfidentiella uppgifter om andra institut. En sådan beräkningsmetod skulle således ha gjort det möjligt för sökanden att bättre förstå omfattningen av sina skyldigheter och skulle därför inte strida mot rättssäkerhetsprincipen.
- 104 SRB har bestritt dessa argument.
- 105 Tribunalen påpekar inledningsvis att inom ramen för befogenhet som har delegerats med stöd av artikel 290 FEUF, förfogar kommissionen, vid utövandet av den befogenhet som den har tilldelats, över ett omfattande utrymme för skönsmässig bedömning, bland annat när den måste göra komplicerade bedömningar och uppskattningar (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 maj 2017, Dyson/kommissionen, C-44/16 P, EU:C:2017:357, punkt 53 och där angiven rättspraxis).
- 106 Så är fallet i fråga om fastställandet av kriterierna för riskjustering av förhandsbidragen enligt artikel 103.7 i direktiv 2014/59.
- 107 I det avseendet ska det påpekas att förhandsbidragens specifika beskaffenhet, såsom framgår av skälen 105–107 i direktiv 2014/59 och skäl 41 i förordning nr 806/2014, består i att i försäkringssyfte säkerställa att finanssektorn ger den gemensamma resolutionsmekanismen tillräckliga finansiella medel för att den ska kunna fullgöra sina uppgifter, samtidigt som de berörda instituten ges incitament att driva verksamhet enligt en mindre riskfylld modell (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 juli 2021, kommissionen/Landesbank Baden-Württemberg och SRB, C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 113).
- 108 I det sammanhanget, och såsom framgår av skäl 114 i direktiv 2014/59, har unionslagstiftaren gett kommissionen i uppdrag att genom en delegerad akt specificera sättet på vilket institutens bidrag till finansiella arrangemang vid resolution bör anpassas i förhållande till deras riskprofil.
- 109 Utifrån samma synsätt anges det i skäl 107 i nämnda direktiv att för att säkerställa en rättvis beräkning av förhandsbidragen till nationella finansieringsarrangemang och ge incitament att driva verksamhet enligt en mindre riskfylld modell, bör dessa bidrag spegla den kredit-, likviditets- och marknadsrisk som instituten har tagit på sig.
- 110 Av det ovan anförda följer att kommissionen var tvungen att utarbeta regler för justering av förhandsbidrag i förhållande till institutens riskprofil genom att eftersträva två syften som hänger samman, nämligen dels att säkerställa att det tas hänsyn till de olika risker som institutens verksamheter ger upphov till, oavsett om det är fråga om bankverksamhet eller mer allmänt finansiell verksamhet, dels ge dessa institut incitament att driva verksamhet enligt en mindre riskfylld modell.
- 111 Som framgår av de handlingar som avser antagandet av delegerad förordning 2015/63, särskilt handlingarna ”JRC technical work supporting Commission second level legislation on risk based contributions to the (single) resolution fund” (JRC:s tekniska studie till stöd för kommissionens lagstiftning på nivå 2 om riskbaserade bidrag till (den gemensamma) resolutionsfonden) (nedan kallad JRC:s tekniska studie), och ”Commission Staff Working Document: estimates of the

application of the proposed methodology for the calculation of contributions to resolution financing arrangements” (Arbetsdokument från kommissionens avdelningar: uppskattningar av tillämpningen av den föreslagna metoden för beräkning av bidrag till finansieringsarrangemangen för resolution), att utarbetandet av sådana regler krävde komplicerade bedömningar och uppskattningar av kommissionen, eftersom den måste undersöka de olika uppgifter som låg till grund för hur de olika typerna av risker uppfattades inom bank- och finanssektorn.

- 112 Mot denna bakgrund ska, vad beträffar metoden för justering av de grundläggande årliga bidragen enligt artikel 103.7 i direktiv 2014/59, unionsdomstolens prövning begränsas till en kontroll av att det vid utövandet av det utrymme för skönsmässig bedömning som kommissionen har getts inte har förekommit uppenbara fel eller maktnissmissbruk, eller att kommissionen inte uppenbart har överskridit gränserna för detta utrymme för skönsmässig bedömning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 juli 2011, Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, punkt 60).
- 113 I förevarande fall ska det först påpekas att sökanden inte har förklarat hur enbart den omständigheten att kommissionen kunde ha fastställt en annan metod för beräkning av förhandsbidragen än den metod som infördes genom delegerad förordning 2015/63 får till följd att den delegerade förordningen är behäftad med ett sådant uppenbart fel eller maktnissmissbruk att det är uppenbart att den går utöver gränserna för det utrymme för skönsmässig bedömning som kommissionen har getts eller att den strider mot de krav som följer av rättssäkerhetsprincipen, vilka har nämnts i punkt 64 ovan.
- 114 Vidare är det riktigt att sökanden, i avsaknad av uppgifter om de andra instituten, vilka omfattas av skyddet för affärshemligheter och som sökanden därför inte kan få kännedom om, inte kan i ett tidigare skede beräkna det exakta beloppet på de förhandsbidrag som den är skyldig att betala.
- 115 Såsom har påpekats i punkt 41 ovan förutsätter dock den princip som genomsyrar metoden för beräkning av förhandsbidragen, såsom den framgår av direktiv 2014/59 och förordning nr 806/2014, vars giltighet inte har ifrågasatts, att SRB använder uppgifter som omfattas av skyddet för affärshemligheter.
- 116 Under dessa omständigheter utgör enbart den omständigheten att kommissionen kunde ha använt en annan metod för beräkning av förhandsbidragen inte ett åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen.
- 117 Den aktuella anmärkningen kan följaktligen inte godtas.

3) Den tredje anmärkningen, vilken avser åsidosättande av artikel 12 i förordning 2016/1011

- 118 Sökanden har hävdatt att artiklarna 6 och 7 i delegerad förordning 2015/63 inte uppfyller kravet i artikel 12.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 (EUT L 171, 2016, s. 1). I denna bestämmelse föreskrivs att det för fastställande av referensvärden på området för reglering av finansmarknaderna är nödvändigt att använda en metod som ”innehåller tydliga regler för hur och när skönsmässiga bedömningar får användas vid fastställandet av det referensvärdet”.
- 119 SRB har bestritt detta argument.

- 120 Tribunalen påpekar att förordning 2016/1011 avser, såsom framgår redan av dess titel, index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat.
- 121 Förordning 2016/1011 är på grund av detta inte tillämplig på fastställandet av förhandsbidrag. Sökanden kan därför inte med framgång göra gällande att delegerad förordning 2015/63 inte är förenlig med de krav på transparens och precision som följer av artikel 12 i förstnämnda förordning.
- 122 Den aktuella anmärkningen kan därför inte godtas.

c) Slutsats beträffande den fjärde grunden

- 123 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan inte bifallas såvitt avser den fjärde grunden.

2. Den femte grunden: Invändning om att artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63 är rättsstridig, på grund av att den strider mot flera överordnade bestämmelser

- 124 Den femte grunden består av fyra delgrunder.

a) Den första delgrunden: Huruvida artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63 är oförenlig med artikel 103.7 h direktiv 2014/59 och artikel 113.7 i förordning nr 575/2013

- 125 Sökanden har hävdatt att artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63 är oförenlig med artikel 103.7 h i direktiv 2014/59 och artikel 113.7 i förordning nr 575/2013 eftersom det i denna artikel föreskrivs en relativ vikt för IPS-riskindikatorn som gör åtskillnad mellan de institut som tillhör samma IPS, eftersom SRB, när den gör denna viktning, ska ta hänsyn till den relativa vikten för riskindikatorn "Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution".
- 126 Skyddseffekten av ett IPS gäller, i enlighet med artikel 113.7 i förordning nr 575/2013, för samtliga institut som är medlemmar i detta system i samma omfattning och på samma sätt. Det finns dessutom en garanti för att medlemmen i IPS kommer att användas i sin helhet innan det kan ansökas om ett extraordinärt finansiellt stöd från offentliga medel, i enlighet med artikel 113.7 b i förordning nr 575/2013.
- 127 Under dessa omständigheter anser sökanden att den omständigheten att det görs åtskillnad mellan de institut som tillhör samma IPS på grundval av riskindikatorn "Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution", enligt artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63, står i strid med den enhetliga och konsekventa behandlingen av alla medlemmar i ett sådant IPS, som krävs enligt artikel 103.7 h i direktiv 2014/59 och artikel 113.7 i förordning nr 575/2013.
- 128 SRB och kommissionen har bestritt dessa argument.
- 129 Enligt artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63 ska SRB vid tillämpning av IPS-riskindikatorn beakta den relativa vikten för riskindikatorn "Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution".

- 130 Härav följer att när flera institut hör till samma IPS, kan de institut som tilldelas en bättre vikt i förhållande till riskindikatorn "Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution" jämfört med andra medlemmar i detta IPS tilldelas en mer förmånlig vikt i samband med IPS-riskindikatorn jämfört med dessa andra medlemmar.
- 131 I det sammanhanget framgår det av artikel 103.7 h i direktiv 2014/59 att kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter för att specificera begreppet "bidragsjusteringar [av grundläggande årliga bidrag] i förhållande till institutens riskprofil", "med hänsyn till" att institutet ingår i ett IPS.
- 132 Det finns inte något i artikel 103.7 h i direktiv 2014/59 eller i denna artikel i övrigt som anger hur kommissionen ska beakta detta medlemskap i ett IPS. Det föreskrivs således inte att kommissionen ska tillmäta alla institut, som ingår i samma IPS, samma vikt.
- 133 Som framgår av punkterna 107–111 ovan har kommissionen dessutom ett omfattande utrymme för skönsmässig bedömning vad beträffar metoden för justering av de grundläggande årliga bidragen enligt artikel 103.7 i direktiv 2014/59, däribland fastställandet av kriteriet som avser institutens medlemskap i ett IPS. Unionsdomstolens prövning ska följaktligen begränsas till en kontroll av att det vid utövandet av detta utrymme för skönsmässig bedömning inte har förekommit uppenbara fel eller maktmissbruk, eller att kommissionen inte uppenbart har överskridit gränserna för detta utrymme för skönsmässig bedömning.
- 134 I det avseendet har SRB och kommissionen först och främst förklarat, utan att motsägas på den punkten, att medlemmarna i ett IPS, såsom det system som sökanden hör till, inte hade någon ovillkorlig rätt att få stöd från ett sådant IPS som täcker alla deras åtaganden, men att IPS:et hade ett visst utrymme för skönsmässig bedömning att avgöra huruvida en av dess medlemmar skulle få stöd eller ej.
- 135 Vidare har SRB och kommissionen uppgett att falllisse mang i ett institut som har en omfattande och komplex balansräkning skulle kunna helt uttömma medlen i ett sådant IPS. Sökanden har inte lagt fram några bevis för att bestrida detta påstående.
- 136 Sökanden har inte heller lagt fram någon konkret uppgift vid tribunalen som syftar till att ifrågasätta att riskindikatorn "Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution" gör det möjligt att bedöma huruvida ett institut har en omfattande och komplex balansräkning.
- 137 Under dessa omständigheter har sökanden inte visat att artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63 var behäftad med ett uppenbart fel eller maktmissbruk eller att det är uppenbart att artikeln går utöver gränserna för det utrymme för skönsmässig bedömning som kommissionen har getts genom artikel 103.7 h i direktiv 2014/59.
- 138 Vad slutligen beträffar den invändning om rättsstridighet som avser att artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63 är oförenlig med artikel 113.7 i förordning nr 575/2013, ska det först konstateras att i sistnämnda bestämmelse fastställs villkoren för auktorisation av IPS:er för tillsynsändamål, och inte beräkningen av förhandsbidrag.

- 139 Enligt artikel 2.1 led 8 i direktiv 2014/59 får visserligen SRB endast ta hänsyn till de IPS som har auktoriserats i enlighet med artikel 113.7 i förordning nr 575/2013. Det finns emellertid inte något i ordalydelsen i artikel 113.7 i denna förordning som förbjuder att det görs åtskillnad mellan de institut som är medlemmar i samma IPS vid beräkningen av förhandsbidragen.
- 140 Trots att det i artikel 113.7 b i förordning nr 575/2013 föreskrivs att ett IPS, för att bli erkänt för tillsynsändamål, ska från lätt tillgängliga medel kunna ge sina medlemmar det stöd som krävs enligt dess åtagande, går denna bestämmelse inte så långt som till att kräva att ett IPS har tillräckliga resurser för att undvika resolution av alla dess medlemmar, däribland alla stora institut.
- 141 Denna slutsats påverkas inte av artikel 5 i Europeiska centralbankens (ECB) riktlinje (EU) 2016/1994 av den 4 november 2016 om tillvägagångssättet för erkännande av [IPS] för tillsynsändamål genom nationella behöriga myndigheter i enlighet med förordning nr 575/2013 (EUT L 306, 2016, s. 37), som har åberopats av sökanden. I denna bestämmelse, vilken innehåller riktlinjer för genomförandet av artikel 113.7 b i förordning nr 575/2013, föreskrivs inte heller att ett IPS ska ha tillräckliga resurser för att undvika resolution av alla dess medlemmar.
- 142 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan inte bifallas såvitt avser den femte grundens första del.

b) Den andra delgrunden: Huruvida artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63 är oförenlig med ”principen om en riskjusterad beräkning av bidrag” och likabehandlingsprincipen

- 143 Den femte grundens andra del består i huvudsak av två anmärkningar.

1) Den första anmärkningen, vilken avser åsidosättande av ”principen om en riskjusterad beräkning av bidrag”

- 144 Sökanden har gjort gällande att artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63 strider mot ”principen om en riskjusterad beräkning av bidrag” som följer av proportionalitetsprincipen som fastslås i artiklarna 16, 17 och 52 i stadgan, artikel 70.2 förordning nr 806/2014 samt artikel 103.2 och 103.7 i direktiv 2014/59.
- 145 Med hänsyn till denna princip, framgår det inte klart och exakt hur riskindikatorn ”Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution” avspeglar risken för resolution av sökanden i enlighet med artikel 6.5 andra stycket i delegerad förordning 2015/63.
- 146 Vidare finns det inte ett tillräckligt objektiva samband mellan riskindikatorn ”Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution”, som anges i artikel 7.4 första stycket a i delegerad förordning 2015/63, och riskindikatorn om medlemskap i ett IPS, som föreskrivs i artikel 7.4 första stycket b i samma delegerade förordning, för att motivera den relativa vikten för den sistnämnda riskindikatorn.
- 147 Genom att sätta dessa två riskindikatorer i förhållande till varandra har det genom delegerad förordning 2015/63 slutligen införts att den första riskindikatorn ska räknas dubbelt, vilken redan har beaktats vid beräkningen av förhandsbidraget enligt artikel 6.5 a i den delegerade förordningen.

- 148 SRB och kommissionen har bestritt dessa argument.
- 149 Utan att det är nödvändigt att undersöka huruvida direktiv 2014/59 eller någon annan unionsrättslig regel innehåller en ”princip om en riskjusterad beräkning av bidrag”, ska sökandens första anmärkning i den femte grundens andra del förstås så, att sökanden i huvudsak hävdar att det har gjorts en uppenbart oriktig bedömning i artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63, eftersom bestämmelsen hindrar SRB från att på lämpligt sätt justera de grundläggande årliga bidragen i förhållande till institutens faktiska riskprofil.
- 150 I det avseendet framgår det först av punkterna 107–111 ovan att kommissionen har ett omfattande utrymme för skönsässig bedömning vad beträffar genomförandet av artikel 103.7 h i direktiv 2014/59.
- 151 Vidare har sökanden inte lagt fram någon konkret uppgift vid tribunalen för att bestrida SRB:s påstående om att riskindikatorn ”Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution” utgjorde ett objektiva kriterium som, inom ramen för artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63, gjorde det möjligt att bedöma sannolikheten för att ett institut skulle begära stöd från ett IPS som detta inte skulle kunna bevilja, så att detta institut skulle riskera att försättas i resolution. Det finns således inget som tyder på att artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63 inte gör det möjligt att justera förhandsbidraget till det berörda institutets faktiska riskprofil.
- 152 Slutligen leder den metod som föreskrivs i artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63, i motsats till vad sökanden har hävdad, inte till att riskindikatorn ”Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution” räknas dubbelt.
- 153 Riskindikatorn ”Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution” är nämligen, enligt artikel 6.5 a i delegerad förordning 2015/63, tillämplig på alla institut vars förhandsbidrag justeras i förhållande till deras riskprofil. Vid tillämpningen av artikel 7.4 andra stycket i den delegerade förordningen är denna riskindikator däremot tillämplig endast på de av instituten som tillhör ett IPS. Vidare framgår det av artikel 6.6 i delegerad förordning 2015/63 att riskindikatorn ”Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution” har till syfte att bedöma det aktuella institutets risker, särskilt på grund av de tillgångar som institutet har i sin balansräkning, dess affärsmodell och organisationsstruktur. När denna riskindikator tillämpas inom ramen för artikel 7.4 andra stycket i den delegerade förordningen, används den däremot till att viktiga IPS-riskindikatorn och syftar till att bedöma den risk som ett institut som tillhör ett IPS utgör för förmågan för detta IPS att ingripa till stöd för sina medlemmar. Som framgår av övervägandena i punkterna 163 och 164 nedan kan de risker som bedöms genom tillämpning av denna riskindikator variera från ett institut till ett annat och kan till och med vara så höga att ett IPS inte kan absorbera riskerna om ett institut som är medlem skulle fallera.
- 154 Mot denna bakgrund har det inte gjorts en uppenbart oriktig bedömning i artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63 då det däri föreskrivs att riskindikatorn ”Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution” ska beaktas i samband med förfarandet för att fastställa IPS-riskindikatorn.
- 155 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan inte bifallas såvitt avser den första anmärkningen i den femte grundens andra del.

2) Den andra anmärkningen, vilken avser åsidosättande av likabehandlingsprincipen

- 156 Sökanden har gjort gällande att det ligger i ett IPS själva natur att skydda alla sina medlemmar, oberoende av deras konkreta risksituation, så att inget institut kan individuellt försättas i resolution så länge detta IPS finns och fyller sin funktion. Medlemskap i ett IPS utgör således en omständighet som gör alla de berörda instituten jämförbara.
- 157 Sökanden anser dock att artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63, genom att göra det möjligt att göra åtskillnad mellan dessa institut, strider mot likabehandlingsprincipen som stadgas i artikel 20 i stadgan. Det finns nämligen inte något objektiva kriterium som skulle kunna motivera denna skillnad i behandling. Det kriterium som föreskrivs i artikel 6.5 andra stycket i delegerad förordning 2015/63, nämligen "sannolikheten för att det berörda institutet omfattas av ett resolutionsförfarande", har inte något objektiva samband med det kriterium som faktiskt tillämpas i artikel 7.4 i denna delegerade förordning för att vikta IPS-riskindikatorn, det vill säga riskindikatorn "Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution".
- 158 SRB och kommissionen har bestritt dessa argument.
- 159 I artikel 20 i stadgan föreskrivs likabehandlingsprincipen, vilken innebär att lika situationer inte får behandlas olika och att olika situationer inte får behandlas lika, såvida det inte finns sakliga skäl för en sådan behandling (dom av den 3 februari 2021, Fussl Modestraße Mayr, C-555/19, EU:C:2021:89, punkt 95).
- 160 Tribunalen ska först pröva huruvida ett institut som hör till ett IPS, såsom sökanden, befinner sig i en situation som är jämförbar med situationen för de andra instituten som tillhör samma IPS.
- 161 Det följer av fast rättspraxis att frågan huruvida olika situationer är jämförbara ska bedömas med hänsyn till samtliga omständigheter som kännetecknar dem. Dessa omständigheter bör bland annat bestämmas och bedömas utifrån föremålet för och syftet med den rättsakt som medför den ifrågavarande skillnaden i behandling. Dessutom måste principerna och målsättningarna för det område som rättsakten hör till beaktas (se dom av den 3 februari 2021, Fussl Modestraße Mayr, C-555/19, EU:C:2021:89, punkt 99 och där angiven rättspraxis).
- 162 Vad beträffar principerna och målsättningarna för det område som delegerad förordning 2015/63 hör till, ska det erinras om att förhandsbidragen har en specifik beskaffenhet vilken, såsom framgår av skälen 105–107 i direktiv 2014/59 och skäl 41 i förordning nr 806/2014, består i att de i försäkringssyfte ska säkerställa att finanssektorn ger den gemensamma resolutionsmekanismen tillräckliga finansiella medel för att den ska kunna fullgöra sina uppgifter, samtidigt som de berörda instituten ges incitament att driva verksamhet enligt en mindre riskfylld modell (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 juli 2021, kommissionen/Landesbank Baden-Württemberg och SRB, C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 113).
- 163 Med hänsyn till dessa principer och målsättningar, ska det påpekas att alla institut som tillhör ett IPS, i motsats till vad sökanden har hävdad, inte nödvändigtvis befinner sig i jämförbara situationer enbart på grund av detta medlemskap. Såsom SRB har påpekat, utan att motsägas av sökande, har medlemmarna i ett IPS, såsom det system som sökanden hör till, inte någon ovillkorlig rätt att få stöd från IPS som täcker alla deras åtaganden, eftersom IPS:et har ett visst utrymme för skönsmässig bedömning att avgöra huruvida det ska stödja en medlem.

- 164 Vidare har SRB och kommissionen uppgett att fallissemang i ett institut som har en omfattande och komplex balansräkning skulle kunna helt uttömma medlen i ett IPS, till skillnad från fallissemang i institut som har mer begränsade och enklare balansräkningar. Sökanden har inte heller lagt fram några bevis för att bestrida detta påstående.
- 165 Som framgår av punkt 151 ovan, utgör slutligen riskindikatorn ”Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution” ett objektiva kriterium för att bedöma vilka institut som tillhör ett IPS som riskerar att begära stöd från IPS som det inte skulle kunna bevilja. Denna indikator utgör således ett objektiva kriterium för att bedöma vilka institut som, i fråga om en sådan risk, befinner sig i en jämförbar situation. Detta gäller i än högre grad eftersom detta kriterium överensstämmer med en av de huvudsakliga målsättningarna med den gemensamma resolutionsmekanismen, nämligen att ge instituten incitament att driva verksamhet enligt en mindre riskfylld modell.
- 166 Till följd av detta kan talan inte bifallas såvitt avser den andra anmärkningen i den femte grundens andra del, eftersom sökanden inte har fog för att hävda att alla institut i ett och samma IPS befinner sig i en jämförbar situation.

c) Den tredje delgrunden: Huruvida artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63 är oförenlig med rättssäkerhetsprincipen

- 167 Sökanden har hävdad att artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63 inte uppfyller de krav som rättssäkerhetsprincipen ställer. I denna bestämmelse förklaras i synnerhet inte på ett klart sätt hur SRB ska beakta ”den relativa vikten för riskindikatorn [”Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution”]”. Bestämmelsen är så till den grad obestämmd att SRB även skulle ha kunnat dela in instituten i två intervaller eller i fler än tre intervaller.
- 168 Dessutom ger denna bestämmelse SRB frihet att välja de faktorer som den anser lämpliga för att fördela instituten i de olika intervallen, vilket gör att ett godtyckligt agerande inte kan uteslutas.
- 169 SRB och kommissionen har bestritt dessa argument.
- 170 Tribunalen anser, för det första, att det framgår tillräckligt klart av artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63 att SRB, inom ramen för IPS-riskindikatorn, är skyldig att hänföra instituten till intervaller genom att tillämpa en viktning som tar hänsyn till de subindikatorer som riskindikatorn ”Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution” består av.
- 171 För det andra har det visserligen påpekats i punkterna 68–85 ovan att artiklarna 6.6 och 7.4 i delegerad förordning 2015/63 ger SRB ett utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller fastställandet av riskindikatorn ”Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution” och viktningen av IPS-riskindikatorn.
- 172 Såsom har konstaterats i punkterna 86–97 ovan, framgår det emellertid av delegerad förordning 2015/63 att omfattningen av detta utrymme för skönsmässig bedömning och sättet för dess användande har reglerats på ett tillräckligt klart sätt, så att de gör det möjligt för instituten att tillräckligt exakt förutse metoden för att fastställa riskindikatorn ”Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution”.

173 Talan kan därför inte bifallas såvitt avser den femte grundens tredje del.

d) Den fjärde delgrunden: Huruvida artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63 är oförenlig med principen att de faktiska omständigheterna ska beaktas fullt ut

174 Sökanden har hävdad att artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63 strider mot principen att de faktiska omständigheterna ska beaktas fullt ut. Sannolikheten för att ett institut som är medlem i ett IPS försätts i resolution kan inte fastställas enbart på grundval av riskindikatorn "Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution". Andra väsentliga faktorer, som bestämmer riskprofilen vad gäller sannolikheten för resolution, ska också beaktas.

175 SRB och kommissionen har bestritt dessa argument.

176 När sökanden har åberopat ett åsidosättande av "principen att de faktiska omständigheterna ska beaktas fullt ut", ska denna anmärkning förstås som en hänvisning till principen om god förvaltningssed som stadgas i artikel 41 i stadgan, vilken ålägger unionens institutioner och organ en skyldighet att omsorgsfullt och opartiskt pröva alla omständigheter som är relevanta i det aktuella fallet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 november 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, punkt 14, och dom av den 23 september 2009, Estland/kommissionen, T-263/07, EU:T:2009:351, punkt 99 och där angiven rättspraxis).

177 I det avseendet har dock sökanden begränsat sig till att hävda att kommissionen, när den antog artikel 7.4 i delegerad förordning 2015/63, bortsåg från vissa "väsentliga faktorer" som skulle kunna påverka sannolikheten för resolution för ett institut som är anslutet till ett IPS, dock utan att precisera vilka dessa faktorer är och varför kommissionen var skyldig att beakta dessa.

178 Talan kan följaktligen inte bifallas såvitt avser den femte grundens fjärde del.

e) Slutsats beträffande den femte grunden

179 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan inte bifallas såvitt avser den femte grunden.

3. Den sjunde grunden: Invändning om att artiklarna 6, 7 och 9 i delegerad förordning 2015/63 och bilaga I till denna är rättsstridiga, på grund av att de strider mot flera överordnade bestämmelser

180 Sökanden har hävdad att artiklarna 6, 7 och 9 i delegerad förordning 2015/63 och bilaga I till denna strider mot "principen om en riskjusterad beräkning av bidrag" och mot artiklarna 16 och 20 i stadgan, proportionalitetsprincipen och "principen att de faktiska omständigheterna ska beaktas fullt ut", eftersom dessa bestämmelser fastställer riskpelare och riskindikatorer samt ett förfarande och de formler som är tillämpliga på kombinationen av dessa, på grundval av en "idealiserad bild som inte motsvarar den verkliga erfarenheten och den faktiska situationen för alla institut [som är skyldiga att betala riskjusterade förhandsbidrag]".

181 Viktningen av riskindikatorerna och genomförandet av dessa i bilaga I till delegerad förordning 2015/63 leder nämligen till att intervaller upprättas och att olika institut hänförs till dessa intervaller, vilket medför en objektivt sett omotiverad, oproportionerlig och diskriminerande börda för sådana institut som sökanden.

- 182 Som framgår av bilaga II till det angripna beslutet, får tillämpningen av bilaga I, under rubriken ”Steg 2”, i delegerad förordning 2015/63 särskilt till följd att det fastställs en skala med alltför höga värden för de första och sista intervallen. Till exempel, vad beträffar riskindikatorn ”marknadsriskvägda tillgångar, dividerade med totala tillgångar” – som utgör en del av riskpelaren IV – för den del av förhandsbidraget som beräknas på unionsbasis, skulle sökanden med sitt värde på [konfidentiellt]¹ procent tillhöra intervall [konfidentiellt], [konfidentiellt], och skulle likställas med ett institut som har ett värde [konfidentiellt] gånger högre, nämligen [konfidentiellt] procent, trots att [konfidentiellt]. Detsamma gäller den del av denna riskindikator som beräknas på nationell basis samt för andra riskindikatorer, såsom indikatorn ”derivatexponering, dividerad med kärnprimärkapital”.
- 183 Sökanden anser vidare att det framgår även av bilaga II till det angripna beslutet att det, vad beträffar sex av de nio riskindikatorerna i riskpelaren IV som nämns i artikel 6.5 första stycket a i delegerad förordning 2015/63, finns flera intervall som inte är fyllda, medan de första intervallen varje gång omfattar ett mycket stort antal institut, vilket inte överensstämmer med lydelsen i bilaga I till denna delegerade förordning, enligt vilken SRB ska hänföra lika många institut till varje intervall. Detta visar att kommissionen har infört en lagstiftning vars tillämpning leder till inkonsekventa resultat som inte återspeglar riskprofilen för de institut som ska betala förhandsbidrag.
- 184 SRB och kommissionen har bestritt dessa argument.
- 185 För det första ska tribunalen undersöka huruvida bilaga I till delegerad förordning, under rubriken ”Steg 2”, är förenlig med likabehandlingsprincipen som stadgas i artikel 20 i stadgan.
- 186 Mot bakgrund av den rättspraxis som har angetts i punkt 159 ovan, ska det först bedömas huruvida dessa institut befinner sig i jämförbara situationer.
- 187 Med tillämpning av bilaga I till delegerad förordning 2015/63, under rubriken ”Steg 2”, ankommer det på SRB att först beräkna ett antal intervaller (bin) för att jämföra instituten med hänsyn till de olika riskindikatorerna och subindikatorerna. Sedan ankommer det på SRB att hänföra i princip lika många institut till varje intervall, varvid de institut som har de lägsta värdena på sina råindikatorer ska hänföras till det första intervallet. Därefter ankommer det på SRB att tilldela alla institut inom ett givet intervall samma betyg, kallad den diskretiserade indikatorn, vilken ska beaktas vid den återstående beräkningen av deras multiplikator för riskjustering.
- 188 Det är inte uteslutet att denna metod, den så kallade intervallmetoden (gruppering), som har införts genom bilaga I till delegerad förordning 2015/63, under rubriken ”Steg 2”, i praktiken kan leda till situationer där institut vars värden för en viss riskindikator ligger nära värdena för institut som har hänförts till det föregående intervallet ändå hänförs till nästa intervall, vilket innehåller institut vars värden för samma riskindikator ibland skulle kunna vara betydligt högre. Denna konsekvens är en följd av tillämpningen av den regel som föreskrivs i punkt 3, under rubriken ”Steg 2”, i bilaga I till delegerad förordning 2015/63, enligt vilken SRB i princip ska hänföra lika många institut till varje intervall.

¹ Konfidentiella uppgifter har utelämnats.

- 189 För att bedöma huruvida de institut som har hänförs till samma intervall, men som har väsentligt olika värden för samma riskindikator, befinner sig i jämförbara situationer, ska det, mot bakgrund av den rättspraxis som har angetts i punkterna 161 och 162 ovan, tas hänsyn till målsättningarna för den gemensamma resolutionsmekanismen, särskilt målsättningen att ge instituten incitament att driva verksamhet enligt en mindre riskfylld modell.
- 190 Det ska konstateras att med hänsyn till att en av de huvudsakliga målsättningarna för den gemensamma resolutionsmekanismen är att ge de berörda instituten incitament att driva verksamhet enligt en mindre riskfylld modell, befinner sig de institut som har hänförs till samma intervall, men som har väsentligt olika värden för samma riskindikator, inte i jämförbara situationer, eftersom de uppvisar olika särdrag vad beträffar den grad av risk som denna indikator mäter.
- 191 Som framgår av punkt 187 ovan behandlas dock dessa institut lika, eftersom de hänförs till samma intervall avseende nämnda riskindikator och följaktligen tilldelas samma diskretiserade indikator, vilken SRB ska beakta vid beräkningen av multiplikatorn för riskjustering.
- 192 När personer som befinner sig i olika situationer behandlas lika, har principen om likabehandling inte åsidosatts, om en sådan behandling är vederbörligen motiverad (se dom av den 7 mars 2017, RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, punkt 52 och där angiven rättspraxis).
- 193 Det förhåller sig på det sättet när denna behandling har ett samband med ett lagenligt mål som eftersträvas med den åtgärd som innebär att en sådan behandling införs och behandlingen står i proportion till detta mål (se dom av den 7 mars 2017, RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, punkt 53 och där angiven rättspraxis).
- 194 Domstolen har i det avseendet såsom legitimt godtagit ett ändamål som består i att en unionsinstitution ska införa allmänna regler som enkelt kan tillämpas och med lätthet kan kontrolleras av behöriga myndigheter (se, för ett liknande resonemang, dom av den 24 februari 2015, Sopora, C-512/13, EU:C:2015:108, punkt 33, och dom av den 7 mars 2017, RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, punkt 60).
- 195 I förevarande fall ska det påpekas att delegerad förordning 2015/63 överensstämmer med detta ändamål.
- 196 I delegerad förordning 2015/63 föreskrivs det nämligen en metod för justering av förhandsbidragen i förhållande till institutens riskprofil som består i att deras riskprofiler jämförs på grundval av värden som dessa institut tilldelas för en rad riskindikatorer.
- 197 Intervallmetoden, vilken har beskrivits i punkt 187 ovan, gör det möjligt för SRB att effektivt hantera ett stort antal uppgifter som den ska beakta för att göra den jämförelse som har nämnts i punkt 196 ovan, samtidigt som det i möjligaste mån undviks att förekomsten av så kallade extrema värden, det vill säga värden som kraftigt avviker från genomsnittet, leder till snedvridna jämförelser.
- 198 Såsom framgår bland annat av JRC:s tekniska studie avseende delegerad förordning 2015/63, är ett av målen med intervallmetoden att föreskriva en enkel metod för att jämföra det stora antalet uppgifter som rapporterats av instituten, vilkas förhandsbidrag justeras efter deras riskprofil.

Denna metod gör det dessutom möjligt att undvika att institut som har särskilt negativa värden för vissa riskindikatorer ändå får ett betyg som pekar på en lägre riskprofil för denna indikator, eftersom det finns vissa institut med extrema värden.

- 199 Vad vidare beträffar intervallmetodens proportionalitet i förhållande till det mål som eftersträvas med den aktuella lagstiftningen, ska det erinras om att kommissionen, såsom framgår av punkterna 107–111 ovan, har ett stort utrymme för skönsässig bedömning vad beträffar genomförandet av artikel 103.7 i direktiv 2014/59.
- 200 Mot denna bakgrund, och i enlighet med rättspraxis (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 juni 2015, Gauweiler m.fl., C-62/14, EU:C:2015:400, punkterna 80, 81 och 91, dom av den 30 november 2022, Trasta Komerbanka m.fl./ECB, T-698/16, ej publicerad, överklagad, EU:T:2022:737, punkterna 221 och 222 och där angiven rättspraxis, och dom av den 21 december 2022, Firearms United Network m.fl./kommissionen, T-187/21, ej publicerad, överklagad, EU:T:2022:848, punkterna 122 och 123 och där angiven rättspraxis), ska tribunalens prövning av huruvida proportionalitetsprincipen har iakttagits begränsas till att undersöka huruvida intervallmetoden är uppenbart olämplig i förhållande till det mål som kommissionen avser att eftersträva, huruvida den uppenbart går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål eller medför olägenheter som är uppenbart oproportionerliga i förhållande till det eftersträvade målet.
- 201 Vad beträffar frågan huruvida intervallmetoden gör det möjligt att uppnå det eftersträvade målet, såsom detta har angetts i punkterna 197 och 198 ovan, ska det påpekas att denna metod är en erkänd statistisk metod, vilket framgår bland annat av JRC:s tekniska studie. Denna metod använder också objektiva kriterier för fastställandet av förhandsbidrag, nämligen bland annat en matematisk formel som föreskrivs i punkt 2, under rubriken ”Steg 2” i bilaga I till delegerad förordning 2015/63.
- 202 Vidare gör intervallmetoden det möjligt att enkelt jämföra uppgifterna från ett stort antal institut och att på ett effektivt och objektivt sätt beräkna deras förhandsbidrag.
- 203 Mot denna bakgrund gör denna metod det möjligt att uppnå det eftersträvade målet, som består i att fastställa en enkel metod som med lätthet kan kontrolleras för att jämföra ett stort antal uppgifter i syfte att beräkna förhandsbidrag.
- 204 Vidare har sökanden inte visat att intervallmetoden uppenbart går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det eftersträvade målet. I synnerhet har sökanden inte visat att en annan metod för att jämföra institutens riskprofiler uppenbart skulle medföra mindre olägenheter för dem än intervallmetoden, och samtidigt göra det möjligt att uppnå det målet på ett lika effektivt sätt.
- 205 Slutligen är det, såsom har påpekats i punkt 188 ovan, riktigt att denna statistiska metod skulle i praktiken kunna få till följd att institut som har mycket olika värden i vissa fall ändå skulle placeras i samma intervall, vilket framgår av bilaga II till det angripna beslutet. En sådan omständighet kan dock inte anses utgöra en uppenbart orimlig olägenhet med hänsyn till det mål som eftersträvas med den aktuella lagstiftningen.
- 206 Det ska nämligen först påpekas att justeringen av förhandsbidragen endast kan ske inom intervallet för en koefficient som varierar mellan 0,8 och 1,5, enligt artikel 9.3 i delegerad förordning 2015/63. Det grundläggande årliga bidraget förblir således den avgörande faktorn vid fastställandet av förhandsbidraget i förhållande till institutens riskprofil.

- 207 Vidare framgår det av den empiriska studie som genomfördes före antagandet av delegerad förordning 2015/63, vars resultat har sammanfattats i JRC:s tekniska studie, att det statistiska fenomen som identifierades i punkterna 188 och 205 är begränsat, då det tenderar att inträffa framför allt i de sista intervallen, och inte i merparten av intervallen.
- 208 Det är dessutom fortfarande ostridigt att instituten i de sista intervallen har högre värden för den aktuella riskindikatorn än de institut som har hänförs till de lägre intervallen.
- 209 Vidare tar metoden för riskjustering av förhandsbidrag hänsyn till en rad riskindikator, såsom framgår av artikel 6 i delegerad förordning 2015/63. Ett institut hänförs följaktligen totalt sett till en rad intervaller beroende på institutets värden och de andra institutens värden för varje riskindikator.
- 210 Som framgår av JRC:s tekniska studie som har nämnts i punkt 207 ovan, tenderar instituten att placeras i andra intervaller för olika riskindikatorer. Om ett institut placeras i det sista intervallet för en viss riskindikator, och därmed likställs med institut som har betydligt högre värden, är detta som huvudregel inte fallet i fråga om andra riskindikatorer, vilket gör det möjligt att göra en samlad jämförelse av de berörda instituten.
- 211 Under dessa omständigheter ska det konstateras att sökanden inte har visat att artikel 20 i stadgan och proportionalitetsprincipen utgjorde hinder för att använda intervallmetoden.
- 212 Det fenomen som har beskrivits i punkterna 209 och 210 ovan illustreras för övrigt av beräkningen av sökandens förhandsbidrag för bidragsperioden 2021, vilket framgår av sökandens individuella sammanställning. Vad beträffar den del av sökandens förhandsbidrag som beräknas på unionsbasis, är nämligen sökanden placerad i [konfidentiellt] intervallet för [konfidentiellt]. Sökanden är däremot inte placerad i [konfidentiellt] intervallet för någon av de riskindikatorer som utgör en del av riskpelarna [konfidentiellt], även om [konfidentiellt].
- 213 Situationen är för övrigt liknande för den del av sökandens förhandsbidrag som beräknades på nationell basis. Det framgår av sökandens individuella sammanställning att sökanden är placerad i [konfidentiellt] intervallet för [konfidentiellt]. Däremot är sökanden inte placerad i [konfidentiellt] intervallet för någon av de riskindikatorer som utgör [konfidentiellt] riskpelare.
- 214 För det andra, vad beträffar anmärkningen om att en ”princip om en riskjusterad beräkning av bidrag” åsidosattes, är det inte nödvändigt att ta ställning till frågan huruvida det finns en sådan princip i unionsrätten. Denna anmärkning kan förstås så, att sökanden i själva verket kritiserar kommissionen för att ha gjort en uppenbart oriktig bedömning när den fastställde intervallmetoden, eftersom denna metod hindrar SRB från att på ett lämpligt sätt justera de grundläggande årliga bidragen i förhållande till institutens faktiska riskprofil.
- 215 Med hänsyn till de överväganden som har angetts i punkterna 201–211 ovan kan sökanden inte med framgång hävda att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den införde intervallmetoden.
- 216 För det tredje, vad, beträffar intervallmetodens förenlighet med artikel 16 i stadgan och principen att de faktiska omständigheterna ska beaktas fullt ut, har sökanden inte anfört något självständigt och riktat argument rörande åsidosättandet av denna artikel och denna princip, utan har endast åberopat att dessa har åsidosatts.

- 217 I det avseendet följer det av rättspraxis att för att garantera rättssäkerhet och en god rättskipning krävs, för att en talan ska kunna tas upp till prövning, att de väsentliga, faktiska och rättsliga, omständigheter som talan grundas på, åtminstone kort men på ett konsekvent och begripligt sätt, framgår av innehållet i själva ansökan. Talan kan således inte prövas på en grund som inte är tillräckligt klart formulerad i ansökan genom vilken talan väckts. Liknande krav ställs när en anmärkning anförs till stöd för en grund. En invändning om rättegångshinder som inte kan avhjälpas ska prövas ex officio av unionsdomstolen (se dom av den 30 juni 2021, Italien/kommissionen, T-265/19, ej publicerad, EU:T:2021:392, punkt 33 och där angiven rättspraxis, och dom av den 7 juli 2021, Bateni/rådet, T-455/17, EU:T:2021:411, punkt 135 och där angiven rättspraxis).
- 218 Eftersom de anmärkningar som har angetts i punkt 216 inte uppfyller dessa krav, ska de avvisas.
- 219 Slutligen har sökanden, i sin ansökan, inte anfört något självständigt och riktat argument rörande påståendet att artiklarna 6, 7 och 9 i delegerad förordning 2015/63 eller andra delar i bilaga I till denna delegerade förordning än dem som anges under rubriken ”Steg 2” är rättsstridiga, som går utöver de argument som har prövats ovan.
- 220 Invändningen om att de sistnämnda bestämmelserna är rättsstridiga ska därför ogillas.
- 221 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan inte bifallas såvitt avser den sjunde grunden.

4. Den tionde grunden: Invändning om att artikel 20.1 första och andra meningen i delegerad förordning 2015/63 är rättsstridig, på grund av att den åsidosätter artikel 103.7 i direktiv 2014/59 och ”principen om en riskjusterad beräkning av bidrag”

- 222 Sökanden har gjort gällande att artikel 20.1 första och andra meningen i delegerad förordning 2015/63 är rättsstridig på grund av att kommissionen – i den mån som denna bestämmelse gör det möjligt för SRB att, under en obestämd tid, inte tillämpa en eller flera riskindikatorer vid beräkningen av förhandsbidragen, om uppgifterna för dessa indikatorer inte finns tillgängliga – inte iakttog artikel 103.7 i direktiv 2014/59, vilken krävde att kommissionen skulle ta hänsyn till alla de uppgifter som föreskrivs i denna bestämmelse vid antagandet av delegerad förordning 2015/63.
- 223 Närmare bestämt anser sökanden att artikel 20.1 första och andra meningen i delegerad förordning 2015/63 får till följd att SRB, för bidragsperioden 2021, inte tog hänsyn till riskindikatorn ”Kapitalbas och kvalificerade skulder som innehas av institutet utöver [minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder (MREL)] inom ramen för riskpelaren ”Riskexponering”, riskindikatorn ”Stabil nettofinansieringskvot” inom ramen för riskpelaren ”Stabilitet och variation i finansieringskällor” eller riskindikatorerna ”komplexitet” och ”möjligheten till resolution” inom ramen för riskpelaren IV.
- 224 Av samma skäl påstås artikel 20.1 första och andra meningen i delegerad förordning 2015/63 även strida mot ”principen om en riskjusterad beräkning av bidrag”.
- 225 SRB och kommissionen har bestritt dessa argument.
- 226 Tribunalen påpekar inledningsvis att sökanden, inom ramen för den tionde grunden, har begränsat sig till att framställa en invändning om rättsstridighet avseende artikel 20.1 i delegerad förordning 2015/63.

- 227 Utan att det är nödvändigt att undersöka huruvida direktiv 2014/59 eller någon annan unionsrättslig regel innehåller en "princip om en riskjusterad beräkning av bidrag", ska sökandens anmärkning om att denna princip har åsidosatts förstås så, att sökanden i huvudsak hävdar att det har gjorts en uppenbart oriktig bedömning i artikel 20.1 delegerad förordning 2015/63, på grund av att denna bestämmelse hindrar SRB från att på lämpligt sätt justera de grundläggande årliga bidragen i förhållande till institutens faktiska riskprofil.
- 228 Efter detta klargörande ska det påpekas att enligt artikel 20.1 i delegerad förordning 2015/63, som har rubriken "Övergångsbestämmelser", ska en riskindikator inte tillämpas så länge som de uppgifter som krävs för en viss riskindikator som anges i bilaga II till den delegerade förordningen inte ingår i de tillsynsrapporteringskrav som anges i artikel 14 i den delegerade förordningen, det vill säga de tillsynsrapporteringskrav som har fastställts i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 av den 16 april 2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (EUT L 191, 2014, s. 1) eller, i förekommande fall, på medlemsstatsnivå.
- 229 Det ska i det avseendet erinras om att delegerad förordning 2015/63 antogs på grundval av artikel 103.7 i direktiv 2014/59, vilken ålägger kommissionen att ta hänsyn till alla de faktorer som förtecknas i leden a–h i denna bestämmelse för att specificera begreppet "bidragsjusteringar i förhållande till institutens riskprofil".
- 230 Trots detta ger artikel 20.1 i delegerad förordning 2015/63 SRB befogenhet, under en övergångsperiod, att inte tillämpa vissa av dessa faktorer, vilka avspeglas i de riskindikatorer som föreskrivs i den delegerade förordningen.
- 231 Det ska i det avseendet framhållas att även om artikel 103.7 i direktiv 2014/59 visserligen ålägger kommissionen att "ta hänsyn" till samtliga faktorer som förtecknas i artikel 103.7 a–h i direktiv 2014/59, anges det inte i denna bestämmelse på vilket sätt kommissionen ska beakta dessa. För det ändamålet, och såsom har påpekats i punkterna 107–111 ovan, har kommissionen ett omfattande utrymme för skönsmässig bedömning vad beträffar genomförandet av denna bestämmelse.
- 232 Ett sådant utrymme för skönsmässig bedömning kan, i förekommande fall, innebära att det är nödvändigt att fastställa övergångsperioder för tillämpningen av de faktorer som förtecknas i artikel 103.7 a–h i direktiv 2014/59, bland annat på grund av att de uppgifter som krävs för beräkningen av de riskindikatorer som grundar sig på dessa faktorer inte finns tillgängliga.
- 233 Genom artikel 20.1 i delegerad förordning 2015/63 införs en sådan övergångsperiod, eftersom den inte tillåter att SRB underlåter att tillämpa vissa av dessa faktorer på obestämd tid, utan endast under en övergångsperiod, vilket framgår av rubriken till artikel 20 i den delegerade förordningen, och av villkoren för att tillämpa artikel 20.1 däri.
- 234 Det ska vidare, i likhet med SRB och kommissionen, påpekas att motiveringen till den övergångsperiod som föreskrivs i denna bestämmelse har ett nära samband med den gradvisa karaktären på processen för att införa tillsynskrav och motsvarande rapporteringskrav. Som framgår bland annat av skäl 6 i direktiv 2014/59 antogs delegerad förordning 2015/63 vid en tidpunkt då dessa krav ännu inte var slutgiltigt antagna eller fortfarande var föremål för justeringar. Sökanden har i det avseendet inte på allvar bestritt SRB:s påstående att de behöriga myndigheterna gradvis fastställer vissa av dessa krav, vilka i sin tur påverkar de uppgifter som måste vara tillgängliga för att beräkna de riskindikatorer som föreskrivs i delegerad förordning 2015/63. Av detta följer att sådana uppgifter som krävs för beräkningen av vissa av dessa

riskindikatorer kunde vara inte tillgängliga för samtliga berörda institut eller i vart fall för samtliga institut med säte i en medlemsstat, under i vart fall en del av den inledande perioden, varvid det ska preciseras att dessa uppgifter inte kunde redovisas som tillsynsinformation, enligt unionsrätten eller i förekommande fall nationell rätt.

- 235 I detta sammanhang har artikel 20.1 i delegerad förordning 2015/63 till syfte att undvika att instituten i förekommande fall åläggs oproportionerliga eller diskriminerande bördor vid beräkningen av förhandsbidragen just på grund av detta gradvisa genomförande av tillsynskraven och de därmed sammanhängande rapporteringskraven. Denna beräkning innebär nämligen en jämförelse. SRB har i det avseendet förklarat, utan att bli motsagd, att om de uppgifter som är absolut nödvändiga för beräkningen av vissa riskindikatorer inte rapporterades som tillsynsinformation av samtliga institut eller i vart fall av samtliga institut som har sitt säte i en medlemsstat, skulle SRB vara tvungen att beakta uppgifter avseende sådana indikatorer som emellertid inte är jämförbara.
- 236 Slutligen är det riktigt att det undantag som föreskrivs i artikel 20.1 i delegerad förordning 2015/63 kan leda till en situation där vissa av de riskindikatorer som föreskrivs i artikel 6 i den delegerade förordningen inte alls tillämpas under hela den inledande perioden. En sådan konsekvens är emellertid resultatet av det gradvisa genomförandet av tillsynskraven, såsom har påpekats i punkt 234 ovan. Vidare framgår det av artikel 71 i förordning nr 806/2014 att dessa riskindikatorer ska vara tillämpliga även efter den inledande perioden.
- 237 Under dessa omständigheter, och med beaktande av övervägandena i punkt 231 ovan, har sökanden inte visat att artikel 20.1 i delegerad förordning 2015/63 är behäftad med en uppenbart oriktig bedömning eller missbruk eller att det är uppenbart att artikeln går utöver gränserna för det omfattande utrymme för skönsmässig bedömning som kommissionen har getts genom artikel 103.7 i direktiv 2014/59.
- 238 Talan kan följaktligen inte bifallas såvitt avser den tionde grunden.

B. De grunder som avser det angripna beslutets lagenlighet

1. Den första grunden: Åsidosättande av artikel 81.1 i förordning nr 806/2014, jämförd med artikel 3 i förordning nr 1

- 239 Det framgår av handlingarna i målet att meddelandet om uppbörd av den 21 april 2021 från BaFin åtföljdes av den engelska språkversionen av det angripna beslutet, inbegripet dess bilagor, och en fri översättning till tyska. Enligt meddelandet om uppbörd är endast den engelska språkversionen av det angripna beslutet giltig.
- 240 Sökanden har hävdatt att det angripna beslutet strider mot artikel 81.1 i förordning nr 806/2014, jämförd med artikel 3 i förordning nr 1, i den mån det däri anges att endast den engelska språkversionen är giltig, trots att sökanden uttryckligen hade valt tyska som det officiella språk som skulle användas under det administrativa förfarandet. Eftersom sökanden inte uttryckligen avstod från sin rätt att kommunicera med SRB på tyska, kan den omständigheten att SRB även avfattade en inofficiell version av det angripna beslutet på tyska inte avhjälpa denna brist, särskilt som det fanns betydande skillnader mellan den språkversionen och den engelska språkversionen av det angripna beslutet.

- 241 SRB har bestritt dessa argument.
- 242 Enligt artikel 81.1 i förordning nr 806/2014 ska förordning nr 1 gälla för SRB.
- 243 Det framgår av artikel 3 i förordning nr 1 att skriftliga handlingar som någon av unionens institutioner och organ ställer till en medlemsstat eller en person som lyder under en medlemsstats jurisdiktion ska avfattas på den statens språk.
- 244 Enligt artikel 81.4 i förordning nr 806/2014 får dock SRB komma överens med de nationella resolutionsmyndigheterna om det språk på vilket de handlingar som ska skickas till eller från de nationella resolutionsmyndigheterna ska utarbetas. Denna bestämmelse utgör således en specialbestämmelse i förhållande till artikel 3 i förordning nr 1.
- 245 SRB genomförde dock nämnda artikel 81.4 genom att ingå ett avtal med de nationella resolutionsmyndigheterna om de praktiska arrangemangen för samarbetet inom ramen för den gemensamma resolutionsmekanismen, vilket godkändes genom SRB:s beslut SRB/PS/2018/15 av den 17 december 2018 om fastställandet av en ram för de praktiska arrangemangen för samarbetet inom ramen för den gemensamma resolutionsmekanismen mellan SRB och de nationella resolutionsmyndigheterna (nedan kallat avtalet mellan SRB och de nationella resolutionsmyndigheterna).
- 246 Tribunalen ska följaktligen pröva huruvida de arrangemang som föreskrivs i detta avtal iakttogets i det angripna beslutet.
- 247 Enligt artikel 4.6 i avtalet mellan SRB och de nationella resolutionsmyndigheterna ska SRB:s rättsakter som riktar sig till de nationella resolutionsmyndigheterna, i syfte att de ska genomföras i nationell rätt, antas på engelska, och denna språkversion av rättsakterna är rättsligt bindande.
- 248 I det avseendet framgår det av artikel 5.1 i delegerad förordning 2015/81 att SRB är skyldig att till respektive berörd nationell resolutionsmyndighet meddela sina beslut om beräkning av förhandsbidrag.
- 249 I enlighet med denna bestämmelse angav SRB, i artikel 2 i det angripna beslutet, att detta beslut skulle meddelas den tyska nationella resolutionsmyndigheten, i dess egenskap av mottagare på samma sätt som andra nationella resolutionsmyndigheter.
- 250 Härav följer att det angripna beslutet omfattas av tillämpningsområdet för artikel 4.6 i avtalet mellan SRB och de nationella resolutionsmyndigheterna.
- 251 I enlighet med artikel 81.4 i förordning nr 806/2014, kunde SRB således avfatta det angripna beslutet på engelska. Under dessa omständigheter kan inte sökanden med framgång göra gällande att SRB åsidosatte artikel 81.1 i nämnda förordning eller artikel 3 i förordning nr 1.
- 252 Denna slutsats påverkas inte av sökandens argument.
- 253 Tribunalen kan inledningsvis inte godta sökandens argument om att den valde att ta emot handlingarna från SRB på tyska under det administrativa förfarandet, och att SRB därför var skyldig att meddela sökanden det angripna beslutet på detta språk.

- 254 Även om det framgår av det formulär som har ingetts som bilaga A.10 till ansökan att sökanden gjorde ett sådant val, avser detta val endast utbytet av handlingar mellan SRB och sökanden och kan inte avse besluten om förhandsbidrag, eftersom sådana beslut fattas av SRB och är riktade till de nationella resolutionsmyndigheterna.
- 255 Vidare kan sökandens argument om att den direkt och personligen berörs av det angripna beslutet, och därför har rätt att få en officiell kopia av detta beslut på tyska, inte heller godtas.
- 256 För det första strider detta argument mot lydelsen i artikel 81.4 i förordning nr 806/2014, jämförd med artikel 5.1 i delegerad förordning 2015/81 och artikel 4.6 i avtalet mellan SRB och de nationella resolutionsmyndigheterna.
- 257 För det andra följer det av rättspraxis att det inte föreligger en allmän unionsrättslig princip som ger varje person rätt att kräva att varje rättsakt som kan påverka hans eller hennes intressen under alla förhållanden ska avfattas på hans eller hennes språk, och enligt vilken unionens organ är skyldiga att, utan möjlighet till undantag, använda sig av samtliga officiella språk i alla situationer (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 mars 2019, Spanien/parlamentet, C-377/16, EU:C:2019:249, punkt 37 och där angiven rättspraxis).
- 258 Talan kan följaktligen inte bifallas såvitt avser den första grunden.

2. Den tionde grunden: Brister i motiveringen

- 259 Den andra grunden består av sju delgrunder.

a) Inledande synpunkter

- 260 I artikel 296 andra stycket FEUF föreskrivs att rättsakter ska motiveras. På samma sätt innebär rätten till god förvaltning, vilken stadgas i artikel 41 i stadgan, att unionens institutioner, organ och byråer är skyldiga att motivera sina beslut.
- 261 Motiveringen av ett beslut av en av unionens institutioner, ett av dess organ eller en av dess byråer är av särskild betydelse, eftersom den ger den som berörs av beslutet möjlighet att med kännedom om samtliga omständigheter avgöra huruvida det finns anledning att väcka talan mot beslutet och gör det möjligt för den behöriga domstolen att utföra sin prövning, och således utgör en av förutsättningarna för att den i artikel 47 i stadgan garanterade domstolsprövningen ska vara effektiv (se dom av den 15 juli 2021, kommissionen/Landesbank Baden-Württemberg och SRB, C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 103 och där angiven rättspraxis).
- 262 En sådan motivering ska vara anpassad till den aktuella rättsaktens beskaffenhet och till det sammanhang i vilket rättsakten antagits. Det krävs inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av huruvida en motivering är tillräcklig inte ska ske endast utifrån motiveringens lydelse, utan även utifrån det sammanhang i vilket den ingår och samtliga rättsregler på det aktuella området samt i synnerhet det intresse av att få förklaringar som de personer som berörs av rättsakten kan ha. En rättsakt som går någon emot ska följaktligen anses vara tillräckligt motiverad om den har tillkommit i ett sammanhang som är känt för den berörda personen och som gör att denna person har möjlighet att förstå

innebörden av den åtgärd som vidtas gentemot vederbörande (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 juli 2021, kommissionen/Landesbank Baden-Württemberg och SRB, C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 104 och där angiven rättspraxis).

- 263 För det första ska det, för att bedöma huruvida denna motivering är tillräcklig vad beträffar ett beslut om fastställande av förhandsbidrag, erinras om att det av domstolens praxis inte går att dra slutsatsen att motiveringen av varje beslut av en av unionens institutioner, ett av dess organ eller en av dess byråer genom vilket en privat aktör åläggs att betala ett penningbelopp nödvändigtvis måste innehålla samtliga uppgifter som gör det möjligt för mottagaren att kontrollera att detta belopp har beräknats korrekt (se dom av den 15 juli 2021, kommissionen/Landesbank Baden-Württemberg och SRB, C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 105 och där angiven rättspraxis).
- 264 För det andra är unionens institutioner, organ och byråer i princip skyldiga enligt principen om skydd för affärshemligheter – som är en allmän princip i unionsrätten, vilken bland annat har kommit till konkret uttryck i artikel 339 FEUF – att inte avslöja hemliga uppgifter som en privat aktör har lämnat för dennes konkurrenter (se dom av den 15 juli 2021, kommissionen/Landesbank Baden-Württemberg och SRB, C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 109 och där angiven rättspraxis).
- 265 För det tredje, att anse att motiveringen av SRB:s beslut om fastställande av förhandsbidrag med nödvändighet måste göra det möjligt för instituten att kontrollera huruvida beräkningen av deras förhandsbidrag är korrekt, skulle med nödvändighet medföra att unionslagstiftaren inte kunde införa en metod för att beräkna detta bidrag som beaktar uppgifter vars konfidentiella karaktär skyddas av unionsrätten och att det omfattande utrymme för skönsmässig bedömning som lagstiftaren måste ha för detta ändamål minskades i alltför hög grad, genom att lagstiftaren bland annat hindrades att välja en metod som är ägnad att säkerställa en dynamisk anpassning av finansieringen av den gemensamma resolutionsfonden till utvecklingen på finansmarknaden, genom att man tar hänsyn till en komparativ jämförelse av särskilt den finansiella situationen för varje auktoriserat institut i en medlemsstat som deltar i den gemensamma resolutionsfonden (dom av den 15 juli 2021, kommissionen/Landesbank Baden-Württemberg och SRB, C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 118).
- 266 För det fjärde, även om det av det ovan anförda följer att det på grund av logiken i systemet för finansiering av den gemensamma resolutionsfonden och den beräkningsmetod som unionslagstiftaren har fastställt ska göras en avvägning mellan SRB:s motiveringsskyldighet och SRB:s skyldighet att iaktta skyddet för de berörda institutens affärshemligheter, ska det likväl inte göras en så extensiv tolkning av sistnämnda skyldighet att motiveringsskyldigheten förlorar sitt kärninnehåll (dom av den 15 juli 2021, kommissionen/Landesbank Baden-Württemberg och SRB, C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 120).
- 267 Det kan emellertid, med avseende på avvägningen mellan motiveringsskyldigheten och principen om skydd för affärshemligheter, inte anses att en motivering av ett beslut, genom vilket en privat aktör åläggs att betala ett penningbelopp, som inte innehåller alla uppgifter som krävs för att med exakthet kunna kontrollera beräkningen av detta penningbelopp med nödvändighet och i samtliga fall medför att motiveringsskyldigheten förlorar sitt kärninnehåll (dom av den 15 juli 2021, kommissionen/Landesbank Baden-Württemberg och SRB, C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 121).

- 268 När det gäller SRB:s beslut om fastställande av förhandsbidrag, ska motiveringsskyldigheten anses ha uppfyllts när de personer som berörs av detta beslut känner till den beräkningsmetod som använts av SRB och förfogar över tillräckliga uppgifter för att förstå på vilket sätt deras individuella situation har beaktats vid beräkningen av deras förhandsbidrag, mot bakgrund av situationen för samtliga andra berörda institut, även om de inte ges tillgång till uppgifter som omfattas av skyddet för affärshemligheter (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 juli 2021, kommissionen/Landesbank Baden-Württemberg och SRB, C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 122).
- 269 I ett sådant fall kan dessa personer nämligen kontrollera huruvida deras förhandsbidrag har fastställts på ett sätt som är godtyckligt eller som bortser från deras verkliga finansiella situation eller med användning av ej tillförlitliga uppgifter om resten av finanssektorn. De nämnda personerna kan då förstå skälen till beslutet om fastställande av deras förhandsbidrag och bedöma om det finns skäl att väcka talan mot detta beslut. Det vore därmed överdrivet att kräva att SRB ska tillkännage var och en av de sifferuppgifter som ligger till grund för beräkningen av förhandsbidraget för vart och ett av de berörda instituten (dom av den 15 juli 2021, kommissionen/Landesbank Baden-Württemberg och SRB, C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 123).
- 270 Av det ovan anförda följer att SRB bland annat inte är skyldig att tillhandahålla ett institut de uppgifter som gör det möjligt för detta att fullt ut kontrollera att värdet på multiplikatorn för riskjustering är korrekt, eftersom en sådan kontroll skulle förutsätta tillgång till uppgifter som omfattas av skyddet för affärshemligheter avseende vart och ett av de andra berörda institutens finansiella situation (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 juli 2021, kommissionen/Landesbank Baden-Württemberg och SRB, C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 135).
- 271 Det ankommer däremot på SRB att i sammanställning offentliggöra eller till de berörda instituten lämna ut anonymiserade uppgifter om dessa institut, vilka använts för att beräkna detta bidrag, i den mån dessa uppgifter kan lämnas ut utan att skyddet för affärshemligheter undergrävs (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 juli 2021, kommissionen/Landesbank Baden-Württemberg och SRB, C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 166).
- 272 Bland de uppgifter som instituten således ska få tillgång till återfinns bland annat gränsvärdena för varje intervall och gränsvärdena för de riskindikatorer som hänför sig härtill, som låg till grund för riskjusteringen av institutens förhandsbidrag (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 juli 2021, kommissionen/Landesbank Baden-Württemberg och SRB, C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 167).
- 273 Det är mot bakgrund av dessa överväganden som tribunalen ska pröva sökandens argument som har utvecklats inom ramen för den andra grunden.

b) Den första delgrunden: Den språkversion av det angripna beslutet som är giltig

- 274 Sökanden har hävdatt att det angripna beslutet inte finns på ett språk som uttryckligen har valts av sökanden enligt artikel 81.1 i förordning nr 806/2014, det vill säga tyska. Dessutom finns det skillnader på väsentliga punkter mellan den engelska språkversionen av det angripna beslutet, vilken är giltig, och den tyska översättningen av detta.
- 275 SRB har bestritt dessa argument.

276 Vad först beträffar anmärkningen om att det angripna beslutet inte finns på det språk som sökanden har valt, överlappar denna anmärkning i huvudsak den första grunden, och den kan därför inte godtas av de skäl som har angetts i punkterna 242–257 ovan. Vad vidare beträffar anmärkningen om att det finns skillnader mellan språkversionerna av detta beslut, har sökanden identifierat endast en punkt i beslutet där den giltiga engelska språkversionen avviker från den tyska översättningen, nämligen skäl 114 i beslutet, som avser upprättandet av tre intervaller avseende IPS-riskindikatorn. Även om det antas att det föreligger en sådan språklig skillnad, har sökanden inte förklarat på vilket sätt denna skillnad hindrade sökanden från att förstå skälen till att SRB upprättade tre intervaller avseende IPS-riskindikatorn.

277 På grund av detta kan talan inte bifallas såvitt avser den andra grundens första del.

c) Den andra delgrunden: Komplexiteten i motiveringen till beräkningen av förhandsbidraget

278 Sökanden har först gjort gällande att de förklaringar som SRB gav i det angripna beslutet, vilka är uppdelade i fyra olika handlingar, är alltför komplexa och obegripliga.

279 Vidare är det beräkningsverktyg som SRB använde för att beräkna förhandsbidragen inte tillgängliga vare sig för sökanden eller för tribunalen.

280 Slutligen bekräftas bristerna i motiveringen i det angripna beslutet ytterligare av den omständigheten att SRB fördjupade motiveringen i beslutet om fastställande av förhandsbidragen för bidragsperioden 2022.

281 SRB har bestritt dessa argument.

282 Tribunalen påpekar först att sökanden inte i tillräcklig utsträckning har förklarat hur den omständigheten att det angripna beslutet är uppdelat i fyra handlingar gör detta beslut obegripligt och därför utgör en brist i motiveringen.

283 Även om sökanden har hävdat att de handlingar som det angripna beslutet består av är förbundna med varandra genom flera hänvisningar och korshänvisningar, vilket gör det omöjligt att fullt ut förstå var och en av de uppgifter som ligger till grund för beräkningen, har sökanden inte heller gett något exempel på en sådan uppgift som av det skälet blir obegriplig.

284 Vad därefter beträffar det beräkningsverktyg som SRB använde för att beräkna förhandsbidragen, ska det påpekas att sökandens anmärkning avser, enligt de förtydliganden som sökanden gjorde vid förhandlingen, det beräkningsverktyg i form av en programvara som användes internt av SRB för att beräkna förhandsbidragen för bidragsperioden 2021 för alla institut.

285 Sökanden kan dock inte med framgång kritisera SRB för att den inte gav sökanden tillgång till ett sådant verktyg, eftersom sökanden inte har lagt fram någon konkret uppgift vid tribunalen som förklarar varför en sådan tillgång var nödvändig för att uppfylla de krav som följer av den rättspraxis som har angetts i punkterna 268, 271 och 272 ovan.

- 286 Slutligen är enbart den omständigheten att SRB påstås ha fördjupat motiveringen i beslutet om fastställande av förhandsbidragen för bidragsperioden 2022 inte relevant för att bedöma huruvida det angripna beslutet är tillräckligt motiverat. Motiveringen i det angripna beslutet kan nämligen inte bedömas mot bakgrund av motiveringen i en rättsakt som antogs nästan ett år efter det angripna beslutet.
- 287 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan inte bifallas såvitt avser den andra grundens andra del.

d) Den sjätte delgrunden: Kvarhållande av uppgifter om de andra instituten

- 288 Sökanden anser att motiveringen i det angripna beslutet är otillräcklig, eftersom SRB inte lämnade ut de uppgifter om de andra instituten som låg till grund för beräkningen av förhandsbidragen, vilket gör att sökanden svävar i ovisshet om riktigheten i beräkningen av dess förhandsbidrag. SRB gjorde således inte en rimlig avvägning mellan motiveringsskyldigheten och skyddet för affärshemligheter.
- 289 SRB har bestritt dessa argument.
- 290 I skäl 88 i det angripna beslutet påpekade SRB att ”institutens affärshemligheter – det vill säga alla uppgifter om institutens näringsverksamhet som, om de lämnades ut till en konkurrent och/eller till en bredare allmänhet, skulle kunna allvarligt skada institutens intressen – betrakta[des] som konfidentiella uppgifter”. SRB tillade att ”[i] samband med beräkningen av förhandsbidragen ..., [ansågs] de individuella uppgifter som instituten lämnat via sina [rapporterings]formulär ..., vilka [SRB] stödde sig på vid beräkningen av institutens förhandsbidrag, utgöra affärshemligheter”.
- 291 I skälen 90–92 i det angripna beslutet påpekade dessutom SRB att den var förhindrad att ”lämna ut datapunkter för varje institut, som [låg] till grund för beräkningarna i [nämnda beslut]”, medan det var tillåtet för den att ”lämna ut de aggregerade och gemensamma datapunkterna, eftersom dessa uppgifter [var] sammanlagda”. Enligt nämnda beslut erbjöds instituten ”fullständig transparens vad beträffar beräkningen av deras [grundläggande årliga bidrag] och deras multiplikator för riskjustering” för de steg i beräkningen av detta bidrag, som de fastställdes i bilaga I till delegerad förordning 2015/63, vilka avsåg ”Beräkning av råindikatorerna” (steg 1), ”Omskalning av indikatorerna” (steg 3) och ”Beräkning av de sammansatta indikatorerna” (steg 5). Vidare kunde instituten få ”gemensamma datapunkter som används utan åtskillnad av SRB för alla institut och som är justerade i förhållande till deras riskprofil” för de steg i beräkningen som avser ”Diskretisering av indikatorerna” (steg 2), ”Angivande av tilldelat tecken” (steg 4) och ”Beräkning av de årliga bidragen” (steg 6).
- 292 Det ska i det avseendet, för det första, erinras om att den princip som genomsyrar metoden för beräkning av förhandsbidragen, såsom den framgår av direktiv 2014/59 och förordning nr 806/2014, förutsätter att SRB använder uppgifter som omfattas av skyddet för affärshemligheter och som inte kan återges i motiveringen av beslutet om fastställande av förhandsbidragen (dom av den 15 juli 2021, kommissionen/Landesbank Baden-Württemberg och SRB, C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 114).
- 293 För det andra, och i motsats till vad sökanden har hävdad, kräver inte motiveringsskyldigheten att SRB, i det angripna beslutet, ska ange detaljerade överväganden som visar att varje kategori av uppgifter som lämnats av instituten är konfidentiell.

- 294 Som framgår av den rättspraxis som har angetts i punkt 262 ovan krävs det inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen av en rättsakt, eftersom bedömningen av huruvida en motivering är tillräcklig inte ska ske endast utifrån motiveringens lydelse, utan även utifrån det sammanhang i vilket den ingår och samtliga rättsregler på det aktuella området samt i synnerhet det intresse av att få förklaringar som de personer som berörs av rättsakten kan ha.
- 295 Det följer emellertid av de överväganden som angetts i skäl 88 i det angripna beslutet att SRB ansåg att samtliga uppgifter som hade rapporterats av varje institut omfattades, i sin helhet, av skyddet för affärshemligheter, eftersom utlämnandet av dessa uppgifter till en konkurrent eller en bredare allmänhet skulle kunna allvarligt skada det berörda institutets intressen.
- 296 Vidare hade sökanden, eftersom den i enlighet med artikel 14 i delegerad förordning 2015/63 lämnade sina egna uppgifter vid beräkningen av förhandsbidragen, full kännedom om arten av och de allmänna särdragen hos varje kategori av dessa uppgifter. Sökanden kunde således bland annat bedöma i vilken utsträckning var och en av dessa kategorier av uppgifter kunde innehålla konfidentiella uppgifter.
- 297 Under dessa omständigheter hade sökanden tillgång till tillräckliga uppgifter för att förstå, och i förekommande fall, bestrida skälen till att SRB hade ansett att de individuella uppgifterna om de andra instituten omfattades av skyddet för affärshemligheter. Sökanden kunde bland annat, med hänsyn till arten av och de allmänna särdragen hos varje kategori av dessa uppgifter, bestrida SRB:s bedömning i skäl 88 i det angripna beslutet, enligt vilken dessa uppgifter var hemliga och ett utlämnande av dessa kunde allvarligt skada det berörda institutets intressen. Sökanden förfogade således över alla de uppgifter som krävdes för att kunna angripa SRB:s underlåtenhet att iaktta de krav som EU-domstolen har uppställt i fråga om avvägningen mellan motiveringsskyldigheten och principen om skydd för affärshemligheter, vilka det har erinrats om i punkterna 268, 271 och 272 ovan.
- 298 Sökanden har inte lagt fram några bevis för att ifrågasätta SRB:s bedömning att de individuella uppgifterna om de andra instituten omfattades av skyddet för affärshemligheter.
- 299 Mot bakgrund av det ovan anförda kan sökanden inte med framgång hävda att det angripna beslutet inte är tillräckligt motiverat, i den mån beslutet inte innehåller individuella uppgifter om de andra instituten som gör det möjligt att kontrollera beräkningen av sökandens förhandsbidrag.
- 300 Denna slutsats påverkas inte av sökandens argument om att SRB, för att fullgöra sin motiveringsskyldighet, i anonymiserad form borde ha gett sökanden en förteckning över alla uppgifter om de institut som placerats i samma intervall som sökanden.
- 301 Att ålägga SRB ett sådant krav skulle, för det första, gå utöver de krav som uppställs i den rättspraxis som har angetts i punkterna 268, 271 och 272 ovan.
- 302 För det andra har SRB hävdats, utan att på allvar motsägas på den punkten, att även en förteckning med anonymiserade uppgifter för ett särskilt intervall riskerade att göra det möjligt för ekonomiska aktörer som är verksamma på bankområdet, vilka är omdömesgilla aktörer, att få reda på vissa instituts affärshemligheter. Sökanden har i det avseendet särskilt inte bestritt att sådana aktörer visste vilka institut som tenderade att ha höga värden för vissa riskindikatorer. Om de erhöll förteckningar med sådana uppgifter varje år, skulle de kunna följa utvecklingen av dessa instituts riskindikatorer, trots att dessa består av kommersiellt känsliga uppgifter. En sådan

risk föreligger särskilt vad beträffar de stora instituten och de institut som är etablerade i de medlemsstater där det endast finns ett begränsat antal institut som är skyldiga att betala förhandsbidrag. I dessa fall går det nämligen inte att utesluta att en omdömesgill aktör kan identifiera sådana institut, även om dessa har anonymiserats. SRB kan därför inte kritiseras för att den inte upprättade någon förteckning över alla anonymiserade uppgifter om de institut som hade placerats i samma intervall.

- 303 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan inte bifallas såvitt avser den andra grundens sjätte del.

e) Den tredje delgrunden: Motiveringen till den årliga målnivån

- 304 Enligt sökanden är fastställandet av den årliga målnivån inte vederbörligen motiverat i det angripna beslutet. I synnerhet borde SRB ha förklarat i vilken omfattning den hade beaktat den eventuella påverkan som procykliska bidrag kan få på de berörda institutens finansiella ställning. Vidare underlät SRB att meddela den prognostiserade slutliga målnivån och dess tolkning av det tak som omnämns i artikel 70.2 andra stycket i förordning nr 806/2014. Som framgår av beslutet om fastställande av förhandsbidragen för bidragsperioden 2022, ansåg sig SRB vara behörig att fritt höja den årliga målnivån genom att tillämpa en koefficient som inte föreskrivs i den tillämpliga lagstiftningen och att således ålägga instituten en oproportionerlig börda.
- 305 SRB har genmält att det framgår av skälen 35–48 i det angripna beslutet att den iakttog sin motiveringsskyldighet vad beträffar fastställandet av den årliga målnivån för bidragsperioden 2021.
- 306 I synnerhet framgår det av skälen 43–48 i det angripna beslutet att SRB tog hänsyn till covid-19-pandemin i samband med analysen av fasen i konjunkturcykeln och bidragens potentiella procykliska effekter på de bidragande institutens finansiella ställning. I det avseendet förklarade SRB att den förväntade sig en ekonomisk återhämtning under år 2021, även om denna återhämtning alltjämt var svår att förutse.
- 307 Vidare offentliggjorde SRB på sin webbplats den prognostiserade slutliga målnivån och sökanden kände till detta offentliggörande. Den påstådda underlåtenheten att lämna ut SRB:s tolkning av det tak på 12,5 procent som föreskrivs i artikel 70.2 i förordning nr 806/2014 kan inte påverka lagenligheten av motiveringen av det angripna beslutet.
- 308 Tribunalen påpekar inledningsvis att enligt artikel 69.1 i förordning nr 806/2014 ska de disponibla finansiella medlen i den gemensamma resolutionsfonden, vid utgången av den inledande perioden, uppgå till den slutliga målnivån, vilken motsvarar minst 1 procent av alla garanterade insättningar i alla institut auktoriserade på de deltagande medlemsstaternas territorier.
- 309 I artikel 69.2 i förordning nr 806/2014 föreskrivs att under den inledande perioden ska förhandsbidragen fördelas så jämnt som möjligt över tiden till dess att den slutliga målnivån som har nämnts i punkt 272 ovan uppnås, men med vederbörlig hänsyn till fasen i konjunkturcykeln och till den påverkan som procykliska bidrag kan få på institutens finansiella ställning.
- 310 I artikel 70.2 i förordning nr 806/2014 anges att de bidrag som varje år ska betalas in av alla institut auktoriserade på alla de deltagande medlemsstaternas territorier ska inte överstiga 12,5 procent av den slutliga målnivån.

- 311 Vad beträffar metoden för att beräkna förhandsbidragen, föreskrivs det i artikel 4.2 i delegerad förordning 2015/63 att SRB ska fastställa förhandsbidragens storlek på grundval av den årliga målnivån, med beaktande av den slutliga målnivån och utifrån det genomsnittliga beloppet av garanterade insättningar under föregående år, beräknat kvartalsvis, i samtliga institut som auktoriserats på alla de deltagande medlemsstaternas territorier.
- 312 Likaså anges det i artikel 4 i delegerad förordning 2015/81 att SRB ska beräkna förhandsbidraget för varje institut på grundval av den årliga målnivån, vilken ska fastställas med hänsyn till den slutliga målnivån och i enlighet med den metod som anges i delegerad förordning 2015/63.
- 313 Det framgår av skäl 48 i det angripna beslutet att SRB i förevarande fall fastställde den årliga målnivån till 11 287 677 212,56 euro, för bidragsperioden 2021.
- 314 I skälen 36 och 37 i det angripna beslutet förklarade SRB i huvudsak att den årliga målnivån skulle fastställas på grundval av en analys av utvecklingen av garanterade insättningar under föregående år, på grundval av varje relevant utveckling av den ekonomiska ställningen och på grundval av en analys av de indikatorer som avser fasen i konjunkturcykeln och de verkningar som procykliska bidrag har på institutens finansiella ställning. Därefter ansåg SRB att det var lämpligt att fastställa en koefficient som grundade sig på denna analys och på de finansiella medel som fanns tillgängliga i den gemensamma resolutionsfonden (nedan kallad koefficienten). SRB tillämpade denna koefficient på en åttondel av det genomsnittliga beloppet av garanterade insättningar år 2020, för att erhålla den årliga målnivån.
- 315 SRB redogjorde för det tillvägagångssätt som hade tillämpats för att fastställa koefficienten i skälen 38–47 i det angripna beslutet.
- 316 I skäl 38 i det angripna beslutet konstaterade SRB en ständigt uppåtgående trend för garanterade insättningar för samtliga institut i de deltagande medlemsstaterna. I synnerhet uppgick det genomsnittliga beloppet av dessa insättningar, beräknat kvartalsvis, till 6,689 biljoner euro år 2020.
- 317 I skälen 40 och 41 i det angripna beslutet redogjorde SRB för den prognostiserade utvecklingen av garanterade insättningar för de tre återstående åren av den inledande perioden, det vill säga åren 2021–2023. SRB ansåg att de årliga ökningarna av de garanterade insättningarna fram till och med slutet av den inledande perioden låg på mellan 4 procent och 7 procent.
- 318 I skälen 42–45 i det angripna beslutet redogjorde SRB för utvecklingen av fasen i konjunkturcykeln och den potentiella procykliska verkan som förhandsbidragen skulle kunna ha på institutens finansiella ställning. För att göra detta uppgav SRB att den hade beaktat flera indikatorer, såsom kommissionens prognos över bruttonationalproduktens tillväxt och prognoser från ECB i det avseendet eller den privata sektorns kreditflöde i procent av bruttonationalprodukten.
- 319 I skäl 46 i det angripna beslutet fann SRB att även om det var rimligt att förvänta sig en fortsatt ökning av de garanterade insättningarna inom bankunionen, skulle ökningstakten vara lägre än den var år 2020. I det avseendet uppgav SRB, i skäl 47 i det angripna beslutet, att den hade intagit ett ”försiktigt synsätt” i fråga om ökningstakten för garanterade insättningar för de kommande åren fram till och med år 2023.

320 Med hänsyn till dessa överväganden fastställde SRB, i skäl 48 i det angripna beslutet, koefficientens värde till 1,35 procent. Den beräknade därefter den årliga målnivån, genom att multiplicera det genomsnittliga beloppet av garanterade insättningar år 2020 med denna koefficient och genom att dividera resultatet av denna beräkning med åtta, i enlighet med följande matematiska formel som anges i skäl 48 i nämnda beslut:

$$\text{”Mål}_0 \text{ [den årliga målnivån]} = \text{Totala garanterade insättningar}_{2020} * 0,0135 * \frac{1}{8} = 11\,287\,677\,212,56 \text{ EUR”}.$$

321 Vid förhandlingen uppgav dock SRB att den hade fastställt den årliga målnivån för bidragsperioden 2021 på följande sätt.

322 För det första fastställde SRB, på grundval av en framåtblickande analys, beloppet av de garanterade insättningarna i alla institut auktoriserade på alla de deltagande medlemsstaternas territorier, vilket för slutet av den inledande perioden prognostiserades till cirka 7,5 biljoner euro. För att komma fram till detta belopp beaktade SRB det genomsnittliga beloppet av garanterade insättningar år 2020, det vill säga 6,689 biljoner euro, en årlig ökningstakt för de garanterade insättningarna på 4 procent och antalet återstående bidragsperioder fram till och med slutet av den inledande perioden, det vill säga tre.

323 För det andra beräknade SRB, i enlighet med artikel 69.1 i förordning nr 806/2014, 1 procent av dessa 7,5 biljoner euro för att komma fram till det uppskattade beloppet för den slutliga målnivå som skulle uppnås den 31 december 2023, det vill säga cirka 75 miljarder euro.

324 För det tredje drog SRB av de redan disponibla finansiella medlen i den gemensamma resolutionsfonden år 2021, det vill säga cirka 42 miljarder euro, från detta belopp, för att få fram det belopp som återstod att kräva in för de återstående bidragsperioderna före slutet av den inledande perioden, det vill säga åren 2021–2023. Detta belopp uppgick till cirka 33 miljarder euro.

325 För det fjärde dividerade SRB sistnämnda belopp med tre för att fördela beloppet jämnt mellan dessa tre återstående bidragsperioder. Den årliga målnivån för bidragsperioden 2021 fastställdes således till det belopp som har nämnts i punkt 313, det vill säga cirka 11,287 miljarder euro.

326 SRB gjorde vid förhandlingen även gällande att den hade offentliggjort uppgifter som hade legat till grund för den metod som har beskrivits i punkterna 322–325 ovan och som gjorde det möjligt för sökanden att förstå den metod som hade använts för att fastställa den årliga målnivån. I synnerhet angav SRB att den i maj 2021, det vill säga efter antagandet av det angripna beslutet, men före väckandet av förevarande talan, på sin webbplats hade offentliggjort ett faktablad kallat Fact Sheet 2021 (nedan kallat faktabladet), vari angavs det uppskattade beloppet för den slutliga målnivån. SRB har även hävdat att beloppet för de disponibla finansiella medlen i den gemensamma resolutionsfonden också fanns tillgängligt på dess webbplats och genom andra offentliga källor, och detta långt före antagandet av det angripna beslutet.

327 För att pröva huruvida SRB iakttog sin motiveringsskyldighet vad beträffar fastställandet av den årliga målnivån, ska det först erinras om att avsaknad av motivering eller brister i motiveringen utgör en grund avseende tvingande rätt som unionsdomstolen kan, och till och med ska, pröva ex officio (se dom av den 2 december 2009, kommissionen/Irland m.fl., C-89/08 P,

EU:C:2009:742, punkt 34 och där angiven rättspraxis). Följaktligen kan, och till och med ska, tribunalen beakta även andra brister i motiveringen än dem som sökanden har åberopat och särskilt när dessa framkommer under förfarandet.

- 328 För det syftet har parterna hörts under den muntliga delen av förfarandet angående alla eventuella brister i motiveringen i det angripna beslutet vad gäller fastställandet av den årliga målnivån. När SRB uttryckligen tillfrågades om detta upprepade gånger, beskrev den i synnerhet, steg för steg, den metod som den faktiskt hade tillämpat för att fastställa den årliga målnivån för bidragsperioden 2021, vilken det har redogjorts för i punkterna 321–325 ovan.
- 329 Vad därefter beträffar innehållet i motiveringsskyldigheten, framgår det av rättspraxis att det i motiveringen av ett beslut som har fattats av en av unionens institutioner eller organ inte får finnas några motsägelser, så att de som berörs därav kan få kännedom om de faktiska skälen till beslutet, i syfte att de ska kunna tillvarata sina rättigheter vid den behöriga domstolen, och så att nämnda domstol ges möjlighet att utföra sin prövning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 juli 2008, Bertelsmann och Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, punkt 169 och där angiven rättspraxis, dom av den 22 september 2005, Suproco/kommissionen, T-101/03, EU:T:2005:336, punkterna 20 och 45–47, och dom av den 16 december 2015, Grekland/kommissionen, T-241/13, EU:T:2015:982, punkt 56).
- 330 När den som har antagit det angripna beslutet ger vissa förklaringar rörande skälen till beslutet under förfarandet vid unionsdomstolen, måste dessa förklaringar överensstämma med de överväganden som anges i beslutet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 september 2005, Suproco/kommissionen, T-101/03, EU:T:2005:336, punkterna 45–47, och dom av den 13 december 2016, Printeos m.fl./kommissionen, T-95/15, EU:T:2016:722, punkterna 54 och 55).
- 331 Om de överväganden som anges i det angripna beslutet inte överensstämmer med sådana förklaringar som har getts under domstolsförfarandet, fyller det aktuella beslutet motivering inte de funktioner som har angetts i punkterna 261 och 262 ovan. En sådan bristande överensstämmelse hindrar särskilt de berörda från att få kännedom om de faktiska skälen till det angripna beslutet, innan talan väcks, och att förbereda sitt försvar, och hindrar unionsdomstolen från att identifiera de grunder som faktiskt har utgjort rättsligt stöd för detta beslut och att pröva huruvida de är förenliga med de tillämpliga bestämmelserna.
- 332 Det ska slutligen erinras om att när SRB antar ett beslut om att fastställa förhandsbidragen, ska den underrätta de berörda instituten om metoden för att beräkna dessa bidrag (se dom av den 15 juli 2021, kommissionen/Landesbank Baden-Württemberg och SRB, C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 122).
- 333 Samma sak ska gälla metoden för att fastställa den årliga målnivån, eftersom detta belopp har en väsentlig betydelse för systematiken i ett sådant beslut. Såsom framgår av artikel 4 i genomförandeförordning 2015/81 består metoden för att beräkna förhandsbidrag i att detta belopp fördelas mellan alla de berörda instituten, så att en ökning eller minskning av detta belopp medför en motsvarande ökning eller minskning av förhandsbidraget för vart och ett av dessa institut.
- 334 Av det ovan anförda följer att om SRB är skyldig att, genom det angripna beslutet, ge instituten förklaringar avseende metoden för att fastställa den årliga målnivån, måste dessa förklaringar överensstämma med de förklaringar som SRB har gett under domstolsförfarandet och som avser den metod som faktiskt tillämpades.

335 Så är emellertid inte fallet i förevarande mål.

336 Det ska först påpekas att det i skäl 48 i det angripna beslutet redogjordes för en matematisk formel som uppgavs ligga till grund för fastställandet av den årliga målnivån. Det har visat sig att denna formel inte omfattar uppgifterna i den metod som faktiskt tillämpades av SRB, vilken tydligt angavs vid förhandlingen. Som framgår av punkterna 322–325 ovan fick SRB fram beloppet för den årliga målnivån, inom ramen för denna metod, genom att dra av de disponibla finansiella medlen i den gemensamma resolutionsfonden från den slutliga målnivån, för att beräkna det belopp som återstod att kräva in fram till slutet av den inledande perioden, och genom att dividera sistnämnda belopp med tre. Dessa två steg i beräkningen har inte på något sätt kommit till uttryck i nämnda matematiska formel.

337 Det framgår visserligen av sökandens argument inom ramen för denna grund att sökanden hade kännedom om faktabladet och följaktligen de eventuella beloppen för den slutliga målnivån som angavs i det intervall som fanns med däri. Även om det antas att sökanden även kände till storleken på de disponibla finansiella medlen i den gemensamma resolutionsfonden, var dessa omständigheter i sig inte sådana att de gjorde det möjligt för sökanden att förstå att de två räkneoperationer som har nämnts i punkt 336 ovan faktiskt hade tillämpats av SRB. Det ska för övrigt tilläggas att i den matematiska formel som anges i skäl 48 i det angripna beslutet omnämndes inte ens dessa.

338 Liknande bristande överensstämmelser påverkar även det sätt på vilket koefficienten på 1,35 procent fastställdes, vilken dock har en mycket viktig roll i den matematisk formel som har nämnts i punkt 337 ovan. Denna koefficient skulle nämligen kunna förstås så, att den bland andra parametrar grundar sig på den prognostiserade ökningen av de garanterade insättningarna under de återstående åren av den inledande perioden. Som SRB medgav vid förhandlingen, fastställdes denna koefficient för att kunna motivera resultatet av beräkningen av beloppet för den årliga målnivån, det vill säga efter det att SRB hade beräknat detta belopp med tillämpning av de fyra steg som det har redogjorts för i punkterna 322–325 ovan och särskilt genom att det belopp som erhöles genom att dra av de disponibla finansiella medlen i den gemensamma resolutionsfonden från den slutliga målnivån dividerades med tre. Detta tillvägagångssätt framgår inte på något sätt av det angripna beslutet.

339 Vidare ska det erinras om att enligt faktabladet låg den uppskattade slutliga målnivån på en skala mellan 70 och 75 miljarder euro. Denna skala överensstämmer dock inte med skalan för ökningstakten för garanterade insättningar på mellan 4 procent och 7 procent som anges i skäl 41 i det angripna beslutet. SRB uppgav nämligen vid förhandlingen att den, vid fastställandet av den årliga målnivån, hade beaktat en ökningstakt för garanterade insättningar på 4 procent – som var den lägsta procentsatsen i den andra skalan – och att den på så sätt hade fått fram den uppskattade slutliga målnivån på 75 miljarder euro – som utgjorde det högsta värdet i den första skalan. Det visar sig således föreligga en brist på överensstämmelse mellan dessa två skalor. Den skala som avser utvecklingstakten för garanterade insättningar omfattar nämligen även värden som överstiger procentsatsen på 4 procent, vars tillämpning dock skulle ha lett till ett uppskattat belopp för den slutliga målnivån som var högre än dem som ingick i skalan avseende denna målnivå. Vidare är det omöjligt för sökanden att förstå av vilket skäl SRB inkluderade belopp som understeg 75 miljarder euro i den skala som var hänförlig till denna målnivå. För att komma fram till detta var det nödvändigt att tillämpa en procentsats under 4 procent, vilken dock inte omfattas av skalan för ökningstakten för garanterade insättningar. Under dessa omständigheter var

sökanden inte i stånd att avgöra på vilket sätt SRB hade använt skalan som avser utvecklingstakten för dessa insättningar för att komma fram till beräkningen av den uppskattade slutliga målnivån.

- 340 Härav följer, vad beträffar fastställandet av den årliga målnivån, att den metod som faktiskt tillämpades av SRB, vilken tydligt angavs vid förhandlingen, inte motsvarar den metod som beskrivs i det angripna beslutet, vilket gör att de faktiska skälen, med hänsyn till vilka denna målnivå fastställdes, inte kunde identifieras på grundval av det angripna beslutet vare sig av instituten eller av tribunalen.
- 341 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen att det angripna beslutet är bristfälligt motiverat vad gäller fastställandet av den årliga målnivån.
- 342 Talan ska således bifallas såvitt avser den andra grundens tredje del. Med beaktande av de rättsliga och ekonomiska frågeställningarna i förevarande mål, är det dock med hänsyn till intresset av god rättskipning lämpligt att fortsätta prövningen av de andra grunderna för talan.

f) Den fjärde delgrunden: Otillräcklig motivering av det grundläggande årliga bidraget

- 343 Sökanden har gjort gällande att SRB inte preciserade alla konkreta delar i beräkningen av det grundläggande årliga bidraget vad beträffar sökanden. Den individuella sammanställningen innehåller i synnerhet varken den nämnare som ska tillämpas på detta bidrag, det vill säga summan av alla de berörda institutens nettoskulder, justerad i enlighet med artikel 5 i delegerad förordning 2015/63, eller ”storleken ... på sökandens grundläggande bidrag efter tillämpning av den formel som anges i [det angripna] beslutet”.
- 344 SRB har bestritt dessa argument.
- 345 Tribunalen erinrar inledningsvis om att vad beträffar institut som ska betala ett riskjusterat förhandsbidrag, sker beräkningen av detta bidrag i huvudsak i två steg.
- 346 I det första steget beräknar SRB ett grundläggande årligt bidrag i förhållande till det berörda institutets nettoskulder, i enlighet med artikel 70.1 i förordning nr 806/2014 och artikel 103.2 i direktiv 2014/59. Enligt artikel 5 i delegerad förordning 2015/63 ska vissa skulder dras av från nettoskulder.
- 347 I det andra steget justerar SRB det grundläggande årliga bidraget i förhållande till det berörda institutets riskprofil, i enlighet med artikel 70.2 andra stycket b i förordning nr 806/2014 och artikel 103.2 andra stycket i direktiv 2014/59.
- 348 Den andra grundens fjärde del avser det första steget i beräkningen av förhandsbidragen.
- 349 I skälen 62–65 i det angripna beslutet förklarade SRB metoden för att fastställa täljaren och nämnaren, som ligger till grund för denna beräkning.
- 350 På sidan 1 i den individuella sammanställningen redogjorde vidare SRB, under rubriken ”Grundläggande årligt bidrag: täljare”, för värdet av den täljare som hade beaktats för att beräkna sökandens grundläggande årliga bidrag samt de uppgifter på grundval av vilka detta bidrag hade beräknats.

- 351 På sidan 2 i den individuella sammanställningen, under rubriken "Beräkning av bruttobidrag ([delegerad förordning 2015/63], bilaga 1, 'Steg 6')", angav dessutom det angripna beslutet värdet av den nämnaire som hade beaktats vid denna beräkning.
- 352 Av detta följer att sökanden förfogade över tillräckliga uppgifter för att förstå på vilket sätt dess individuella situation hade beaktats, i enlighet med den rättspraxis som har angetts i punkt 268 ovan.
- 353 Det är riktigt att SRB varken i det angripna beslutets huvuddel eller i bilagorna till nämnda beslut delade upp nämnairen till det grundläggande årliga bidraget i de delar som den bestod av, det vill säga summan av alla de berörda institutens nettoskulder, justerad i enlighet med artikel 5 i delegerad förordning 2015/63.
- 354 Dessa delar omfattar dock, såsom sökanden medgav vid förhandlingen, de individuella uppgifterna om alla de berörda instituten.
- 355 Sådana uppgifter är dock inte nödvändiga för att göra det möjligt för sökanden att i huvudsak förstå på vilket sätt dess individuella situation beaktades vid beräkningen av dess förhandsbidrag, med hänsyn till situationen för alla de andra berörda instituten.
- 356 Följaktligen skulle ett åläggande för SRB att lämna ut sådana uppgifter gå utöver de krav som har fastställts i den rättspraxis som har angetts i punkterna 268, 271 och 272 ovan.
- 357 Talan kan därför inte bifallas såvitt avser den andra grundens fjärde del.

g) Den femte delgrunden: Otillräcklig motivering av riskjusteringen av det grundläggande årliga bidraget

- 358 Den andra grundens femte del består i huvudsak av tre anmärkningar.

1) Den första anmärkningen, vilken avser att det är omöjligt att kontrollera huruvida samtliga berörda institut är skyldiga att betala ett riskjusterat bidrag

- 359 Enligt sökanden är det omöjligt att kontrollera huruvida samtliga institut verkligen var föremål för en riskjustering, eftersom det föreligger en diskrepans mellan, å ena sidan, antalet institut som finns med i den statistik som har offentliggjorts på SRB:s interna webbplats och, å andra sidan, antalet institut som anges i faktabladet.
- 360 SRB har bestritt dessa argument.
- 361 Tribunalen påpekar först att enligt artikel 9.1 i delegerad förordning 2015/63 ska SRB fastställa multiplikatorn för riskjustering för alla institut, förutom de som uppfyller villkoren för att betala ett engångsbelopp som bidrag enligt artikel 10 i den delegerade förordningen och de som omnämns i artikel 11 i den delegerade förordningen, genom att kombinera de riskindikatorer som omnämns i artikel 6 i delegerad förordning 2015/63 i enlighet med den matematiska formel och de förfaranden som anges i bilaga I till den delegerade förordningen.

362 I den mån sökandens argument ska förstås så, att sökanden kritiserar SRB för att i det angripna beslutet inte ha identifierat, med namn, alla de institut som deltar i den gemensamma resolutionsmekanismen vars förhandsbidrag hade justerats till deras riskprofil, ska det vidare påpekas att sökanden inte har lagt fram några bevis vid tribunalen på grundval av vilka slutsatsen kan dras att denna uppgift var relevant för att förstå på vilket sätt dess individuella situation hade beaktats vid beräkningen av dess förhandsbidrag, mot bakgrund av situationen för samtliga andra berörda institut, enligt den rättspraxis som har angetts i punkt 268 ovan.

363 I den mån sökandens argument ska förstås så, att det krävs att SRB lämnar ut enbart antalet institut vilkas förhandsbidrag hade riskjusterats för bidragsperioden 2021, ska det slutligen konstateras att bilaga II till det angripna beslutet gör det möjligt att identifiera antalet sådana institut. Vad beträffar den andel av förhandsbidragen som beräknades på nationell basis, kan detta antal kontrolleras, för varje medlemsstat, i rubrik "N", på sidorna 6–131 i bilaga II till det angripna beslutet. Samma sak gäller den andel av förhandsbidragen som beräknades på unionsbasis, då statistiken för dessa anges på sidorna 132–137 i bilaga II till detta beslut. Det framgår således av denna statistik att under bidragsperioden 2021 var totalt 1 627 institut skyldiga att betala ett riskjusterat förhandsbidrag.

364 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan inte bifallas såvitt avser den första anmärkningen i den andra grundens femte del.

2) Den andra anmärkningen, vilken avser beaktandet av riskindikatorn "Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution"

365 Sökanden har hävdat att SRB inte gav en tillräcklig motivering till fastställandet av riskindikatorn "Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution", genom att bland annat inte redogöra för sin bedömning av de omständigheter som ledde till en ökad riskprofil för instituten och som angavs i artikel 6.6 a leden i–iv i delegerad förordning 2015/63. SRB redogjorde emellertid för en sådan bedömning av de omständigheter som ledde till en minskad riskprofil för instituten och som definierades i artikel 6.6 b leden i och ii i den delegerade förordningen.

366 SRB har bestritt dessa argument.

367 Tribunalen påpekar för det första att subindikatorerna avseende riskindikatorn "Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution" ska fastställas av SRB i enlighet med villkoren i artikel 6.6 i delegerad förordning 2015/63.

368 För det andra förklarade SRB, i skälen 98–100 i det angripna beslutet, hur den hade fastställt subindikatorerna till riskindikatorn "Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution". SRB införde i dessa skäl bland annat en förteckning över subindikatorerna, åtföljd av definitionerna av dessa, och förklarade dels de exakta uppgifter som dessa subindikatorer bestod av, dels hur den hade viktat dessa subindikatorer vid beräkningen av denna riskpelare.

369 En sådan motivering gör det möjligt för sökanden att förstå hur SRB tillämpade riskindikatorn "Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution" och uppfyller således de krav som har fastställts i den rättspraxis som har angetts i punkterna 268, 271 och 272 ovan.

370 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan inte bifallas såvitt avser den andra anmärkningen i den andra grundens femte del.

3) Den tredje anmärkningen, vilken avser motiveringen av stegen 1–6 i justeringen av det grundläggande årliga bidraget i förhållande till sökandens riskprofil

371 Sökanden har hävdade att motiveringen av stegen 1–6 i justeringen av det grundläggande årliga bidraget i förhållande till sökandens riskprofil, såsom dessa steg har beskrivits i den individuella sammanställningen, är otillräcklig.

372 SRB har bestritt detta argument.

373 För att bedöma denna anmärkning, ska tribunalen bedöma huruvida sökanden kände till den beräkningsmetod som användes av SRB och förfogade över tillräckliga uppgifter för att förstå på vilket sätt dess individuella situation hade beaktats vid beräkningen av dess förhandsbidrag, mot bakgrund av situationen för samtliga andra berörda institut, genom de olika stegen i denna beräkning, såsom dessa har definierats i bilaga I till delegerad förordning 2015/63.

i) Steg 1

374 I steg 1 ska SRB beräkna "råindikatorn" för varje riskindikator och subindikator. Vad beträffar de tre första riskpelarna ska råindikatorn beräknas på grundval av de definitioner och räkneoperationer som anges i tabellen i bilaga I, under rubriken "Steg 1", i delegerad förordning 2015/63. När det gäller riskpelaren IV, ska råindikatorn beräknas på grundval av de definitioner och räkneoperationer som anges i skälen 98–101 i det angripna beslutet. Alla råindikatorer ska beräknas med beaktande av de uppgifter som varje institut har lämnat. Dessa råindikatorer, såsom de tillämpades av SRB vid beräkningen av förhandsbidraget för varje institut, angavs därefter i den individuella sammanställningen.

375 Eftersom den individuella sammanställningen lämnades ut till sökanden, förfogade sökanden över tillräckliga uppgifter för att i huvudsak kunna kontrollera beräkningen av de råindikatorer som avsåg sökanden.

376 Denna slutsats påverkas inte av sökandens argument om att SRB, inom ramen för riskpelaren "Institutets betydelse för stabiliteten i det finansiella systemet eller ekonomin", underlät att ange nämnaren för beräkningen av riskindikatorn "Andel av utlåning och inlåning mellan finansförmedlare i EU", som angavs på sjunde raden, under rubriken "Steg 1", i bilaga I till delegerad förordning 2015/63.

377 Sökanden har i det avseendet inte lagt fram någon uppgift vid tribunalen som förklarar hur kännedom om en sådan uppgift skulle ha gjort det möjligt för sökanden att i huvudsak förstå på vilket sätt dess individuella situation hade beaktats vid beräkningen av dess förhandsbidrag, mot bakgrund av situationen för samtliga andra berörda institut. I fråga om denna riskindikator kan nämligen sökanden kontrollera sin ställning i förhållande till de andra instituten genom att utgå från sin egen andel av utlåning och inlåning mellan finansförmedlare, vilken anges i avsnitten 4C6 och 4C7, under rubriken "Andra rapporterade uppgifter som använts vid beräkningen", på sidan 3 i den individuella sammanställningen. Sökanden kan därefter jämföra

detta värde med gränsvärdena för det intervall som sökanden har hänförs till i fråga om denna riskindikator, då sökanden fick kännedom om dessa gränsvärden på sidan 31 (vad beträffar nationell basis) och på sidan 133 (vad beträffar unionsbasis) i bilaga II till det angripna beslutet.

378 Sökanden kunde dessutom under alla omständigheter få kännedom om storleken på nämnaren i den formel som SRB hade använt för att beräkna denna riskindikator, det vill säga summan av den aggregerade utlåningen och inlåningen för instituten i varje medlemsstat eller i bankunionen, genom att multiplicera det totala antalet institut (N) med det genomsnittliga värdet för denna indikator [*Medelvärde* ($\bar{x}$)]. Uppgifterna som ska användas vid denna multiplikation finns också på sidorna 31 och 133 i bilaga II till det angripna beslutet.

ii) Steg 2

379 I steg 2 ska SRB göra följande uträkningar, för varje råindikator som beräknats i steg 1 för varje riskindikator och subindikator, med undantag för indikatorn "omfattning av tidigare extraordinärt offentligt finansiellt stöd". Den ska först beräkna ett antal intervaller, för att jämföra institutens råindikatorer. Därefter ska SRB hänföra lika många institut till varje intervall, varvid de institut som har de lägsta värdena på sina råindikatorer ska hänföras till det första intervallet. På så sätt har varje intervall gränsvärden som fastställs utifrån den lägsta råindikatorn och den högsta råindikatorn. Sedan ska SRB tilldela alla institut inom ett givet intervall en "diskretiserad indikator" för detta intervall, kallad $I_{ij,n}$, vilken utgör ett värde som motsvarar numret på det berörda intervallet, räknat från vänster till höger, så att den diskretiserade indikatorn definieras som motsvarande 1, 2, 3 och upp till numret på det sista intervallet.

380 För det första, vad beträffar beräkningen av antalet intervaller, grundar sig denna beräkning på den matematiska formel som föreskrivs i punkt 2, under rubriken "Steg 2", i bilaga I till delegerad förordning 2015/63. Denna formel består av följande tre delar:

- Antalet institut som bidrar till den gemensamma resolutionsfonden, kallat N .
- Värdet σ_g , som beräknas på grundval av antalet institut N .
- Värdet g_{ij} , som beräknas på grundval av antalet institut N , genomsnittet av de aktuella råindikatorerna, kallat $\bar{x}$, och råindikatorerna för varje institut, kallade x_{ij} .

381 Såsom framgår av punkt 363 ovan, kunde sökanden få kännedom om antalet institut N som bidrar till den gemensamma resolutionsfonden.

382 Vidare angav SRB, på sidorna 30–34 och 132–136 i bilaga II till det angripna beslutet, värdena g_{ij} och σ_g samt genomsnittet av råindikatorerna $\bar{x}$ för varje riskindikator och subindikator.

383 Slutligen framgår det av övervägandena i punkterna 292–302 ovan att SRB inte var skyldig att underrätta instituten om råindikatorerna för alla de andra berörda instituten.

384 Vad beträffar beräkningen av antalet intervaller gav följaktligen SRB instituten största möjliga insyn, inom de gränser som följer av SRB:s skyldighet att iaktta skyddet för institutens affärshemligheter, vilket gör att sökanden förfogade över tillräckliga uppgifter för att förstå hur SRB hade gjort denna beräkning.

- 385 För det andra hade sökanden tillgång till varje intervalls minimi- och maxvärden för var och en av riskindikatorerna eller subindikatorerna, eftersom dessa fanns med på sidorna 30–34 och 132–136 i bilaga II till det angripna beslutet. Vidare kände sökanden till de råindikatorer som SRB hade använt vid beräkningen av dess förhandsbidrag, eftersom dessa indikatorer fanns med i sökandens individuella sammanställning. Sökanden kunde således kontrollera huruvida de råindikatorer som den hade tilldelats låg inom minimi- och maxvärdena för de intervaller som sökanden hade hänförs till.
- 386 För det tredje kan instituten, i den individuella sammanställningen, kontrollera den diskretiserade indikator som de har tilldelats för en viss riskindikator eller subindikator.
- 387 Under dessa omständigheter förfogade sökanden över tillräckliga uppgifter för att förstå de uträkningar som gjordes i steg 2.
- 388 Denna slutsats påverkas inte av sökandens argument.
- 389 Sökanden har först gjort gällande att det, i samband med tillämpningen av punkt 3, under rubriken ”Steg 2”, i bilaga I till delegerad förordning 2015/63, är omöjligt att kontrollera huruvida instituten med samma råindikator verkligen har hänförs till samma intervall. SRB borde därför ha tillhandahållit en förteckning över placeringen av alla institut, så att sökanden kunde kontrollera att deras fördelning i de olika intervallen var korrekt. Eftersom det angripna beslutet inte innehåller några detaljer om den tredje fasen av steg 2, det vill säga tilldelningen av den diskretiserade indikatorn till instituten, kunde sökanden inte heller kontrollera den diskretiserade indikator som den tilldelades för de olika riskindikatorerna.
- 390 Tribunalen erinrar i det avseendet om att enligt den rättspraxis som har angetts i punkt 265 ovan kräver inte motiveringsskyldigheten att sökanden ska få tillgång till alla uppgifter som gör det möjligt för den att kontrollera att beräkningen av dess förhandsbidrag är korrekt.
- 391 Som framgår av den rättspraxis som har angetts i punkt 270 ovan, är SRB i synnerhet inte skyldig att tillhandahålla sökanden uppgifter som omfattas av skyddet för affärshemligheter avseende vart och ett av de andra berörda institutens finansiella situation.
- 392 SRB hade fog för att anse att den diskretiserade indikator som tilldelades ett institut omfattades av skyddet för affärshemligheter. SRB kunde nämligen göra bedömningen att ett eventuellt utlämnande av denna uppgift riskerade att avslöja den ekonomiska situationen för ett sådant institut och särskilt risknivån för institutet vad gäller viss finansiell verksamhet, genom att möjliggöra en direkt jämförelse av denna risknivå med de andra institutens risknivå.

iii) Steg 3

- 393 I steg 3 ska SRB, för varje riskindikator och subindikator, omskala de diskretiserade indikatorer som följer av steg 2 över skalan 1–1 000 för att få fram en ”omskalad indikator”, kallad $RI_{ij,n}$.
- 394 För att beräkna den omskalade indikatorn ska SRB tillämpa en formel, i vilken följande tre delar ingår:
- Den diskretiserade indikator som det berörda institutet tilldelades i steg 2.

- Maximifunktionens argument, vars värde motsvarar siffran för det sista intervallet för den aktuella riskindikatorn eller subindikatorn.
- Minimifunktionens argument, vars värde motsvarar siffran för det första intervallet för den aktuella riskindikatorn eller subindikatorn.

395 Sökanden hade tillgång till dessa delar. För det första är den diskretiserade indikatorn resultatet av den uträkning i steg 2 som har beskrivits i punkt 379 ovan. För det andra finns värdena för maximi- och minimifunktionernas argument, vilka har nämnts i punkt 394 ovan, angivna på sidorna 30–34 och 132–136 i bilaga II till det angripna beslutet, på raderna "Intervall min." och "Intervall max.".

396 Sökanden förfogade följaktligen över tillräckliga uppgifter för att förstå den uträkning som gjordes i steg 3 och således få fram den omskalade indikatorn.

iv) Steg 4

397 I steg 4 ska SRB, för varje riskindikator och subindikator, beräkna "den transformerade omskalade indikatorn", kallad $TRI_{ij,n}$.

398 I det avseendet tilldelar punkt 1, under rubriken "Steg 4", i bilaga I till delegerad förordning 2015/63 varje riskindikator antingen ett plustecken eller ett minustecken. För riskindikatorer med ett plustecken betyder ett högt värde att institutet har högre risk. För riskindikatorer med ett minustecken betyder ett högt värde att institutet har lägre risk.

399 När tecknet har tillämpats ska SRB beräkna de transformerade omskalade indikatorerna, i enlighet med den formel som för det syftet föreskrivs i punkt 2, under rubriken "Steg 4", i bilaga I till delegerad förordning 2015/63.

400 Den transformerade omskalade indikatorn beräknas genom att använda den omskalade indikatorn som erhöles i steg 3. Om det tecken som tillämpas på den aktuella riskindikatorn är ett minustecken, har således den transformerade omskalade indikatorn samma värde som den omskalade indikatorn. Om det tecken som tillämpas på den aktuella riskindikatorn däremot är ett plustecken, ska den omskalade indikatorn dras av från talet 1 001, enligt formeln $1\,001 - RI_{ij,n}$.

401 Med hänsyn till arten av de räkneoperationer som har nämnts i punkt 400 ovan, som antingen inte inbegriper någon beräkning eller begränsar sig till enkla beräkningar utan användning av ytterligare uppgifter, kan sökanden inte med framgång göra gällande att den inte förfogade över tillräckliga uppgifter för att kontrollera de uträkningar som SRB hade gjort.

402 Vidare kan tribunalen inte godta sökandens argument om att SRB, i samband med steg 4, inte förklarade varför den systematiskt hade tillämpat ett plustecken på riskindikatorerna i riskpelaren IV.

403 I detta avseende preciserade SRB, i skäl 112 i det angripna beslutet, att tillämpningen av ett minustecken eller plustecken var avhängig av arten av den specifika riskindikatorn. Vidare erinrade SRB om att för indikatorer med ett plustecken betydde ett högt värde att institutet hade högre risk. SRB tillämpade således ett plustecken på alla de riskindikatorer som utgjorde riskpelaren IV, med undantag av IPS-riskindikatorn, eftersom ett högt värde för dessa indikatorer betydde att institutet hade högre risk.

- 404 Vidare har sökanden felaktigt hävdatt att den inte kan kontrollera de räkneoperationer som gjordes i steg 4, på grund av att dessa baserar sig på de värden som följer av steg 3, vilka sökanden inte kan ha någon kännedom om.
- 405 Såsom har angetts i punkterna 393–395 ovan, kan nämligen sökanden själv beräkna de omskalade indikatorer som tillämpades på den, vilket gör att sökanden även kan kontrollera huruvida resultatet av transformationen av dessa i steg 4 – som anges i kolumnen ”Intervallens poäng (TRI)” i dess individuella sammanställning – är korrekt.
- 406 Slutligen anser sökanden att SRB, i samband med steg 4, inte motiverade sitt beslut beträffande viktningen av IPS-riskindikatorn. SRB preciserade i synnerhet inte hur den, i enlighet med artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63, hade beaktat den relativa vikten för riskindikatorn ”Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution” vid tillämpningen av IPS-riskindikatorn. SRB förklarade inte heller skälen till att instituten delades in i tre intervaller, skälen till att två av dessa intervaller tilldelades justeringsfaktorerna 7/9 och 5/9, de kriterier enligt vilka instituten hade hänförts till nämnda intervall eller skälen till att sökanden hade hänförts till ett av dessa specifika intervaller.
- 407 I det avseendet påpekar tribunalen, för det första, att SRB förklarade i skäl 114 i det angripna beslutet att även om artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63 ålade SRB att vikta IPS-riskindikatorn i enlighet med de riskindikatorer som angavs däri, var SRB tvungen att förvissa sig om att även instituten med den mest riskabla profilen fortfarande kunde dra fördel av sitt medlemskap i ett IPS i samband med beräkningen av förhandsbidragen. I detta syfte angav SRB, i skälen 114–116 i det angripna beslutet och i punkt 131 i bilaga III till nämnda beslut, att den för att uppnå detta mål hade fastställt tre intervall för att vikta IPS-riskindikatorn och hade hänfört de institut som hade den lägsta riskprofilen till det tredje intervallet, för vilket det inte hade föreskrivits någon justering av denna indikator. Det följer även av dessa förklaringar att SRB, utifrån samma logik, hade hänfört instituten med en genomsnittlig riskprofil och instituten med den högsta riskprofilen till det andra respektive det första intervallet genom att på dessa tillämpa en justeringsfaktor på 7/9 och 5/9 för denna riskindikator.
- 408 I sistnämnda avseende tillade SRB i punkt 131 i bilaga III till det angripna beslutet att genom att tillämpa de justeringsfaktorer som har nämnts i punkt 407 ovan, drog även instituten med den högsta riskprofilen fortfarande fördel av mer än 50 procent av den maximala fördel som de kunde få på grund av deras medlemskap i ett IPS vad beträffade beräkningen av förhandsbidragen.
- 409 Sådana förklaringar gör det möjligt för sökanden att förstå de skäl som var vägledande för SRB vid viktningen av IPS-riskindikatorn och gör det möjligt för tribunalen att utföra sin domstolsprövning.
- 410 Vad, för det andra, beträffar skälen till att sökanden hänfördes till ett specifikt intervall för IPS-riskindikatorn, räcker det att konstatera att SRB, i skäl 115 i det angripna beslutet, förklarade att den hade klassificerat de berörda instituten i förhållande till ett rättvist vägt aritmetiskt genomsnitt av de transformerade omskalade indikatorerna i de nio subindikatorerna till riskpelaren IV.
- 411 En sådan motivering är tillräcklig, vilket gör att sökandens argument inte kan godtas.

v) *Steg 5*

- 412 I steg 5 ska SRB göra följande räkneoperationer.
- 413 Först ska SRB aggregera riskindikatorerna i inom varje riskpelare j genom ett vägt aritmetiskt medelvärde, enligt den formel som för det syftet föreskrivs i punkt 1, under rubriken "Steg 5", i bilaga I till delegerad förordning 2015/63.
- 414 Denna formel löses ut på grundval av dels vikten för den aktuella riskindikatorn inom den givna riskpelaren, kallad w_{ij} , dels den transformerade omskalade indikatorn. Sådana viktningar anges inte bara i artikel 7.2–7.4 i delegerad förordning 2015/63, utan även i sökandens individuella sammanställning och på sidan 5 i bilaga II till det angripna beslutet. Dessutom beräknades den transformerade omskalade indikatorn i steg 4.
- 415 Under dessa omständigheter kan sökanden inte med framgång hävda att den inte hade tillgång till de uppgifter som krävs för att lösa ut denna formel.
- 416 Därefter ska SRB aggregera riskpelarna j för att få fram "den sammansatta indikatorn", kallad CI_n , genom ett vägt geometriskt medelvärde, enligt den formel som för det syftet föreskrivs i punkt 2, under rubriken "Steg 5", i bilaga I till delegerad förordning 2015/63.
- 417 Denna formel löses ut på grundval av vikten för riskpelarna, kallad W_j , som föreskrivs i artikel 7.1 i delegerad förordning 2015/63 och de värden som erhålls efter aggregering av riskindikatorerna inom varje riskpelare, i samband med den räkneoperation som har beskrivits i punkterna 413 och 414 ovan. Sökanden meddelades de sistnämnda värdena i sin individuella sammanställning.
- 418 Sedan ska SRB justera den sammansatta indikatorn CI_n genom att tillämpa den formel som för det syftet föreskrivs i punkt 3, under rubriken "Steg 5", i bilaga I till delegerad förordning 2015/63, nämligen $1\,000 - CI_n$, för att få fram "den slutliga sammansatta indikatorn", kallad FCI_n . Institutet med en högre riskprofil får följaktligen en högre slutlig sammansatt indikator.
- 419 Sökanden har i det sammanhanget hävdats att SRB i steg 5 borde ha förklarat dels förfarandet för aggregering av riskindikatorerna inom varje riskpelare, med beaktande av bland annat de relativa vikterna för indikatorerna som föreskrivs i artikel 7 i delegerad förordning 2015/63 och genom att redogöra för hur den hade kommit fram till aggregeringen av dessa indikatorer, dels det sätt på vilket den sammansatta indikatorn hade erhållits. Detta gäller i än högre grad eftersom vissa av samma indikatorer, under bidragsperioden 2021, inte tillämpades av SRB och deras vikt därför skulle fördelas.
- 420 Tribunalen påpekar först att förfarandet för aggregering av riskindikatorerna, såsom framgår av punkterna 412–418 ovan, baserar sig på de formler som föreskrivs i punkterna 1–3, under rubriken "Steg 5", i bilaga I till delegerad förordning 2015/63.
- 421 Vidare framgår det av samma punkter att sökanden förfogade över alla uppgifter som krävdes för att lösa ut dessa formler.
- 422 Slutligen förklarade SRB i skäl 94 i det angripna beslutet att eftersom vissa riskindikatorer inte hade tillämpats under bidragsperioden 2021, hade vikterna för de tillgängliga riskindikatorerna omskalats i proportion, så att summan av deras vikter uppgick till 100 procent, då en sådan omskalning föreskrevs i artikel 20.1 i delegerad förordning 2015/63.

423 Med hänsyn till det ovan anförda förfogade sökanden över tillräckliga uppgifter för att förstå de räkneoperationer som föreskrivs i steg 5 och som utfördes av SRB.

vi) Steg 6

424 I steg 6 ska SRB göra följande två räkneoperationer.

425 Till att börja med ska SRB beräkna multiplikatorn för riskjustering, kallad $\tilde{R}_n$, genom att omskala den slutliga sammansatta indikator som följer av steg 5 över en skala från 0,8 till 1,5, i enlighet med den formel som föreskrivs i punkt 1, under rubriken "Steg 6", i bilaga I till delegerad förordning 2015/63.

426 För att lösa ut denna formel, ska SRB grunda sig på tre typer av uppgifter, nämligen följande:

- Det berörda institutets slutliga sammansatta indikator.
- Minimifunktionens argument för den slutliga sammansatta indikatorn, kallad $\min FCI_n$, som motsvarar minimivärdet av denna indikator för alla institut som bidrar till den gemensamma resolutionsfonden och som en sådan indikator beräknas för.
- Maximifunktionens argument för den slutliga sammansatta indikatorn, kallad $\max FCI_n$, som motsvarar maxvärdet av denna indikator för nämnda institut.

427 Den slutliga sammansatta indikatorn för det berörda institutet följer av steg 5. Minimi- och maximifunktionerna, vilka har nämnts i punkt 426 ovan, utgör dessutom uppgifter som är identiska för alla de institut vars grundläggande årliga bidrag justeras i förhållande till deras riskprofil. Dessa uppgifter finns med i varje instituts individuella sammanställning och på sidan 4 i bilaga II till det angripna beslutet, i den fjärde och den femte kolumnen i den tabell som finns däri, med rubrikerna "k" respektive "l". Sökanden hade följaktligen tillgång till de uppgifter som krävdes för att lösa ut den formel som föreskrivs i punkt 1, under rubriken "Steg 6", i bilaga I till delegerad förordning 2015/63.

428 Därefter ska SRB beräkna det slutliga bidraget för det berörda institutet, kallat c_n , enligt den formel som anges i punkt 2, under rubriken "Steg 6", i bilaga I till delegerad förordning 2015/63.

429 Denna beräkning ska göras på grundval av fem uppgifter, nämligen följande:

- Den årliga målnivån justerad i enlighet med punkt 2, under rubriken "Steg 6", i bilaga I till delegerad förordning 2015/63, kallad "Target".
- Det aktuella institutets nettoskulder justerade i enlighet med artikel 5 i delegerad förordning 2015/63, som utgör täljare för det grundläggande årliga bidraget, kallade B_n .
- Summan av de riskjusterade grundläggande årliga bidragen för alla berörda institut, kallad $\sum_{p=1}^N (B_p * \tilde{R}_p)$.
- De sammanlagda nettoskulderna i alla auktoriserade institut i samtliga deltagande medlemsstater, som utgör nämnaren för det grundläggande årliga bidraget, kallade $\sum_{q=1}^N B_q$;
- Multiplikatorn för riskjustering för det aktuella institutet.

- 430 Uppgifter om sökandens nettoskulder justerade i enlighet med artikel 5 i delegerad förordning 2015/63 och dess multiplikator för riskjustering samt de sammanlagda nettoskulder i alla auktoriserade institut i samtliga deltagande medlemsstater lämnades till sökanden i dess individuella sammanställning. I bilaga II till det angripna beslutet, på sidan 4, angavs dessutom den justerade årliga målnivån – i den första kolumnen, med rubriken ”h”, i tabellen i bilagan – och summan av de riskjusterade grundläggande årliga bidragen för alla berörda institut, då denna summa angavs i den tredje kolumnen, med rubriken ”j”, i samma tabell.
- 431 Slutligen gav SRB ytterligare förklaringar avseende steg 6 i skälen 118–121 i det angripna beslutet.
- 432 Under dessa omständigheter förfogade sökanden över tillräckliga uppgifter för att förstå beräkningarna i steg 6.
- 433 Denna slutsats påverkas inte av sökandens argument.
- 434 Vad beträffar beräkningen av multiplikatorn för riskjustering i steg 6, som har nämnts i punkterna 425 och 426 ovan, saknar sökanden fog för att hävda att den, eftersom de slutliga sammansatta indikatorerna för alla institut inte lämnades ut, inte kan veta om värdena för minimi- och maximifunktionernas argument för de slutliga sammansatta indikatorerna, vilka har nämnts i punkt 426 ovan, inte utgör undantag som leder till en förvrängning av multiplikatorerna för riskjustering.
- 435 I det avseendet framgår det av den rättspraxis som har angetts i punkt 263 ovan att motiveringsskyldigheten inte kräver att sökanden ska få tillgång till alla uppgifter som gör det möjligt för den att kontrollera att beräkningen av dess förhandsbidrag är korrekt. Bland de uppgifter som SRB således inte är skyldig att lämna ut till sökanden finns även de slutliga sammansatta indikatorerna för alla institut. Deras värden kan nämligen utgöra information om de berörda institutens ekonomiska situation, och särskilt den risknivå som de utsätts för på marknaderna, eftersom de institut som har en högre riskprofil får en högre slutlig sammansatt indikator. Under dessa omständigheter hade SRB fog för att anse att utlämnandet av de slutliga sammansatta indikatorerna för alla institut skulle strida mot dess skyldighet att skydda de berörda institutens affärshemligheter. Mot bakgrund av den rättspraxis som har angetts i punkt 265 ovan, kan följaktligen de förklaringar som SRB gav i skäl 118 i det angripna beslutet och de uppgifter som lämnades ut genom den individuella sammanställningen och på sidan 4 i bilaga II till beslutet anses vara tillräckliga.
- 436 På samma sätt kan inte sökanden med framgång hävda, vad beträffar beräkningen av det slutliga bidraget i steg 6 som har nämnts i punkterna 428 och 429 ovan, att trots att den formel som användes vid denna beräkning återgavs och att dess olika beståndsdelar förklarades i det angripna beslutet, har SRB inte förklarat hur den, vad beträffar sökanden, kom fram till resultatet av den beräkning som angavs i den individuella sammanställningen.
- 437 För det första beräknades sökandens slutliga bidrag, såsom framgår av skälen 119–121 i det angripna beslutet, enligt den formel som anges i punkt 2, under rubriken ”Steg 6”, i bilaga I till delegerad förordning 2015/63. För det andra kunde sökanden, såsom har påpekats i punkt 430 ovan, hitta de uppgifter som krävdes för att lösa ut denna formel i sin individuella sammanställning och i kolumnerna h och j i tabellen på sidan 4 i bilaga II till det angripna beslutet.

438 Av det ovan anförda följer att sökanden, genom att använda dels de formler som föreskrivs i bilaga I till delegerad förordning 2015/63, dels de uppgifter som anges i bilagorna I och II till det angripna beslutet, faktiskt kan kontrollera, steg för steg, SRB:s beräkning av sökandens förhandsbidrag.

439 Talan kan följaktligen inte bifallas såvitt avser den tredje anmärkningen i den andra grundens femte del.

h) Den sjunde delgrunden: Förekomsten av icke offentliggjorda mellankommande beslut

440 Sökanden har hävdad att motiveringen av det angripna beslutet är otillräcklig, eftersom SRB antog mellankommande beslut som inte har offentliggjorts eller lämnats ut till sökanden.

441 SRB har bestritt detta argument.

442 Det framgår av rättspraxis att motiveringen i beslutet om fastställande av förhandsbidragen ska anses vara otillräcklig om denna motivering, vad beträffar vissa delar i fråga om vilka SRB ska ge en motivering, endast grundar sig på andra rättsakter, såsom mellankommande beslut, vilka SRB har antagit för att precisera och i vissa fall komplettera vissa aspekter av fastställandet av dessa bidrag, men som den inte har offentliggjort eller på annat sätt meddelat instituten (se dom av den 28 november 2019, Hypo Vorarlberg Bank/SRB, T-377/16, T-645/16 och T-809/16, EU:T:2019:823, punkterna 194 och 199, och dom av den 28 november 2019, Portigon/SRB, T-365/16, EU:T:2019:824, punkterna 171 och 176).

443 I förevarande fall ingav SRB, med anledning av tribunalens åtgärd för bevisupptagning av den 9 november 2022, de mellankommande beslut som var relevanta för beräkningen av förhandsbidragen för bidragsperioden 2021. Dessa beslut, vilka sökanden därefter delgavs i en icke-konfidentiell version, innehåller bland annat interna ställningstaganden som var riktade till SRB:s personal i syfte att vägleda dem i förfarandet för beräkning av förhandsbidrag.

444 Såsom framgår av sammanfattningen av det angripna beslutet i punkterna 5–18 ovan, innehåller emellertid beslutet en motivering i fråga om fastställandet av förhandsbidragen för bidragsperioden 2021.

445 Vidare har sökanden inte identifierat någon uppgift som finns i de mellankommande besluten, men som inte har återgetts i själva det angripna beslutet, och som ska ha beaktats vid fastställandet av förhandsbidragen för bidragsperioden 2021.

446 Följaktligen finns det inget som tyder på att förekomsten av mellankommande beslut har haft någon som helst inverkan på omfattningen av den information som sökanden hade tillgång till för att kunna kontrollera huruvida fastställandet av dess förhandsbidrag var lagenligt och angripa detta vid unionsdomstolen. Som framgår av prövningen av den andra grundens första till sjätte del, kunde sökanden särskilt förstå alla delarna av beräkningen av förhandsbidraget, med undantag av fastställandet av den årliga målnivån, enbart på grundval av det angripna beslutet.

447 Det angripna beslutet skiljer sig således från SRB:s beslut om fastställande av förhandsbidragen, vilket var föremål för prövning i de mål som avgjordes genom dom av den 28 november 2019, Hypo Vorarlberg Bank/SRB (T-377/16, T-645/16 och T-809/16, EU:T:2019:823), och dom av den 28 november 2019, Portigon/SRB (T-365/16, EU:T:2019:824). Sistnämnda beslut innehöll nämligen bland annat inte några uppgifter om SRB:s fastställande av riskpelaren IV, eftersom

sådana uppgifter endast förekom i de mellankommande beslut som var i fråga i de målen (dom av den 28 november 2019, Hypo Vorarlberg Bank/SRB, T-377/16, T-645/16 och T-809/16, EU:T:2019:823, punkt 195, och dom av den 28 november 2019, Portigon/SRB, T-365/16, EU:T:2019:824, punkt 172).

- 448 Slutligen har sökanden inte förklarat hur – med hänsyn till övervägandena i punkterna 444–446 ovan – offentliggörandet av de mellankommande besluten skulle ha gjort det möjligt för sökanden att på bättre villkor utöva sina rättigheter vid unionsdomstolen eller hur ett sådant offentliggörande skulle ha gjort det möjligt för unionsdomstolen att utföra sin prövning mer effektivt.
- 449 Under dessa omständigheter kan enbart det förhållandet att de mellankommande besluten inte offentliggjordes eller lämnades ut inte i sig medföra att motiveringen i det angripna beslutet är bristfällig.
- 450 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan inte bifallas såvitt avser den andra grundens sjunde del.

i) Slutsats beträffande den andra grunden

- 451 Mot bakgrund av det ovan anförda ska talan bifallas såvitt avser den andra grundens tredje del. Talan kan inte bifallas såvitt avser övriga delar av denna grund.

3. Den tredje grunden: Åsidosättande av rätten till ett effektivt domstolsskydd på grund av att det angripna beslutet inte går att kontrollera

- 452 Sökanden har gjort gällande att SRB åsidosatte principen om ett effektivt domstolsskydd, eftersom det i praktiken är omöjligt att göra en domstolsprövning av det angripna beslutet. För det första förfogar varken tribunalen eller sökanden över uppgifter rörande andra institut än sökanden, trots att dessa uppgifter krävs för att kontrollera beräkningen av det förhandsbidrag som sökanden har betalat. För det andra skulle tribunalen, även om den fick tillgång till de aktuella uppgifterna, inte kunna använda dessa, eftersom den inte har tillgång till den programvara som SRB använde för att beräkna förhandsbidragen, i syfte att följa de olika stegen i beräkningen i enlighet med bilaga I till delegerad förordning 2015/63.
- 453 SRB har bestritt dessa argument.
- 454 Såsom har påpekats i punkt 43 ovan, ankom det på rådet och kommissionen, vid införandet av systemet för beräkning av förhandsbidragen genom delegerad förordning 2015/63 och genomförandeförordning 2015/81, att förena iakttagandet av skyddet för affärshemligheter med principen om ett effektivt domstolsskydd, så att de uppgifter som omfattas av detta skydd inte kan lämnas ut till de berörda och att de bland annat inte kan tas med i motiveringen till de beslut som fastställer storleken på förhandsbidragen.
- 455 Enligt artikel 339 FEUF och artikel 88 i förordning nr 806/2014 var SRB även förpliktad, när det angripna beslutet lämnades ut, att se till att uppgifter som omfattas av skyddet för institutens affärshemligheter inte lämnades ut.

- 456 Med beaktande av detta ska unionsdomstolen pröva om det finns stöd för de skäl för att motsätta sig att lämna ut de uppgifter som har använts vid beräkningen av dessa bidrag som SRB har anfört, såsom har påpekats i punkt 48 ovan.
- 457 I förevarande fall framgår det av den prövning som har gjorts i punkterna 292–302 ovan att SRB hade fog för att motsätta sig att lämna ut individuella uppgifter om de andra instituten till sökanden.
- 458 Av samma skäl som har angetts i punkt 54 ovan, kan tribunalen inte heller godta argumentet att SRB:s användning av en programvara för beräkning av förhandsbidragen utgör hinder för en senare domstolsprövning.
- 459 Mot denna bakgrund kan talan inte bifallas såvitt avser den tredje grunden.

4. Den sjätte grunden: Åsidosättande av flera bestämmelser i primärrätten och sekundärrätten på grund av att en multiplikator för IPS-riskindikatorn tillämpades på sökanden

- 460 Den sjätte grunden består av fyra delgrunder.

a) Den första delgrunden: Åsidosättande av artikel 113.7 i förordning nr 575/2013 och artikel 103.7 h i direktiv 2014/59

- 461 Sökanden har erinrat om att vad beträffar IPS-riskindikatorn, tillämpades i sökandens fall en justeringsfaktor på [konfidentiellt] i det angripna beslutet. Tillämpningen av en sådan faktor uppfyller dock inte kraven i artikel 113.7 i förordning nr 575/2013 eller i artikel 103.7 h i direktiv 2014/59. Det IPS som sökanden är medlem i skyddar nämligen alla institut som ingår i detta på samma sätt, vilket gör att en åtskillnad mellan dessa institut vad beträffar IPS-riskindikatorn strider mot ordalydelsen och andan i dessa bestämmelser.
- 462 SRB har bestritt dessa argument.
- 463 För det första finns det, som framgår av punkterna 132 och 139 ovan, inte något i ordalydelsen i artikel 103.7 i direktiv 2014/59 eller i artikel 113.7 i förordning nr 575/2013 som förbjöd kommissionen att föreskriva i artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63 att SRB, när den tillämpar IPS-riskindikatorn, ska beakta den relativa vikten för riskindikatorn ”Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution”.
- 464 För det andra följer det av skälen 114–116 i det angripna beslutet och av punkt 131 i bilaga III till nämnda beslut att SRB uppfyllde sina skyldigheter enligt artikel 7.4 i delegerad förordning 2015/63, vars rättsstridighet för övrigt inte har styrkts.
- 465 Talan kan följaktligen inte bifallas såvitt avser den sjätte grundens första del.

b) Den andra delgrunden: Åsidosättande av artikel 16 i stadgan och proportionalitetsprincipen

- 466 Sökanden har, vad beträffar IPS-riskindikatorn, hävdatt att klassificeringen av sökanden i [*konfidentiellt*] och följaktligen tilldelningen i sökandens fall av justeringsfaktorn [*konfidentiellt*] – vilket fick till följd [*konfidentiellt*] – är oproportionerliga och strider mot sökandens näringsfrihet, som föreskrivs i artikel 16 i stadgan, och proportionalitetsprincipen, som föreskrivs i artikel 52.1 i stadgan.
- 467 Sökanden anser att tilldelningen av en sådan justeringsfaktor för IPS-riskindikatorn är uppenbart omotiverad och godtycklig, eftersom sökanden är välkapitaliserad och har en positiv riskprofil, vilket gör att sannolikheten för att sökanden ska försättas i resolution är låg. Detta framgår bland annat vid en genomläsning av resultaten av sökandens egen analys av riskindikatorerna och av ECB:s statistisk på grundval av de uppgifter som var tillgängliga år 2019.
- 468 SRB har bestritt dessa argument.
- 469 Tribunalen konstaterar inledningsvis att sökanden har begränsat sig till att åberopa ett åsidosättande av näringsfriheten som föreskrivs i artikel 16 i stadgan och av proportionalitetsprincipen, utan att utveckla något riktat argument rörande dessa principer.
- 470 Mot bakgrund av den rättspraxis som har angetts i punkt 217 ovan, kan sökandens anmärkningar därför inte godtas i den mån de avser åsidosättande av dessa principer.
- 471 Om sökandens argument ska förstås så, att sökanden i själva verket hävdar att SRB gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den tilldelade sökanden [*konfidentiellt*] för IPS-riskindikatorn, ska följande påpekas.
- 472 Vad gäller IPS-riskindikatorn, angav SRB och kommissionen att falllisse-mang i ett institut som har en omfattande och komplex balansräkning, såsom sökanden, skulle kunna helt uttömma medlen i ett IPS, till skillnad från falllisse-mang i ett institut som har en mer begränsad och enklare balansräkning. Risken för att sökanden ska utnyttja den gemensamma resolutionsfonden täcks följaktligen inte nödvändigtvis av sökandens medlemskap i ett IPS. Sökanden har emellertid inte lagt fram några bevis för att bestrida detta påstående.
- 473 Vidare kan sökanden inte stödja sig på sin egen analys av riskindikatorerna eller på ECB:s statistik för att bestrida SRB:s bedömning av IPS-riskindikatorn.
- 474 För det första avser denna analys och denna statistik inte samtliga institut vilkas uppgifter har beaktats vid beräkningen av sökandens IPS-riskindikator. I sin egen analys har nämligen sökanden jämfört sig med endast sex andra tyska institut. Som framgår av bilaga II till det angripna beslutet, beaktade däremot SRB uppgifter från 1 627 institut för att fastställa intervallerna avseende IPS-riskindikatorn på unionsbasis och uppgifter från 776 institut för att fastställa intervallen avseende IPS-riskindikatorn på nationell basis.
- 475 Samma sak gäller ECB:s statistik. Denna statistik avser endast 113 institut, det vill säga en bråkdel av de institut vilkas uppgifter beaktades av SRB vid fastställandet av intervallerna avseende IPS-riskindikatorn.

- 476 För det andra avser sökandens egen analys och ECB:s statistik faktorer som inte är relevanta för viktningen av IPS-riskindikatorn.
- 477 Enligt artikel 7.4 i delegerad förordning ska SRB, när den viktar IPS-riskindikatorn, beakta riskindikatorn "Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution", som är tillämplig på det berörda institutet enligt artikel 6.5 a i den delegerade förordningen.
- 478 Varken de olika faktorerna i sökandens egen analys av riskindikatorerna, nämligen kärnprimärkapitalrelationen, den totala kapitalrelationen, Tier 1-kapitalrelationen, andelen nödlidande lån (non-performing loan quote (NPL)), täckningskvot, andelen anstånd (forbearance) och andelen nödlidande exponeringar (non-performing exposures (NPE)), eller faktorerna i ECB:s statistik, nämligen den totala kapitalrelationen, primärkapitalrelationen, och bruttosoliditetsgrad, finns med i artikel 7.4 i delegerad förordning 2015/63 eller i artikel 6.5 a i den delegerade förordningen.
- 479 Talan kan följaktligen inte bifallas såvitt avser den sjätte grundens andra del.

c) Den tredje delgrunden: Åsidosättande av artikel 20 i stadgan och likabehandlingsprincipen

- 480 Sökanden har gjort gällande att den tillämpning som gjorts i sökandens fall av justeringsfaktorn [*konfidentiellt*] för IPS-riskindikatorn medför en omotiverad särbehandling av de institut som tilldelats [*konfidentiellt*] för IPS-riskindikatorn, vilket gör att det angripna beslutet strider mot artikel 20 i stadgan och likabehandlingsprincipen.
- 481 Enligt sökanden utgör särskilt medlemskapet i ett IPS en omständighet som gör alla de berörda instituten jämförbara och det finns inte något objektiva kriterium som kan motivera en skillnad i behandling mellan de olika instituten som är medlemmar i ett IPS. Riskindikatorn "Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution" är inte ett lämpligt kriterium, såsom har angetts i samband med den femte grunden.
- 482 Vidare anser sökanden att tilldelningen av justeringsfaktorn [*konfidentiellt*] i sökandens fall utgör en uppenbart olämplig skillnad i behandling, med hänsyn till sannolikheterna för sökandens fallissemang, resolution och utnyttjande av den gemensamma resolutionsfonden.
- 483 SRB har bestritt dessa argument.
- 484 Som har påpekats i punkterna 160–163 ovan, kan sökanden inte med framgång hävda att alla de institut som hör till ett IPS befinner sig i en jämförbar situation.
- 485 Såsom har konstaterats i punkt 165 ovan utgör uppgifterna avseende riskindikatorn "Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution", vilka användes för att vika IPS-riskindikatorn mellan de olika institut som tillhör ett IPS, objektiva kriterier som dessutom överensstämmer med ett av målen med den gemensamma resolutionsmekanismen, nämligen att ge instituten incitament att driva verksamhet enligt en mindre riskfylld modell.

486 Mot bakgrund av den rättspraxis som har angetts i punkt 159 ovan, kan talan inte bifallas såvitt avser den sjätte grundens tredje del.

d) Den fjärde delgrunden: Åsidosättande av principen om god förvaltningssed

487 Den fjärde delgrunden består av två anmärkningar.

1) Den första anmärkningen, vilken avser att SRB inte vederbörligen motiverade det angripna beslutet

488 Sökanden har hävdade att SRB, i det angripna beslutet, inte i tillräcklig utsträckning har förklarat dels skälen till varför det var lämpligt att inrätta tre intervall för viktningen av IPS-riskindikatorn i stället för exempelvis två eller fem intervall, dels varför justeringsfaktorn för det första intervallet ska vara 5/9 och justeringsfaktorn för det andra intervallet ska vara 7/9 för att "diversifiera effekterna av deltagandet i ett [IPS] i förhållande till de ytterligare faktorer som har samband med institutens grad av risk".

489 SRB har bestritt dessa argument.

490 Tribunalen påpekar att sökanden i huvudsak har upprepat en del av de argument som den åberopade avseende steg 4 till stöd för den tredje anmärkningen i den andra grundens femte del.

491 Av samma skäl som har angetts i punkterna 407–409 ovan, kan talan därför inte bifallas såvitt avser den första anmärkningen i den sjätte grundens fjärde del.

2) Den andra anmärkningen, vilken avser att SRB åsidosatte sin utredningsskyldighet

492 Sökanden har hävdade att SRB, genom att hänföra sökanden till intervallet [*konfidentiellt*] för IPS-riskindikatorn, inte beaktade alla relevanta omständigheter på ett fullständigt, noggrant och opartiskt sätt. Den undersökte nämligen inte hur det skydd som ges av det IPS som sökanden är medlem av gynnar dess medlemmar. SRB kontrollerade inte heller huruvida, och i vilken utsträckning, artikel 7.4 i delegerad förordning 2015/63 kunde motivera inrättandet av ett intervall och en riskbaserad skillnad i behandling jämfört med de andra medlemmarna i det IPS som sökanden hör till. Detsamma gäller bedömningen av frågan huruvida, och i vilken utsträckning, sökandens riskprofil och andra omständigheter i det aktuella fallet inte motiverar hänförandet till ett intervall som är mer fördelaktigt för sökanden.

493 Sökanden anser att SRB i detta sammanhang även gjorde oriktiga bedömningar. Förfarandet för hänförandet till intervall ledde nämligen till felaktiga resultat, särskilt vid sammanslagning av två institut som tillhör ett IPS. I ett sådant fall skulle hänförandet av de andra instituten till intervall ändras, eftersom det finns färre institut att fördela mellan de olika intervallen, medan de avgörande kriterierna för erkännandet av IPS-riskindikatorn som anges i artikel 6.7 i delegerad förordning 2015/63 förblir oförändrade.

494 SRB har bestritt dessa argument.

495 Tribunalen erinrar om att principen om god förvaltningssed, vilken fastställs i artikel 41 i stadgan, ålägger unionsinstitutionerna och unionsorganen en skyldighet att omsorgsfullt och opartiskt pröva alla omständigheter som är relevanta i det enskilda fallet (se, för ett liknande resonemang,

dom av den 21 november 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, punkt 14, och dom av den 23 september 2009, Estland/kommissionen, T-263/07, EU:T:2009:351, punkt 99 och där angiven rättspraxis).

- 496 För det första ska det, i förevarande fall, påpekas att SRB, vid viktningen av IPS-riskindikatorn, endast får beakta de omständigheter som anges i artikel 7.4 i delegerad förordning 2015/63, det vill säga riskindikatorn "Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution" i den mening som avses i artikel 6.5 a i den delegerade förordningen.
- 497 För det andra är SRB skyldig att beräkna IPS-riskindikatorn på grundval av de uppgifter som har lämnats av instituten i enlighet med artikel 14 i delegerad förordning 2015/63.
- 498 Under dessa omständigheter kan inte SRB kritiseras för att den, vid beräkningen av sökandens förhandsbidrag, inte beaktade de omständigheter som sökanden hade åberopat, såsom dem som har nämnts i punkt 492 ovan, vilka inte föreskrivs i artikel 7.4 eller artikel 14 i delegerad förordning 2015/63.
- 499 För det tredje kan tribunalen inte godta anmärkningen om att SRB gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den fastställde intervallen för viktningen av IPS-riskindikatorn.
- 500 Först och främst följer det av punkterna 159–165 ovan att SRB får göra åtskillnad mellan medlemmarna i ett IPS för att bedöma de olika institutens riskprofil i syfte att beräkna deras förhandsbidrag.
- 501 Som vidare framgår av prövningen ovan av den femte grunden, kunde SRB göra sådana åtskillnader på grundval av det kriterium som anges i artikel 7.4 i delegerad förordning 2015/63, enligt vilket SRB ska vikta IPS-riskindikatorn på grundval av riskindikatorn "Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution".
- 502 Slutligen har sökanden inte lagt fram någon konkret uppgift vid tribunalen för att bestrida tillämpningen av detta kriterium.
- 503 För det fjärde, som SRB i huvudsak har förklarat, utan att sökanden har bestritt detta, medför den omständigheten att två institut som hör till ett IPS slås samman en minskning av antalet institut som ska hänföras till de intervaller som har fastställts för att vikta IPS-riskindikatorn, och denna faktor kommer automatiskt att beaktas vid den slutliga beräkningen av nämnda riskindikator, under förutsättning att denna sammanslagning har ägt rum före utgången av det referensår som omnämns i artikel 14 i delegerad förordning 2015/63.
- 504 Talan kan följaktligen inte bifallas såvitt avser den sjätte grundens fjärde del.

e) Slutsats beträffande den sjätte grunden

- 505 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan inte bifallas såvitt avser den sjätte grunden.

5. Den åttonde grunden: Åsidosättande av artiklarna 16 och 52 i stadgan, på grund av att multiplikatorn för riskjustering var olämplig

- 506 Sökanden har hävdade att de multiplikatorer för riskjustering som tillämpades på den – det vill säga den multiplikator som tillämpades på sökanden vid beräkningen av dess förhandsbidrag på unionsbasis och den multiplikator som tillämpades vid beräkningen av detta bidrag på nationell basis – inte överensstämmer med sökandens riskprofil, vilket gör att det angripna beslutet strider mot artikel 16 i stadgan och proportionalitetsprincipen, vilken fastställs i artikel 52.1 i stadgan.
- 507 Sökanden har särskilt gjort gällande att den är välkapitaliserad och har en positiv riskprofil. Sannolikheten för att sökanden ska försättas i resolution är därför låg. Detta framgår bland annat vid en genomläsning av resultaten av sökandens egen analys och av ECB:s statistisk på grundval av de uppgifter som var tillgängliga år 2019.
- 508 Vad vidare beträffar IPS-riskindikatorn, gav SRB inte sökanden något objektivt skäl till att sökanden hänfördes till intervallet [*konfidentiellt*], trots det fulla skydd som följer av det IPS som sökanden tillhör. Detta medför ett förhandsbidrag [*konfidentiellt*], vilket gör att det angripna beslutet strider mot artikel 16 i stadgan, proportionalitetsprincipen och artikel 20 i stadgan.
- 509 SRB har bestritt dessa argument.
- 510 Tribunalen konstaterar inledningsvis att sökanden har begränsat sig till att åberopa åsidosättanden av de principer som fastställs i artiklarna 16 och 20 i stadgan och av proportionalitetsprincipen, utan att utveckla något riktat argument rörande dessa principer.
- 511 Mot bakgrund av den rättspraxis som har angetts i punkt 217 ovan, kan sökandens argument därför inte godtas i den mån de avser åsidosättande av dessa principer.
- 512 Vidare, och under alla omständigheter, om dessa argument ska förstås så, att sökanden i själva verket hävdar att SRB gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den beräknade sökandens multiplikatorer för riskjustering, ska följande påpekas.
- 513 För det första, vad beträffar anmärkningen om att SRB hänförde sökanden till ett felaktigt intervall för IPS-riskindikatorn, kan denna anmärkning inte godtas av samma skäl som har angetts i punkterna 500–502 ovan.
- 514 För det andra kan sökanden inte stödja sig på sin egen analys av riskindikatorerna för att bestrida beräkningen av dess multiplikatorer för riskjustering. Det framgår av skäl 112 i det angripna beslutet att SRB beaktade sexton riskindikatorer vid beräkningen av förhandsbidragen. Sökandens analys avser endast en av dessa sexton indikatorer, nämligen kärnprimärkapitalrelationen. Vidare har sökanden i denna analys jämfört sig med sex andra tyska institut. Som framgår av bilaga II till det angripna beslutet, beaktade däremot SRB uppgifter från 1 627 institut för att beräkna sökandens förhandsbidrag på unionsbasis och uppgifter från 776 institut för att beräkna detta bidrag på nationell basis.
- 515 Sökanden kan inte heller stödja sig på ECB:s statistik för att ifrågasätta beräkningen av dess multiplikatorer för riskjustering. Denna statistik avser endast två av de sexton riskindikatorer som SRB beaktade vid beräkningen av förhandsbidragen, nämligen ”kärnprimärkapitalrelation” och bruttosoliditetsgrad. Dessutom avser denna statistik endast 113 institut, det vill säga en bråkdel av de institut vars uppgifter beaktades av SRB vid denna beräkning.

516 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan inte bifallas såvitt avser den åttonde grunden.

6. Den nionde grunden: Åsidosättande av artiklarna 16, 20, 41 och 52 i stadgan på grund av uppenbart oriktiga bedömningar

517 Sökanden har gjort gällande att SRB missbrukade sitt utrymme för skönsmässig bedömning och följaktligen åsidosatte artiklarna 16, 20 och 41 i stadgan samt proportionalitetsprincipen som fastställs i artikel 52 i stadgan, på grund av flera uppenbart oriktiga bedömningar som den gjorde vid beräkningen av sökandens förhandsbidrag.

518 För det första anser sökanden att SRB inte vederbörligen beaktade eller fastställde följande:

- Den påverkan som procykliska bidrag kunde få på institutens finansiella ställning vid fastställandet av den årliga målnivån som föreskrivs i artikel 69.2 i förordning nr 806/2014.
- Riskindikatorn ”Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution”.
- IPS-riskindikatorn.
- Omskalningen av vikten för riskindikatorerna inom en riskpelare för det fall vissa riskindikatorer inte tillämpas.

519 För det andra tillåter riskindikatorerna och viktningarna med tillämpning av delegerad förordning 2015/63 inrättandet av intervaller och en gruppering i intervallen som leder till en börda för sökanden som är uppenbart omotiverad i sak, oproportionerlig och diskriminerande. Såsom har angetts i samband med den sjunde grunden, leder bilaga I till den delegerade förordningen till en situation där skalan mellan maximi- och minimivärdena är oproportionerligt stor för de första och sista intervallen, där flera intervall är tomma och antalet institut i andra intervall uppenbart är alltför många. I det avseendet missbrukade SRB sitt utrymme för skönsmässig bedömning och underlät att göra de justeringar av förhandsbidragen som likabehandlingsprincipen och proportionalitetsprincipen kräver.

520 SRB har bestritt dessa argument.

521 Tribunalen konstaterar inledningsvis att sökanden har begränsat sig till att åberopa åsidosättanden av de principer som fastställs i artiklarna 16, 20 och 41 i stadgan och av proportionalitetsprincipen, som fastställs i artikel 52 i stadgan, utan att utveckla något självständigt och riktat argument rörande dessa principer.

522 Mot bakgrund av den rättspraxis som har angetts i punkt 217 ovan kan sökandens argument därför inte godtas i den mån de avser åsidosättandet av dessa principer.

523 I den mån sökanden vidare har hävdatt att SRB gjorde uppenbart oriktiga bedömningar vid upprättandet av intervallerna och när instituten hänfördes till dessa intervaller, stöds denna anmärkning inte av några specifika argument. I synnerhet har sökanden inte angett hur det utrymme för skönsmässig bedömning som SRB har getts är knutet till de faktorer som har angetts i punkt 518 ovan eller exakt på vilket sätt SRB borde ha beaktat dessa faktorer.

- 524 Även om sökanden har kritiserat SRB för att ha underlåtit att göra de ”nödvändiga individuella justeringarna” av resultaten av tillämpningen av den matematiska formel som anges i punkt 2, under rubriken ”Steg 2”, i bilaga I till delegerad förordning 2015/63 som överensstämmer med likabehandlingsprincipen och proportionalitetsprincipen, har sökanden inte närmare angett vilka slags justeringar som den avser.
- 525 Slutligen har sökanden anfört tvetydiga argument avseende intervallmetoden. Med hänvisning till sina argument som har anförts inom ramen för den sjunde grunden har sökanden kritiserat SRB för att inte ha erkänt att tillämpningen av steg 2 ledde till en skala med oproportionerligt höga värden för de första och sista intervallen, att vissa intervall var tomma och att de första intervallen innehöll ett uppenbart alltför stort antal institut. Genom sin anmärkning har således sökanden låtit antyda att den anser att intervallmetoden inte överensstämmer med överordnade rättsregler, dock utan att framställa någon invändning om rättsstridighet inom ramen för denna grund. En sådan invändning ska framställas på ett klart sätt för att göra det möjligt för den som har antagit rättsakten att försvara dess lagenlighet (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 20 januari 2009, Sack/kommissionen, C-38/08 P, EU:C:2009:21, punkterna 21 och 22). Vidare har sökanden kritiserat SRB för att av samma skäl ha åsidosatt föreskrifterna i bilaga I till delegerad förordning 2015/63. Under dessa omständigheter är det inte möjligt för tribunalen att exakt identifiera räckvidden av sökandens argument i det avseendet och avgöra huruvida de är välgrundade.
- 526 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan således inte bifallas såvitt avser den nionde grunden.

7. Den elfte grunden: Åsidosättande av artikel 70.2 i förordning nr 806/2014 samt att artiklarna 69 och 70 i förordning nr 806/2014 är oförenliga med bestämmelser av högre rang

- 527 Det är ostridigt att sökanden åberopade den elfte grunden för första gången i repliken. Trots detta anser sökanden att denna grund kan tas upp till prövning, eftersom den grundar sig på faktiska och rättsliga omständigheter som framkommit under domstolsförfarandet. Den uppgift som krävs för att förstå om den årliga målnivån överstiger taket på 12,5 procent av den slutliga målnivån, som föreskrivs i artikel 70.2 i förordning nr 806/2014, kom nämligen till sökandens kännedom genom SRB:s beslut SRB/ES/2022/18 av den 11 april 2022 om beräkning av förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden för år 2022.
- 528 SRB har yrkat, för det första, att denna grund ska avvisas på grund av att den har åberopats för sent och, för det andra, att talan inte ska bifallas såvitt avser denna grund.
- 529 Enligt artikel 84.1 i rättegångsreglerna får nya grunder inte åberopas under rättegången, såvida de inte föranleds av rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under rättegången eller utgör en utvidgning av en grund som tidigare – direkt eller underförstått – har åberopats i ansökan och som har ett nära samband med denna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 oktober 2020, HeidelbergCement och Schwenk Zement/kommissionen, T-380/17, EU:T:2020:471, punkt 87 och där angiven rättspraxis).
- 530 Det är ostridigt att SRB, i det faktablad som har nämnts i punkt 326 ovan, angav beloppet för den slutliga målnivå som SRB prognostiserade, i form av en skala på mellan 70 och 75 miljarder euro, i syfte att fastställa förhandsbidragen för bidragsperioden 2021. Vidare framgår det av ansökan att sökanden hade kunnat ta del av detta faktablad innan den väckte sin talan, eftersom sökanden hänvisade till faktabladet i samband med de argument som anfördes till stöd för dess andra grund.

- 531 Under dessa omständigheter kan inte sökanden med framgång hävda att de faktiska omständigheter som den har åberopat till stöd för den elfte grunden, vilka skulle motivera att denna grund åberopades i samband med repliken, inte redan var kända för sökanden när talan väcktes.
- 532 Vidare har sökanden inte hävdat att denna grund utgjorde en utvidgning av en grund som tidigare hade åberopats.
- 533 Under dessa omständigheter kan talan inte prövas såvitt avser den elfte grunden.
- 534 Även om det antas att talan kan prövas såvitt avser den elfte grunden, kan tribunalen inte bedöma huruvida talan kan bifallas såvitt avser denna grund. Som framgår av punkterna 308–340 ovan, är det angripna beslutet bristfälligt motiverat vad beträffar fastställandet av den årliga målnivån för bidragsperioden 2021 och ska av det skälet ogiltigförklaras. En sådan bristfällig motivering hindrar tribunalen från att pröva huruvida talan kan bifallas såvitt avser den elfte grunden.

C. Slutsats

- 535 Av det ovan anförda följer att talan ska bifallas såvitt avser den andra grundens tredje del, medan talan inte kan bifallas såvitt avser de övriga delarna av denna grund samt alla de andra åberopade grunderna. Eftersom den andra grundens tredje del i sig kan ligga till grund för en ogiltigförklaring av det angripna beslutet, ska det angripna beslutet ogiltigförklaras i den del det avser sökanden.

V. Huruvida domens rättsverkningar ska begränsas i tiden

- 536 SRB har yrkat att tribunalen, för det fall det angripna beslutet ogiltigförklaras, ska låta verkningarna av beslutet bestå till dess att beslutet har ersatts eller i vart fall under en period på sex månader från den dag då domen har vunnit laga kraft.
- 537 Sökanden uppgav vid förhandlingen att den inte motsatte sig detta yrkande i den mån det angripna beslutet ogiltigförklaras på grund av åsidosättande av en väsentlig formföreskrift.
- 538 Tribunalen erinrar om att enligt artikel 264 andra stycket FEUF får unionsdomstolen, om den anser det nödvändigt, ange vilka verkningar av en ogiltigförklarad akt som ska betraktas som bestående.
- 539 Av rättspraxis framgår att det av rättssäkerhetsskäl kan vara motiverat att verkningarna av en sådan rättsakt består, särskilt om de omedelbara verkningarna av att rättsakten ogiltigförklarades skulle leda till allvarliga negativa konsekvenser och om den angripna rättsaktens lagenlighet inte har ifrågasatts på grund av rättsaktens syfte eller innehåll, utan på grund av åsidosättande av väsentliga formföreskrifter (se dom av den 15 juli 2021, kommissionen/Landesbank Baden-Württemberg och SRB, C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 175 och där angiven rättspraxis).
- 540 I förevarande fall antogs det angripna beslutet i strid med väsentliga formföreskrifter. Tribunalen har i förevarande mål däremot inte konstaterat något fel som påverkar beslutets lagenlighet i sak.

- 541 I likhet med vad EU-domstolen slog fast i dom av den 15 juli 2021, kommissionen/Landesbank Baden-Württemberg och SRB (C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 177), ska det dessutom konstateras att en ogiltigförklaring av det angripna beslutet utan att förordna om att dess verkningar ska bestå till dess att det ersätts av en ny rättsakt skulle kunna inverka menligt på genomförandet av direktiv 2014/59, förordning nr 806/2014 och delegerad förordning 2015/63, vilka utgör en väsentlig del av bankunionen, som bidrar till stabiliteten i euroområdet.
- 542 Under dessa omständigheter ska verkningarna av det angripna beslutet, i den del det rör sökanden, bestå till dess att ett nytt beslut från SRB om fastställande av sökandens förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden för bidragsperioden 2021 har trätt i kraft, inom en rimlig tidsfrist som inte får överstiga sex månader från den dag då förevarande dom meddelas.

VI. Rättegångskostnader

- 543 Enligt artikel 134.1 i tribunalens rättegångsregler ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökanden har yrkat att SRB ska bära sina rättegångskostnader och ersätta sökandens rättegångskostnader. Eftersom SRB har tappat målet, ska sökandens yrkande bifallas.
- 544 I enlighet med artikel 138.1 i rättegångsreglerna ska kommissionen bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

- 1) Beslut SRB/ES/2021/22 av Gemensamma resolutionsnämnden (SRB) av den 14 april 2021 angående beräkningen av förhandsbidragen för år 2021 till den gemensamma resolutionsfonden ogiltigförklaras i den del beslutet avser Landesbank Baden-Württemberg.**
- 2) Verkningarna av beslut SRB/ES/2021/22 ska, i den del beslutet avser Landesbank Baden-Württemberg, bestå fram till dess att ett nytt beslut från SRB om fastställande av detta instituts förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden för bidragsperioden 2021 har trätt i kraft, inom en rimlig tidsfrist som inte får överstiga sex månader från den dag då förevarande dom meddelas.**
- 3) SRB ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Landesbank Baden-Württembergs rättegångskostnader.**
- 4) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.**

Kornezov

De Baere

Petrлік

Kecsmár

Kingston

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 20 december 2023.

Underskrifter

Innehållsförteckning

I. Bakgrund till tvisten	2
II. Det angripna beslutet	2
III. Parternas yrkanden	4
IV. Rättslig bedömning	5
A. Invändningarna om att artiklarna 4–9 och 20 i delegerad förordning 2015/63 och bilaga I till denna är rättsstridiga	6
1. Den fjärde grunden: Invändning om att artiklarna 4–9 i delegerad förordning 2015/63 och bilaga I till denna är rättsstridiga, på grund av att de strider mot principen om ett effektivt domstolsskydd och rättssäkerhetsprincipen	6
a) Den första delgrunden: Ett påstått åsidosättande av principen om ett effektivt domstolsskydd	7
b) Den andra delgrunden: Ett påstått åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen	11
1) Den första anmärkningen, vilken avser att artiklarna 4–9 i delegerad förordning 2015/63 och bilaga I till denna inte gör det möjligt för instituten att i förväg beräkna sina förhandsbidrag	11
2) Den andra anmärkningen, vilken avser att kommissionen skulle ha kunnat fastställa en annan metod för beräkning av förhandsbidragen	17
3) Den tredje anmärkningen, vilken avser åsidosättande av artikel 12 i förordning 2016/1011	18
c) Slutsats beträffande den fjärde grunden	19
2. Den femte grunden: Invändning om att artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63 är rättsstridig, på grund av att den strider mot flera överordnade bestämmelser	19
a) Den första delgrunden: Huruvida artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63 är oförenlig med artikel 103.7 h direktiv 2014/59 och artikel 113.7 i förordning nr 575/2013	19
b) Den andra delgrunden: Huruvida artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63 är oförenlig med ”principen om en riskjusterad beräkning av bidrag” och likabehandlingsprincipen	21
1) Den första anmärkningen, vilken avser åsidosättande av ”principen om en riskjusterad beräkning av bidrag”	21
2) Den andra anmärkningen, vilken avser åsidosättande av likabehandlingsprincipen	23

c) Den tredje delgrunden: Huruvida artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63 är oförenlig med rättssäkerhetsprincipen	24
d) Den fjärde delgrunden: Huruvida artikel 7.4 andra stycket i delegerad förordning 2015/63 är oförenlig med principen att de faktiska omständigheterna ska beaktas fullt ut	25
e) Slutsats beträffande den femte grunden	25
3. Den sjunde grunden: Invändning om att artiklarna 6, 7 och 9 i delegerad förordning 2015/63 och bilaga I till denna är rättsstridiga, på grund av att de strider mot flera överordnade bestämmelser	25
4. Den tionde grunden: Invändning om att artikel 20.1 första och andra meningen i delegerad förordning 2015/63 är rättsstridig, på grund av att den åsidosätter artikel 103.7 i direktiv 2014/59 och ”principen om en riskjusterad beräkning av bidrag”.	30
B. De grunder som avser det angripna beslutets lagenlighet	32
1. Den första grunden: Åsidosättande av artikel 81.1 i förordning nr 806/2014, jämförd med artikel 3 i förordning nr 1	32
2. Den tionde grunden: Brister i motiveringen	34
a) Inledande synpunkter	34
b) Den första delgrunden: Den språkversion av det angripna beslutet som är giltig	36
c) Den andra delgrunden: Komplexiteten i motiveringen till beräkningen av förhandsbidraget	37
d) Den sjätte delgrunden: Kvarhållande av uppgifter om de andra instituten	38
e) Den tredje delgrunden: Motiveringen till den årliga målnivån	40
f) Den fjärde delgrunden: Otillräcklig motivering av det grundläggande årliga bidraget	45
g) Den femte delgrunden: Otillräcklig motivering av riskjusteringen av det grundläggande årliga bidraget	46
1) Den första anmärkningen, vilken avser att det är omöjligt att kontrollera huruvida samtliga berörda institut är skyldiga att betala ett riskjusterat bidrag	46
2) Den andra anmärkningen, vilken avser beaktandet av riskindikatorn ”Handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen, derivat, komplexitet och möjligheten till resolution”.	47
3) Den tredje anmärkningen, vilken avser motiveringen av stegen 1–6 i justeringen av det grundläggande årliga bidraget i förhållande till sökandens riskprofil	48
i) Steg 1	48

ii) Steg 2	49
iii) Steg 3	50
iv) Steg 4	51
v) Steg 5	53
vi) Steg 6	54
h) Den sjunde delgrunden: Förekomsten av icke offentliggjorda mellankommande beslut	56
i) Slutsats beträffande den andra grunden	57
3. Den tredje grunden: Åsidosättande av rätten till ett effektivt domstolsskydd på grund av att det angripna beslutet inte går att kontrollera	57
4. Den sjätte grunden: Åsidosättande av flera bestämmelser i primärrätten och sekundärrätten på grund av att en multiplikator för IPS-riskindikatorn tillämpades på sökanden	58
a) Den första delgrunden: Åsidosättande av artikel 113.7 i förordning nr 575/2013 och artikel 103.7 h i direktiv 2014/59	58
b) Den andra delgrunden: Åsidosättande av artikel 16 i stadgan och proportionalitetsprincipen	59
c) Den tredje delgrunden: Åsidosättande av artikel 20 i stadgan och likabehandlingsprincipen	60
d) Den fjärde delgrunden: Åsidosättande av principen om god förvaltningssed	61
1) Den första anmärkningen, vilken avser att SRB inte vederbörligen motiverade det angripna beslutet	61
2) Den andra anmärkningen, vilken avser att SRB åsidosatte sin utredningsskyldighet	61
e) Slutsats beträffande den sjätte grunden	62
5. Den åttonde grunden: Åsidosättande av artiklarna 16 och 52 i stadgan, på grund av att multiplikatorn för riskjustering var olämplig	63
6. Den nionde grunden: Åsidosättande av artiklarna 16, 20, 41 och 52 i stadgan på grund av uppenbart oriktiga bedömningar	64
7. Den elfte grunden: Åsidosättande av artikel 70.2 i förordning nr 806/2014 samt att artiklarna 69 och 70 i förordning nr 806/2014 är oförenliga med bestämmelser av högre rang	65
C. Slutsats	66
V. Huruvida domens rättsverkningar ska begränsas i tiden	66
ECLI:EU:T:2023:827	71

VI. Rättegångskostnader	67
-------------------------------	----